

Міністэрства
культуры
Рэспублікі
Беларусь

Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь
Дзяржаўная ўстанова адукацыі
«Інстытут культуры Беларусі»

РЭКАМЕНДАВАНА

Міністэрствам культуры

Рэспублікі Беларусь

у якасці метадычнага дапаможніка

для ўстаноў сярэдняй спецыяльнай адукацыі

ў сферы культуры і мастацтваў

ХРЭСТАМАТЫЯ
па беларускай народнай
музычнай творчасці
для ўстаноў адукацыі сферы культуры

Аўтар-укладальнік **Зыкава Л. В.**, выкладчык музычна-тэарэтычных дысцыплін і фальклору УА «Магілёўскі дзяржаўны музычны каледж імя М. А. Рымскага-Корсакава»

Рэцэнзент **Марозава В. П.**, кандыдат мастацтвазнаўства, дацэнт Магілёўскага філіяла УА «Беларуская дзяржаўная акадэмія музыкі»

*Выданне падрыхтавана пры фінансавай падтрымцы
Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь*

*Разгледжана і адобрана на пасяджэнні вучэбна-метадычнага аб'яднання
ў сферы сярэдняй спецыяльнай адукацыі
на спецыяльнасцях у галіне культуры
(пратакол № 4 ад 10.10.2012 г.)*

*О, песня люду! Ты — каўчэг бяссмертны
Паміж былым і новым пакаленнем.*

А. Міцкевіч

Ад укладальніка

«Беларуская народная музычная творчасць» — адна з галоўных дысцыплін прафесійнай музычнай падрыхтоўкі музыказнаўцаў. У сучаснай музычнай адукацыі ёй адводзіцца месца для вырашэння спецыяльных задач, накіраваных на прыдбанне, развіццё і ўзбагачэнне прафесійнага, інтэлектуальнага і духоўнага патэнцыялу будучых спецыялістаў.

Хрэстаматыя «Беларуская народная музычная творчасць» з'яўляецца практычным дапаможнікам для навучэнцаў сярэдніх спецыяльных навучальных устаноў. Неабходнасць выхаду зборніка тлумачыцца найперш тым, што на сённяшні дзень сярод шматлікіх існуючых выданняў песеннага фальклору няма такога, які б прызначаўся спецыяльна для вучэбнага працэсу, для падрыхтоўкі адукаваных музыкантаў-спецыялістаў.

Музычны матэрыял, прадстаўлены ў зборніку, падзяляецца на раздзелы ў адпаведнасці з тэмамі, акрэсленымі вучэбным планам курса («Беларускія абрадавыя песні», «Баллады», «Беларускія інструментальныя найгрышы» і інш.), і песнямі, якія дапоўняць уяўленне аб жанравай спецыфіцы беларускага фальклору («Дзіцячыя песні», «Калыханкі», «Жартоўныя песні»).

Вялікі раздзел прысвечаны песням, якія ўваходзяць у каляндарна-земляробчы і сямейна-бытавы абрадавыя цыклы і складаюць так званы раннетрадыцыйны фальклорны песенны пласт. Сюды ўвайшлі як старажытныя, так і эвалюцыяніруючыя, кранутыя «эпохай лірыкі» напевы. Трэба адзначыць, што напевы песень прадстаўлены (на колькі гэта магчыма) ва ўсіх найбольш распаўсюджаных формульных тыпах, якія абавязкова патрэбна ведаць, адрозніваць і аналізаваць навучэнцам з пазіцыі стылістыкі народнай песні. Таму гэты раздзел хрэстаматыі будзе даволі зручным у адносінах ладавых асаблівасцей, страфічнай і рытмічнай арганізацыі напеваў, іх метра-рытму, вершаскладання і інш. сродкаў выразнасці. Паказальны раздзел і збоку рэгіянальнай сістэмы распаўсюджвання беларускага фальклору, бо ён змяшчае песні як «варыянтныя», так і характэрныя для абрадавага фальклору асобнага рэгіёна, напрыклад, Палесся, Паазер'я, Пад-

няпроўя і інш. Некаторыя песні (поставыя, восеньскія), якія знаходзяцца ва ўласным архіве аўтара, упершыню друкуюцца ў хрэстаматыі.

Пазаабрадавыя песні, якія складаюць так званы познетрадыцыйны фальклорны пласт, і песні савецкага часу прадстаўлены ў іншых раздзелах. У іх таксама ўключаны песні найбольш тыповыя, характэрныя для беларускай нацыянальнай культуры, стылістычна багатыя і разнастайныя.

Хрэстаматыя змяшчае той мінімум песеннага фальклору, які неабходна ведаць навучэнцам. Большая частка твораў прызначана для вывучэння на памяць, для рэстаўрацыі, аналізу стылістычных асаблівасцей і проста для спеву па нотах з тэкстам. Хрэстаматыя можа быць выкарыстана і як рэпертуарны зборнік для вучэбных фальклорных песенных калектываў. Пры падборы песень улічвалася іх ужыванне ў прафесійным музычным мастацтве, што, безумоўна, не толькі аблегчыць навучэнцам успрыманне твораў беларускіх кампазітараў у курсе вывучэння беларускай музычнай літаратуры, але і азнаёміць з метадамі выкарыстання і апрацоўкі народнай песні ў прафесійнай музыцы.

БЕЛАРУСКІЯ АБРАДАВЫЯ ПЕСНІ

КАЛЯНДАРНА-АБРАДАВЫ ЦЫКЛ

КАЛЯДКІ

МАСЛЯНКІ

ВЯСНЯНКІ

ПОСТАВЫЯ

ВАЛАЧОБНЫЯ

ЮР'ЕЎСКІЯ

ТРАЕЦКІЯ

КУПАЛЬСКІЯ

ЖНІЎНЫЯ

ВОСЕНЬСКІЯ

СЯМЕЙНА-АБРАДАВЫ ЦЫКЛ

ВЯСЕЛЛЕ

РАДЗІНЫ

ГАЛАШЭННЕ

КАРАГОДНА-ГУЛЬНЁВЫЯ

КАЛЯНДАРНА-АБРАДАВЫ ЦЫКЛ

КАЛЯДКІ

1. Добры вечор тому

$\text{♩} = 76$

Музыкальная партитура для вокала и фортепиано. Темп 76 удара в минуту. Музыка написана в 5/4 такте. Вокальная линия начинается с ноты G4, за которой следуют ноты A4, B4, C5, D5, E5, F5, G5. Фортепиано сопровождает вокал, используя аккорды и ритмические рисунки.

До_ бры ве_ чор то_ му, до_ бры ве_ чор то_ му,
хто ў_ гэ_ та_ му до_ му, хто ў_ гэ_ та_ му до_ му.

Добры вечор тому,*
Хто ў гэтаму дому.

Мы самі з сабою,
З дзецьмі і з жаною.

Сталы засцілаем,
Ражджэство спраўляем.

А па гэтай мове —
Будзьмо ўсе здаровы!

А па гэтай казцы —
Жыві, хазяін, ў ласцы!

* Кожны радок паўтараецца двойчы.

2. На нова лета

$\bullet = 144$

На но_ ва ле_ та хай ро_ дзіц_ ца жы_ та!

Шчо_ дры ве_ чар, ба_ га_ ты ве_ чар!

На нова лета хай родзіцца жыта!
Шчодры вечар, багаты вечар!*

Жыта, пшаніца, ўсякая пашніца.
— Жадаем табе, слаўны гаспадару.
Піва варыці, сынкоў жанці.
Пасаг збіраці, дочак выдаваці.
Залезь на баляску, дастань каўбаску.
Стань на драбінку, дастань саланінку.
Кошычак маку да таго прысмаку.

* Рэфрэн паўтараецца пасля кожнага радка.

3. Ой, рана-рана куры запелі

$\text{♩} = 122$

Ой, ра_ на- ра_ на ку_ ры за_ пе_ лі. Ка_ ля_ да! Ку_ ры за_ пе_ лі.

Ой, рана-рана куры запелі.
Каляда! Куры запелі.*
Ой, яшчэ раней Ганначка ўстала.
Ганначка ўстала, косу ўчасала.
Косу ўчасаўшы — бацьку будзіла.
— Ўставай, баценьку, на параданьку.
Бо прыехала трое госцікаў.
Адны сталі там, там, за садамі.
Другія сталі за варотамі.
Трэція сталі з коньмі пад сеньмі.
Што за садамі — тым адказалі.
За варотамі — ручнікі далі.
З коньмі пад сяньмі — Ганначку ўзялі.
Ганначку ўзялі, падзякавалі.
— Дзякуй, баценьку, за тваю дачку.
Што тонка прала і звонка ткала.
Бела бяліла, чыста хадзіла.

* Рэфрэн «Каляда!» паўтараецца ў кожнай строфе з другім радком строфы.

4. Бегла старожа

♩ = 116

Бе_ гла ста_ ро_ жа з чы_ ста_ га по_ ля. До_ бры ве_ чар!

Бегла старожа з чыстага поля.

Добры вечар!*

Як ударыла кап'ём у вароты.

— Малады Сярожа, ці спіш, ці ляжыш?

— Стружачкі стружу, кап'ё малюю.

— Пакінь маляваць да едзь ваяваць.

Ўжо ж тваю дзевачку татары ўзялі.

— Я ж тых татароў мячом пасяку.

Я ж тую дзевачку за сябе вазьму.

* Рэфрэн паўтараецца пасля кожнага радка.

5. Го-го-го, каза

$\text{♩} = 112$

— Го - го - го, ка_ за, го - го - го, шэ_ ра! Дзе ро_ жкі дзе_ ла?

— На соль пра_ е_ ла. — Го - го - го, ка_ за, го - го - го, шэ_ ра!

Лезь, ка_ за, на печ, па_ ка_ жы ча_ пец.

— Го-го-го, каза, го-го-го, шэра!*

Дзе рожкі дзела? — На соль праела.

— Го-го-го, каза, го-го-го, шэра!

Лезь, каза, на печ, пакажы чапец.

Лезь, каза, на кут, пакажы хамут.

Лезь, каза, на пол, пакажы хахол.

На печы авёс вялікі парос.

На палу жыта рагамі збіта.

А ў тым жыці — перапёлачка.

Вывела дзеці — любя глядзеці.

Дзе каза ходзіць, там жыта родзіць.

Дзе каза рогам, там жыта стогам.

Дзе каза нагой, там жыта капой.

Дзе каза хвастом, там жыта кустом.

* Рэфрэн выконваецца перад кожнай страфой.

6. Ой, а красна-красна ды калінка ў лузях

$\text{♩} = 100$
Адна Разам

Ой, а кра_ сна- кра_ сна ды ка_ лі_ нка ў лу_ зях.

Свя_ ты ве_ ча_ р(ы), до_ б(а)_ ры_ м(ы) людзь... [ям].

Ой, а красна-красна ды калінка ў лузях.
Святы вечар(ы), доб(а)рым(ы) людзь... [ям].*
Ой, а красней таго наша(й) дзевачкі.
Па двару пахадзіла — ўвесь двор скрасіла.
Зышла на гані — гані заззялі.
Ўвайшла ў сені — чаравічкі зарыпелі.
Увайшла ў хату — ў хаце быяры.
Ў хаце баяры кубачкі стаўлялі.
Кубачкі паднялі да дзевачку путаюць.
— Ці ты цыроўна, ці ты каралёўна?
— Простага мужыка(й) я любя дачка.

* Рэфрэн паўтараецца пасля кожнага радка.

7. Ай, калядачкі, бліны-ладачкі

Ай, ка_ ля_ да_ чкі, блі_ ны- ла_ да_ чкі,

ай, ра_ на- ра_ на, блі_ ны- ла_ да_ чкі.

Ай, ка_ ля_ да_ чкі, па_ блі_ жы_ ці_ ся,

ай, ра_ на- ра_ на, па_ блі_ жы_ ці_ ся.

Ай, калядачкі, бліны-ладачкі,
Ай, рана-рана, бліны-ладачкі.

Ай, калядачкі, пабліжыціся,
Ай, рана-рана, пабліжыціся.

Ай, каўбасачкі, паніжыціся,
Ай, рана-рана, паніжыціся.

Ай, калядачкі пабліжыліся,
Ай, рана-рана, пабліжыліся.

Ай, каўбасачкі паніжыліся,
Ай, рана-рана, паніжыліся.

8. Ішла-пайшла сівая свіння

♩ = 118

І_ шла— па_ йшла сі_ ва_ я сві_ ння, ку_

гі, ку_ гі, сі_ ва_ я сві_ ння.

Ішла-пайшла сівая свіння,
Кугі, кугі, сівая свіння.

— І я ж табе за таварыша,
Кугі, кугі, за таварыша.

Аж пад дубы, у жалуды,
Кугі, кугі, у жалуды.

— А божа ж мой, не хочацца,
Кугі, кугі, не хочацца.

Спаткалася з шэдзінькім ваўком,
Кугі, кугі, з шэдзінькім ваўком.

Быць маёй шэрсці рассыпанай,
Кугі, кугі, рассыпанай.

— Куды ідзеш, сівая свіння?
Кугі, кугі, сівая свіння.

Быць маёй крыві разлітаю,
Кугі, кугі, разлітаю.

— Іду пад дубы, у жалуды,
Кугі, кугі, у жалуды.

Быць маім дзеткам сіротачкамі,
Кугі, кугі, сіротачкамі.

9. Антон маладзенькі

$\bullet = 112$

Ан_ тон ма_ ла_ дзень_ кі піў мёд са_ ла_ дзень_ кі,
Ан_ то_ ні_ ха пры_ бя_ га_ ла — сва_ йму му_ жу пад_ са_ бя_ ля_ ла.

Антон маладзенькі
Піў мёд саладзенькі,
Антоніха прыбягала —
Свайму мужу падсабляла.

Антон казу вядзець.
— Тпру! Ну! — Каза ня йдзець.
Антоніха падсабляла —
Казу ззаду падпіхала.

А ты, каза, стой, стой!
А ты казу дой, дой.
А я казу кулаком —
Ідзі сабе з малаком.

10. Цярэшка, бяда, бяда

$\text{♩} = 121$

Ця_ рэ_ шка, бя_ да, бя_ да, да_ лі мне ста_ ро_ га дзя_

да. Мой жа ж ты дзя_ ду_ ле_ чка, я ж тва_ я ба_ бу_ ле_ чка.

Цярэшка, бяда, бяда,
Далі мне старога дзядя.
Мой жа ж ты дзядулечка,
Я ж твая бабулечка.

Цярэшка, Цярэшухна,
Цераз бор дарожанька
Бітая, таптаная.
Я ў мамкі каханая.

Божа ж мой, вяліка бяда,
Далі мне старога дзядя.
Дзед бабу тапіць вядзець,
А баба крычыць, не йдзець.

Не ўсхадзі, зара, рана.
Можа, каму ночка мала.
Мне, маладзе, надаела,
Што з мілым усю ноч сядзела.

Пайду я у ток, у ток,
Знайду я курэй куток.
Пеўніка — ніводнага,
Ўсе курачкі зводныя.

Пайду я праз тын глядзець,
Як мая міла прадзець
Тоненька-танюсенька,
З пальчыкам раўнюсенька.

Пасядзі, мой мілы, ў кутку,
Пакуль я штонікі вытку.
Выткаўшы, ды пашыю
На сваю белу шыю.

Дзевачкі, чаху, чаху,
Што ў нашым мяху, мяху?
Шпілечкі, іголачкі,
Залатыя пярсцёначкі.

11. Ішла каляда да з вечара

$\bullet = 50$

І_шла ка_ля_да да з ве_ча_ра. Ко_лі_да!

Ні_сла кі_шку ў па_ртным мя_шку. Ко_лі_да!

Па_ла_жы_ла на пры_пе_чку. Ко_лі_да!

Ішла каляда да з вечара.
Коліда!*
Нісла кішку ў партным мяшку.
Палажыла на прыпечку.
Як зайграла у скрыпачку.
Кот з падпечку — за кішэчку.
— Апік, абрысь, ды не руш кішкі!
Гэта кішка працаваная.
Працаваная, гараваная.
Хто парушыць — руку адсушыць.
Хто патроніць — руку адломіць.

* Рэфрэн паўтараецца пасля кожнага радка.

12. Добры вечар таму

$\bullet = 100$

До_ бры ве_ чар та_ му, хто ў е_ том да_ му. Свя_ ты ве_ чар!

А ў е_ том да_ му сам пан_ ха_ зя_ ін. Свя_ ты ве_ чар!

За ста_ лом ся_ дзіць, тры ку_ бкі дзя_ ржыць. Свя_ ты ве_ чар!

Добры вечар таму, хто ў етом даму.

Святы вечар!*

А ў етом даму сам пан-хазяін.

За сталом сядзіць, тры кубкі дзяржыць.

Ў первам кубачку — зеляно віно.

Ў другом кубачку — кудрава піва.

Ў трэцім кубачку — мядок саладок.

Зеляно віно — для хазяіна.

Кудрава піва — для жаны яго.

Мядок саладок — для яго дзяток.

Мы ж цябе, хазяін, не зневажаем.

Да з Новым годам паздраўляем.

Мы ж твайго двара да(й) не мінаем.

Мы ж твайго двара развесяляем.

* Рэфрэн паўтараецца пасля кожнага радка.

13. Дзе хадзілі, дзе гулялі, калядоўшчыкі

$\text{♩} = 70$

— Дзе ха_ дзі_ лі, дзе гу_ ля_ лі, ка_ ля_ доў_ шчы_ кі? Ко_ ле_ да!

— Пы_ та_ лі_ ся, дзе ба_ га_ ты двор. Ко_ ле_ да!

Дзе ба_ га_ ты двор, дзе жа_ лез_ ны тын. Ко_ ле_ да!

— Дзе хадзілі, дзе гулялі, калядоўшчыкі?
Коледа!*

— Пыталіся, дзе багаты двор.

Дзе багаты двор, дзе жалезны тын.

Вароцечкі дубовыя.

Падварошнічкі — рыб'і костачкі.

— Ты, хазяін, ці ёсць дома?

Адтварыся, адчыніся.

Запалі свечку — вынь кішэчку.

Бутылку — з бажніцы, кілбаску — з паліцы.

Ты, хазяін, не скупіся.

А з калядою расплаціся.

* Рэфрэн паўтараецца пасля кожнага радка.

14. Ўзышло, ўзышло тры месяцы

Ўзыш_ ло, ўзыш_ ло тры ме_ ся_ цы. Гэй, ка_ ля_ да, ка_ ля_ да!

Ўзышло, ўзышло тры месяцы.
Гэй, каляда, каляда!*

Тры месяцы, ўсе тры — ясны.
Было ў маткі тры сыночкі.
Паўставалі, паўмывалісь.
Паехалі аж на места.
А на месце — тры таночкі.
Тры таночкі — ўсе дзявочкі.
Адзін любіць берасцянку.**
Другі любіць кабрынянку.***
Трэці любіць камяньчанку.****

* Рэфрэн паўтараецца пасля кожнага радка.

** з Брэста

*** з Кобрына

**** з Камянец

15. Ах, і дай, Божа, нам кыляд даждаць

Ах, і дай, Бо жа, нам кы_ ляд да_ ждаць. Лё_

лі, лё_ лі, нам кы_ ляд да_ ждаць.

Ах, і дай, Божа, нам кыляд даждаць.
Лёлі, лёлі, нам кыляд даждаць.

Нам кыляд даждаць, святак—вечароў.
Лёлі, лёлі, святак—вечароў.

А пашоў бы я ды(й) на грыйшчыка.
Лёлі, лёлі, ды(й) на грыйшчыка.

Паскакаў бы я з тою дзеўкаю.
Лёлі, лёлі, з тою дзеўкаю.

З тою дзеўкаю, чарнаброўкаю.
Лёлі, лёлі, чарнаброўкаю.

Ах, і стану я ды паслухаю.
Лёлі, лёлі, ды паслухаю.

Ці стучыць зямля, ці гручыць зямля?
Лёлі, лёлі, ці гручыць зямля.

Ці вязуць нашу свет—кастромачку?
Лёлі, лёлі, свет—кастромачку.

Свет—кастромачку, чарнабровачку.
Лёлі, лёлі, чарнабровачку.

МАСЛЯНКІ

16. На гарэ бабы сядзелі

$\bullet = 143$

На га_рэ ба_бы ся_дзе_лі, ся_дзе_лі, ся_дзе_лі.

На гарэ бабы сядзелі,*
Кулаком зямлю прабілі.
Сваіх дочак хвалілі,
А нявестачак гадзілі:
— Нашы дачушкі харашы,
Кужал(і) пралі — ўсё пелі.
Кросна ткалі — вымылі.
А нявесткі — санлівы,
Кужаль пралі — дрымалі.
Кросна ткалі — ўсё спалі.

* Апошнія слова кожнага радка паўтараецца тройчы.

17. Пойдзім мы, дзевачкі

♩ = 116

Пой_ дзім мы, дзе_ ва_ чкі, пой_ дзім мы, па_ дру_ жкі,
за мо_ ра ў кра_ са_ чкі.

Пойдзім мы, дзевачкі,
Пойдзім мы, падружкі,
За мора ў красачкі.

За намі, дзевачкі,
За намі, падружкі,
Стары дзед гоніцца.

Возьмім мы, дзевачкі,
Возьмім мы, падружкі,
Старога на вілы.

Кінім мы, дзевачкі,
Кінім мы, падружкі,
Старога ў крапіву.

Пойдзім мы, дзевачкі,
Пойдзім мы, падружкі,
За мора ў красачкі.

За намі, дзевачкі,
За намі, падружкі,
Роўніца гоніцца.

Возьмім мы, дзевачкі,
Возьмім мы, падружкі,
Роўніцу ў падручкі.

Кінім мы, дзевачкі,
Кінім мы, падружкі,
Роўніцу ў падушкі.

18. А на гарэ сонца

$\text{♩} = 88$

The musical score consists of six staves of music in G major, with a tempo of 88 beats per minute. The first staff is in 5/4 time, and the subsequent staves alternate between 4/4 and 5/4. The lyrics are written below the notes, with some words underlined to indicate syllable placement. A large watermark 'РЕПОЗИТОРИУМ' is visible across the score.

(ы) А на га_ рэ со_ нца, ка_ лы_ шу_ цца дзе_ ўкі.
Гу- ля- лё, ра_ на ма_ ё (й)!
(ы) А я, ма_ ла_ дзень_ ка, ча_ су пра_ ста_ я_ ла.
Гу- ля- лё, ра_ на ма_ ё (й)!
(ы) Ча_ су пра_ ста_ я_ ла, ка_ су рас_ ча_ са_ ла.
Гу- ля- лё, ра_ на ма_ ё (й)!

А на гарэ сонца, калышущца дзеўкі.
Гу-ля-лё, рана маё (й)!*
А я, маладзенька, часу прастаяла.
Часу прастаяла, касу расчасала.

* Рэфрэн паўтараецца пасля кожнага радка.

19. Мы маслінку дажыдалі

Мы ма_ слі_ нку да_ жы_ да_ лі,
да_ жы_ да_ лі, лю_ лі, да_ жы_ да_ лі, у!

Мы маслінку дажыдалі,
Дажыдалі, люлі, дажыдалі.

Ды ў вакошка пыглідалі,
Пыглідалі, люлі, пыглідалі.

Мы на горку выхадзілі,
Выхадзілі, люлі, выхадзілі.

Сыр (і) з маслам вынасілі,
Вынасілі, люлі, вынасілі.

Гару сырам набювалі,
Набювалі, люлі, набювалі.

Зверху маслам пылівалі,
Пылівалі, люлі, пылівалі.

А ад сыра — гара крута,
Гара крута, люлі, гара крута.

А ад масла — гара ясна,
Гара ясна, люлі, гара ясна.

Наша горка, будзь катліва,
Будзь катліва, люлі, будзь катліва.

А свякроўка — вуркатліва,
Вуркатліва, люлі, вуркатліва.

Ўсю нядзелю вуркатала,
Вуркатала, люлі, вуркатала.

Нас на горку не пускала,
Не пускала, люлі, не пускала.

А на гарэ сняжкі сыплюць,
Сняжкі сыплюць, люлі, сняжкі сыплюць.

А нас мамкі дамоў клічуць,
Дамоў клічуць, люлі, дамоў клічуць.

Нам дамоўкі не хаціцца,
Не хаціцца, люлі, не хаціцца.

Нам хаціцца пракаціцца,
Пракаціцца, люлі, пракаціцца.

20. На масленай нядзелі

$\text{♩} = 160$

На ма_ сле_ най ня_ дзе_ лі, ня_ дзе_ лі
тры ла_ стаў_ кі ля_ це_ лі, ля_ це_ лі.

The musical score is written on two staves in G major (one sharp) and 6/8 time. The tempo is marked as quarter note = 160. The first staff contains the first line of the melody with lyrics: 'На ма_ сле_ най ня_ дзе_ лі, ня_ дзе_ лі'. The second staff contains the second line of the melody with lyrics: 'тры ла_ стаў_ кі ля_ це_ лі, ля_ це_ лі.' The melody consists of eighth and sixteenth notes, with some rests. The piece ends with a double bar line.

На масленай нядзелі, нядзелі
Тры ластаўкі ляцелі, ляцелі.

ВЯСНЯНКІ

21. Пумажы, Божа, нам вясну гукаці

$\bullet = 87$
Адна

Разам

Му_ ма_ жы, Бо_ жа, нам вя_ сну гу_ ка_ ці.

Бо_ жа, дай, Бо_ жа, дай, Бо_ жа, пу_ ма_ жы.

The musical score is written on two staves. The first staff is in 4/4 time and contains the melody for the first line of lyrics. It starts with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a tempo marking of quarter note = 87. The second staff is in 2/4 time and contains the melody for the second line of lyrics. It also starts with a treble clef and a key signature of one flat. The lyrics are written below the notes, with syllables aligned under the corresponding notes.

Пумажы, Божа, нам вясну гукаці.
Божа, дай, Божа, дай, Божа, пумажы.*
Зырадзі, Божа, жыта густыя.
Жыта густыя, кыласістыя.
Хоць адзін колас — ды на весь голас.
Хоць адно зярно — ды на ўсё гумно.

* Рэфрэн паўтараецца пасля кожнага радка.

22. Вісна, дзе бувала

$\text{♩} = 94$

— Вісна, дзе бувала? — Вісна, дзе бувала?

— Вісна, дзе бувала?*

— Ё лесі зімувала.

Гарод гырадзіла,

Красачкі садзіла.

Іскінь, Божа, ключы

Із неба на землю.

Зіму замякаці,

Лета устрычаці.

Я ё леці — ё карэці,

Вясною — ё чаёночку,

Зімою — ё вазочку.

* Кожны радок паўтараецца двойчы.

23. Вол бушуе

$\text{♩} = 112$

Вол бу_ шу_ е — вяс_ ну чу_ е, вол бу_ шу_ е —
вяс_ ну чу_ е, во_ ран кра_ ча - сы_ ра хо_ ча.

Вол бушуе — вясну чые,*
Воран крача — сыра хоча.

Воран крача — сыра хоча,
Дзеўка плача — замуж хоча.

— Не бушуй, воле, пойдзеш ў поле
Да і ў полі наарэшся.

Не плач, дзеўка, пойдзеш замуж
Да (й) за мужам нажывешся.

Наараўся вол, улёгся,
Воран крача, сыра з'еўшы.

Воран крача, сыра з'еўшы,
Дзеўка плача, сына меўшы.

* Кожны першы радок паўтараецца двойчы.

24. Жавароначкі, прыляціце

$\text{♩} = 104$

Жа_ ва_ ро_ на_ чкі, пры_ ля_ ці_ це, вя_ сну
 кра_ сну_ ю пры_ ня_ сі_ це, каб со_ ней_ ка за_ свя_
 снег бе_ лы ра_ ста_
 ці_ ла, каб са_ дзі_ кі рас_ квя_ ці_ ла.
 пі_ ла, каб

Жавароначкі, прыляціце,
 Вясну красную прынясіце,
 Каб сонейка засвяціла,
 Каб снег белы растапіла,
 Каб садзікі расквяціла.

Жавароначкі, прыляціце,
 Зямлю-матухну абудзіце
 І дожджыкам напаіце,
 Каб травачкі нарасціла,
 Каб волікаў напаіла.

Жавароначкі, прыляціце,
 Цёпла лецейка прынясіце,
 А зімачку прыбярэце,
 Бо зімачка надаела,
 Нам хлебушка пераела.

25. Дзякуй Богу, што вясна прыйшла

$\bullet = 118$

Дзя_ куй Бо_ гу, што вя_ сна прый_ шла,

дзя_ куй Бо_ гу, што вя_ сна прый_ шла.

Дзякуй Богу, што вясна прыйшла.*
Я, млада, каля жыта пайшла.
— Расці, жыта, караністае,
Караністае, лапушыстае!
Каб у трубы пакачалася,
Каб я, малада, нажалася
І снапочкаў нанасілася.

* Кожны радок паўтараецца двойчы.

26. Пасеялі дзеўкі лён

$\text{♩} = 84$

Па_се_я_лі дзеў_кі лён, па_се_я_лі дзеў_кі лён,
эй, лю_лі, дзеў_кі лён, эй, лю_лі, дзеў_кі лён.

Пасеялі дзеўкі лён,*
Эй, люлі, дзеўкі лён.

Дзеўкі лянок сабралі,
Эй, люлі, сабралі.

Пасеяўшы — палолі,
Эй, люлі, палолі.

Белы кужаль паслалі,
Эй, люлі, паслалі.

Белы ручкі калолі,
Эй, люлі, калолі.

А паслаўшы — паднялі,
Эй, люлі, паднялі.

Унадзіўся сівы конь,
Эй, люлі, сівы конь.

А падняўшы — памялі,
Эй, люлі, памялі.

Патаптаў ён дзеўкам лён,
Эй, люлі, дзеўкам лён.

Дзеўкі лянок папралі,
Эй, люлі, папралі.

Ён макушкі паскусаў,
Эй, люлі, паскусаў.

Палаценца паткалі,
Эй, люлі, паткалі.

І ў рышщечкі пакідаў,
Эй, люлі, пакідаў.

* Кожны радок паўтараецца двойчы.

ПОСТАВЫЯ

27. А йшоў Гасподзь жабруючы

1. А йшоў Га_сподзь жа_бру_ю_чы, грэ_шных лю_дзеі ра_ту_ю_чы.

А йшоў Гасподзь жабруючы,
Грэшных людзей ратуючы.
Прыйшоў Гасподзь к(ы) Дунаю,
Аж там дзеўка ваду бярэ.
«Ай, дай, дзеўка, чысты вады,
Памыць богу рукі, ногі».
Дзеўка бога не пазнала,
Горда богу адказала:
«Мая вада — нічыстыя,
Нячыстыя, брудзістыя.
З лесу лісцем занопына,
З гор пясочкым засыпана».
«Сама ж ты, дзеўка, нячыстая,
Сама ты, дзеўка, брудзістая.
Восем сыноў парадзіла,
Усіх у морі патапіла».
Дзеўка бога, йна, узнала,
Пірад богам крыжам пала.
«Пастой, дзеўка, ні ўлікайся,
Йдзі ў храм божы, спавідайся».
Пыйшла дзеўка ды касцёла,
Стала дзеўка лі прыстола.
Стала іна спывідацца,
Стала цела распыдацца.
Прыляцела к ёй восім ангілаў,
Сталі цела сыбіраці.
Сталі цела сыбіраці
І ў кучачку ўсё склыдаці.
«Матка ж наша, радзіцелка,
На што ж ты нас пырадзіла?
На што ж ты нас пырадзіла,
Усіх ў морі патапіла?»

28. Ў праваслаўным горадзі Русалімі

Ў праваслаўным горадзі Русалімі (2)
А і жыў сабе быў Ахміён—князь. (2)
Была ў Яго к(ы)нягіня ды Аўгіння. (2)
А ня меў жа ён чаду ні ядынага. (2)
Як стаў Ахміён у цэркаў прахаджаць,*
А дзеву Багародзіцу прасіці:
«Ай, маці Марыя прывітая, (2)
Ай, дай жа мне чаду хоць ядынага». (2)
А зачула тоя маці Марыя,
А зачула тоя прывітая.
«А ідзі, Ахміёню, дадому,
А прымі ад Аўгінні цалаваніе».
Ад цыльванія — заціжарыла. (2)
Насіла сорака нядзель, як адзін дзень. (2)
Парадзіла Аўгіння сабе сына. (2)
А вялікі ж(а) славен Ахміён—князь!
Як стаў па гораду прыезджаці,
Кніжэнічкі ў папоў сьбіраці.
А што (й) дзіцяці за ймя даці? (2)
А дадзім жа імя — світай Мікола. (2)
А яго к(ы)нягіня ні ўзлюбіла, (2)
А іна ад кырваці адступіла. (2)
Як сталі папы думаць і гадаць,
Кніжанічкі чытаць і пісаці.
А(й) што дзіцяці за ймя даці? (2)
А дадзім жа імя — святы Аляксея. (2)
А яго к(а)нягіня ўзлюбіла,
А іна да кырваці пьдступіла.
А ня рос па гыдам, рос па чысам. (2)
Захацеў Яго бацюшка ў школу падаць,
Гасударыня-матка зывялела.
Ні столькі Ляксея навучылі,
А пабольшы Ляксея сам наўчыўся.

Адно пісямцо прачытае,
Другоя пісямцо сам напіша.
Зыхацеў яго бацюшка жаніці,
Гасударыня-матка зывялела.
Ляксею жаніцца няхота.
Атцу, матушку ні сазнаіцца,
Штоб яго ацец-маці ні прагневаўся,
Штоб яго ацец-маці ні рассердзілісь.
Узялі к(ы)нягіню Кацярыну
Із чужыя зямлі, із чыркаскія.
А паехаў Аляксей за к(ы)нягіняй,
Давалі кушаванне сахарныя.
Ляксей кушаванне ня кушыў,
А на нішчых, убогіх пыраздзіляў.
Прыехаў Аляксей з суборы-цэрквы,
Адпіразаў Аляксей кываны пояс.
«А пыдай, к(ы)нягіня, святыя рызы,
Пыеду я па свету, пыстрадаю.
За атца, матушку богу пымалюся.
І за цібя, к(ы)нягіня мыладая».
А прышоў Аляксей к сініму мору,
А на каленічкі ўпыдая,
Земляныя ўклоны ўкланяе,
Госпада бога ўмаляя:
«А Госпадзі, Госпадзі, Спас міласлівы,

Каб мне ета мора а перадабыцца,
Я б ад смерцяных грахоў мог спасціся».
Толькі Ляксей слова канчая,
А кырабаль к берагу прыплывая.
Ляксею у карабаль садзіцца,
Прыязджае Ляксею ў чужую землю.
Прыходжае Ляксей у субору-цэркву.
І жыў ён там трыццаць тры гады.
Штопятніцы спавідаўся,
Штосыботы ён прычашчаўся,
У нядзелю рана проскарку еў.
Забачыла Яго маці Марыя,
Забачыла Яго прысвітая.
«А йдзі, Аляксею, дадому,
Ўжо ж цябе айцец, маці ні угадая,
А ні твая к(а)нягіня маладая.
Прыходжае Аляксей к сініму мору,
На каленечкі ён упадая,
Земляныя ўклоны ўкланяя,
Госпада бога умаляя:
«А Госпадзі, Божачка, Спас міласлівы,
Каб мне гэта мора а перадабыцца,
Я б ад смярцельных грахоў мог спасціся».
Толькі Ляксей слова канчая,
А карабаль к берагу прыплывая.

* Двойчы паўтараюцца толькі азначаныя радкі. Калі няма паўтораў, тады выконваюцца першыя два такты.

ВАЛАЧОБНЫЯ

29. А у лесе, лесе, ды на верасе

♩ = 120

А у ле - се, ле_ се, ды на ве_³ ра_ се.

Вяс_ на- крас_ на на ўвесь свет!

А у лесе, лесе, ды на верасе.
Вясна-красна на ўвесь свет!*

Малады там хлопчык ды валы пасе.
А яму дзяўчынка ды абед нясе.
— Сядзьма радам, хлопчык, паабедайма.
А я па абедзе скажу табе дзіва.
Скажу табе дзіва найдзіўнейшае.
Гэтаю вясною пабярэмося.
Мужам і жаною застанемося.

* Рэфрэн паўтараецца пасля кожнага радка.

30. А з-пад лесу, лесу цёмнага

♩ = 112

А з-пад ле_ су, ле_ су цё_ мна_

га. Да зя_ лён я_ вар ку_ дра_ вы!

А з-пад лесу, лесу цёмнага.
Да зялён явар кудравы!*

Ох, ідзе, ідзе туча цёмная.
Туча цёмная, валачобная.
Валачобнікі валачыліся.
Валачыліся, памачыліся.
Зайшлі к бабкі ў двор — пасушыліся.
А дала бабка ўсім па ячку.
Ўсім па ячку ды па краснен(і)кім.
Адной сіраце ды не высталася.
Вывела бабка ды каровіцу.
Сірата-дурата са двара не йдзець.
Са двара не йдзець і кароўку не бярэць.
Вывела бабка ды красну дзеўку.
Са двара пайшоў паскакуючы.
Паскакуючы, падзякуючы.

* Рэфрэн паўтараецца пасля кожнага радка.

31. Ідзём-пайдзём ўдоль вуліцы

♩ = 119

І дзём- пай дзём ўдоль ву лі цы. Спя

вай це, брат цы, спа вай це!

Ідзём-пайдзём ўдоль вуліцы.
Спявайце, братцы, спявайце!*

Ўдоль вуліцы, ў дзяўчынскі двор.
Дзяўчынскі двор на сем вакон.
— Добры вечар, дзяўчыначка.
Ці спіш, ляжыш, спачываеш?
Калі ты спіш — устань з ложку.
Устань з ложку, абуй ножку.
Прычашыся гладзюсенька
Ды прыдзі блізюсенька.
Сядзь пад вакном на ўсход сонца.
Проці акна — зялёны сад.
А ў тым садзе — вінаградзе.
Кветкі цвітуць, расцвітаюць.
Птушкі пяюць, распяваюць.

* Рэфрэн паўтараецца пасля кожнага радка.

32. Ходзіць пава па вуліцы

♩ = 116

Хо_дзіць па_ва па ву_лі_цы. Гэй, ві_но!

Хо_дзіць па_ва па ву_лі_цы. Ві_но!

Ходзіць пава па вуліцы. Гэй, віно!
 Ходзіць пава па вуліцы. Віно!*

Сцэле пер'е па мураўцы. Гэй, віно!
 А за ёю — красна панна. Гэй, віно!
 Красна панна — млада Ганна. Гэй, віно!
 Пер'е бярэ, ў квартух кладзе. Гэй, віно!
 А з квартушка вянок віе. Гэй, віно!
 Звіўшы вянок, пайшла ў танок. Гэй, віно!
 Скуль жа ўзяўся буйны вецер. Гэй, віно!
 Звезяў венец ў быстры Дунай. Гэй, віно!
 Пайшла Ганна беражочкам. Гэй, віно!
 Беражочкам за вяночкам. Гэй, віно!
 Напаткала тры малойцы. Гэй, віно!
 — Ах, мае ж вы малойчыкі. Гэй, віно!
 Вы закіньце сеці-невад. Гэй, віно!
 Ды злавіце павін венец. Гэй, віно!
 — Што ж нам, панна, за дар дасі? Гэй, віно!
 — А старшаму — павін венец. Гэй, віно!
 А другому — золты персцень. Гэй, віно!
 А трэццяму — сама, млада. Гэй, віно!
 Сама, млада, як ягода. Гэй, віно!

* Кожны радок паўтараецца двойчы, але без «Гэй».

33. А ці дома, дома пане гаспадару

$\text{♩} = 88$

А ці до_ ма, до_ ма па_ не гас_ па_ да_ ру?

Зя_ лён я_ вар- ду_ бро_ ва!

А ці дома, дома пане гаспадару?

Зялён явар-дуброва!*

Хоць і дома, да не кажыцца.

Ў новай каморы прыбіраецца.

Пане гаспадару, адчыні акно.

Адчыні другое, паглядзі у поле.

Што у тваім полі дабрадзеіцца.

Сем сох аруць, восем барануюць.

Дзевяць севаў жыта сеюць.

Каласом яно каласістае.

Зярном яно ядраністае.

Ад мяжы да мяжы пахілілася.

Пану гаспадару пакланілася.

* Прыпеў паўтараецца пасля кожнага радка.

34. Валачобныя людзі добрыя

$\text{♩} = 135$

Ва_ ла_ чоб(а)_ ны_ я лю_ дзі до_ б(а)_ ры_ я. Вя_ сна- кра_ сна
на ў_ вель свет! Ва_ ла_ чы_ лі_ ся, па_ ма_ чы_ лі_ ся.
Вя_ сна- кра_ сна на ў_ вель свет!

Валачоб(а)ныя людзі доб(а)рыя.
Вясна-красна на ўвесь свет!*

Валачыліся, памачыліся.
Прайшлі крыльцо — знайшлі яйцо.
Прайшлі другое — пацяралі тое.
Прайшлі кладку — знайшлі ладку.
Прайшлі другую — пацяралі тую.
Прайшлі рэчку — знайшлі свечку.
Прайшлі другую — пацяралі тую.

* Рэфрэн паўтараецца пасля кожнага радка.

35. А тапу-тапу, на жоўтам пяску

А та_ пу- та_ пу, на жоў_ там пя_ ску. Ля- лё, ля- лё, лі- ляй- лё!

А тапу-тапу, на жоўтам пяску.
Ля-лё, ля-лё, лі-ляй-лё!*

На жоўтам пяску, у новам дамку.
У новам дамку — чатыры вакны.
Первае вакно — на ўсход соніка.
Другое вакно — на паўдзён сонца.
Трэцьяе вакно — на захад сонца.
Чацвёртае вакно — сілязню ўляцець.
Сілязень ўляцеў, на століку сеў.
На сталі ён сеў, радасць расказаў.
Радасць расказаў пану Івану.
Што ў яго даме ўсё ў парадачку.
Уся сямейка у дастатчку.

* Рэфрэн паўтараецца пасля кожнага радка.

ЮР'ЕЎСКІЯ

36. Подай, Юр'ю, да ключы з неба

$\bullet = 72$

По_ дай, Юр'_ ю, да клю_ чы з не_ ба,

по_ дай, Юр'_ ю, да клю_ чы з не_ ба.

О_ дчы_ ні ты сі_ но_ е не_ бо,

о_ дчы_ ні ты сі_ но_ е не_ бо.

Подай, Юр'ю, да ключы з неба.*
Одчыні ты сіное небо.
Выпусці ты тэплае літо.
Штоб родзіло густое жыто.
І густое, корэністое.
А на колос колосістое.
А на зерне ядрэністое.

* Кожны радок паўтараецца двойчы.

37. Юр'я, устань рана

Юр'я, устань рана, Юр'я, устань рана.

Юр'я, устань рана.*

Юр'я, мыйся бела.

Юр'я, ідзі ў стайню.

Юр'я, сядлай каня.

Юр'я, едзь у поле.

Юр'я, адамкні зямлю.

Юр'я, пусці расу.

Юр'я, цяпленькую.

Юр'я, бяленькую.

* Кожны радок паўтараецца двойчы.

38. Юр'я, устань рана

Ю_ р'я, у_ стань ра_ на, у_ стань ра_ на, Ю_ р'я!

Юр'я, устань рана,
Устань рана, Юр'я!

Юр'я, ўмыйся бела,
Ўмыйся бела, Юр'я!

Юр'я, учашыся,
Учашыся, Юр'я!

Юр'я, абуй боты,
Абуй боты, Юр'я!

Юр'я, ідзі ў поля,
Ідзі ў поля, Юр'я!

Юр'я, вазьмі ключы,
Вазьмі ключы, Юр'я!

Юр'я, адамкні зямлю,
Адамкні зямлю, Юр'я!

Юр'я, пусці расу,
Пусці расу, Юр'я!

Юр'я, ўзрасці траву,
Ўзрасці траву, Юр'я!

Раса для каровак,
Раса для каровак.

Трава для конікаў,
Трава для конікаў.

39. Даўно, даўно тое было

Даўно, даўно тое было —
Кругом зямлі мора лягло.

А ў моры тым жыў люты Цмок,
Штодня збіраў з людзей аброк.

Давалі Цмоку ды аброку —
На кожны двор па чалавеку.

Аддалі ўжо з кожнага двара,
Прыйшла пара і да цара.

— Цару, цару, прыбірайся,
Ці сам ідзі, ці жонку шлі.

Жану сваю пашкадаваў,
Дачку-красу к мору паслаў.

Сіне мора хвалюецца,
Цароўнай Цмок любуецца.

З сіня мора выплывае,
З пашчы агонь выкідае.

Цароўначка спужалася,
За бел камень схавалася.

Аж скуль ўзяўся ды тут Юр'я,
Пагнаў ў мора свайго каня.

Прабіў Цмока золтым кап'ём,
Рассек Цмока вострым мячом.

Па цароўне цар слёзы лье,
А Юр'я ў двор дачку вязе.

Перад Юр'ем уклечыў цар,
Пытаецца, што даці ў дар.

— Не трэба мне тваіх дароў,
З тваёй дачкой бывай здароў.

40. Юр'ева матка пагнала цялятка

$\text{♩} = 112$

Юр' е ва мат ка паг на ла ця ля тка, ў лес пай шла,

ў лес пай шла, за ла ты я клю чы па няс ла, па няс ла.

Юр'ева матка пагнала цялятка,
Ў лес пайшла, ў лес пайшла,
Залатыя ключы панясла, панясла.

Юр'ева матка, вярніся, вярніся,
Бо ключы нашліся,
Залатыя ключы нашліся, нашліся.

Юр'ева матка сырую зямліцу
Адмыкаць, адмыкаць,
Дробную расіцу выпускаць, выпускаць.

41. Ё чыстым полі пад яваром

$\text{♩} = 58$

Ё чы_ стым по_ лі пад я_ ва_ ром ра_ згу_ ляў_ ся Ю_ р'іў конь.

Ра_ згу_ ля_ ўся Ю_ р'іў конь, хва_ стом мо_ ра ра_ ска_ лы_ хаў.

Хва_ стом мо_ ра ра_ ска_ лы_ хаў, ка_ пы_ том ка_ мінь ра_ збі_ ваў.

9/8 V

10/8

Ё чыстым полі пад яваром
Разгуляўся Юр'іў конь.

Разгуляўся Юр'іў конь,
Хвастом мора раскалыхаў.

Разгуляўся Юр'іў конь,
Хвастом мора раскалыхаў.

Разгуляўся Юр'іў конь,
Хвастом мора раскалыхаў.

Хвастом мора раскалыхаў,
Капытом камінь разбіваў.

Хвастом мора раскалыхаў,
Капытом арэх разбіваў.

Як у каміні ядра нет,
Так у мальчыкаў праўды нет.

Як ў арэху ядро ёсць,
Так у дзевачак праўда ёсць.

Ё чыстым полі пад яваром
Разгуляўся Юр'іў конь.

ТРАЕЦКІЯ

42. Памажы нам, Божэ

$\text{♩} \approx 100$

Па ма жы нам, па ма жы нам, Бо жэ,
Бо жэ мі лы, на ю лоч ку вуй...[ці].
Вуй сці... На ю ло чку вуй ці,
Бо жэ мі лы, пе сен(і) ку за пець...[і].

Памажы нам,
Памажы нам, Божэ,
Божэ мілы, на юлочку вуй...[сці].

Вуйсці...
На юлочку вуйці,
Божэ мілы, песен(і)ку запець...[і].

Пеці...
Песеньку запеці,
Божэ мілы, людзей паглядзець...[і].

43. Праведу русалочку да бору

$\text{♩} = 63$

Пра_ ве_ ду, пра_ ве_ ду ру_ са_ ло_ чку да бо_ ру,
ру_ са_ ло_ чку да бо_ ру.
А са_ ма, ма_ ла_ да, вя_ рнуть да ло_ му,
вя_ рнуть да_ ло_ му.

The musical score consists of four staves of music in a single system. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a 4/4 time signature. The tempo is marked as quarter note = 63. The melody is written on a single line. The lyrics are placed below the notes. The second staff continues the melody and includes a fermata over the final note. The third staff continues the melody. The fourth staff concludes the piece with a fermata over the final note. The time signature changes to 3/4 in the second staff and back to 4/4 in the third and fourth staves.

Праведу, праведу
Русалочку да бору. (2)

А сама, малада,
Вярнуть дадому. (2)

Праведу, праведу
Русалочку да жыта. (2)

А сама, малада,
Вярнуть ў камору. (2)

За падушачкі —
Да(й) марш дадому. (2)

44. Из вэлыко стада

$\bullet = 80$

The musical score consists of two staves of music in G major. The first staff has a tempo marking of quarter note = 80. It is divided into three measures with time signatures of 5/4, 6/4, and 3/4. The second staff also has three measures with time signatures of 3/4, 6/4, and 3/4. The lyrics are written below the notes.

Із вэ_ лы_ ко ста_ да, з зэ_ лё_ ной бэ_ ро_ зы,
дай жэ нам, па_ не, штоб нэ бы_ лі твэ_ ро... [зы].

Із вэлыко стада, з зэлёной бэрозы,
Дай жэ нам, пане, штоб нэ былі твэро...[зы].
Із вэлыко стада, із голое лыпы,
Дай жэ нам, пане, да хоць на чэрэвік...[кі].
Із вэлыко стада, з зэлёного клёну,
Дай жэ нам, пане, да хоць по золотом...[у].

45. Вясёлыя бяседушка

$\text{♩} = 190$

Вя_ сё_ лы_ я бя_ се_ ду_ шка, дзе мой мі_ лы п'ець.

Вя_ сё_ лы_ я бя_ се_ ду_ шка, дзе мой мі_ лы п'ець.

Вясёлыя бяседушка, дзе мой мілы п'ець.*
Ён п'ець, ён п'ець, мой міленькі, за мной паслы шлець.
— Зачэм, зачэм, мая міла, зыхадзіліся?
Ці за курмі, ці за гусьмі, ці за лебядзьмі?
Ці за тою, зы пташкью, зы жураўкью?
Журавушка пы бережку пыхаджываіць,
На тэй жа бок Дунай-рякі пыглядываіць.
На том баку Дунай-рякі слабодка стаіць.
А ў той слабодушкі — чатыры кумы.
Куміціся, любіціся, любіця й мяне.
Вы пайдзіця ў вішнёвы сад — вазьміця й мяне.
Вы сярвіця па цвечку — сарвіця і мне.
Вы сыўіця па венчыку — савіця і мне.
Вы пусціця й вянкі ў ваду — пусціця і мой.
А ўсе вянкі паверх пльвуць, а мой пытануў.
А ўсе дружкі з вайны ідуць, а майго німа.
А ўсе дружкі з пьдаркамі, а мой хоць бы так.

* Кожны радок паўтараецца двойчы.

46. Повэдэмо куста да до нового дывора

$\text{♩} = 150$

По_вэ_дэ_мо ку_ста да(й) до но_во_го д(ы)_во_ра,

ой, шчо_б(а) ку_сту да(й) го_ры_ло_ч(ы)_ка бу... [ла].

О_е, трэ_ба ку_с(э)_ту да(й) вэ_лы_ка жэ вы_го_да,

о_е, трэ_ба ку_сту да(й) крэ_ні_чэ_ня_я во... [да].

О_е, трэ_ба ку_сту да(й) пы_ты і сы_ты да_ты,

о_е, трэ_ба ку_ста хо_ро_шэ_нько по_ва_жа... [ты].

The musical score consists of six staves of music in a single system. Each staff is in a treble clef with a key signature of one flat (B-flat). The tempo is marked as quarter note = 150. The time signature changes from 8/8 to 2/8 and back to 8/8. The lyrics are written below the notes, with syllables aligned with the corresponding notes. There are some musical ornaments and slurs throughout the piece.

Повэдэмо куста да(й) до нового д(ы)вора,
Ой, шчоб(а) кусту да(й) горылоч(ы)ка бу...[ла].

Ое, трэба кус(э)ту да(й) вэлыка жэ выгода,
Ое, трэба кусту да(й) крэнічэня во...[да].

Ое, трэба кусту да(й) пыты і сыты даты,
Ое, трэба куста хорошэнько поважа...[ты].

47. Ой ты, тройца

$\text{♩} = 84$

Ой ты, трой_ ца, пра_ свя_ та_ я Ба_ га_ ро_ дзі... і_ ца,
а хто лён па_ се_ яў, то ня_ хай за_ ро_ дзі... [ца].

The image shows a musical score for the song 'Ой ты, тройца'. It consists of two staves of music in a single system. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a common time signature (C). A tempo marking above the staff indicates a quarter note equals 84 beats per minute. The melody is written in a simple, folk-like style with eighth and sixteenth notes. The lyrics are written below the notes, with some words underlined to indicate syllable placement. The second staff continues the melody and ends with a final note on a whole rest.

Ой ты, тройца, прасвятая Багародзіца,
А хто лён пасеяў, то няхай зародзі... [ца].

А хто лён сеяў, то няхай зародзіца,
А хто не сеяў, то няхай не родзі... [ца].

48. На гранай нядзелі

The musical score consists of two staves. The first staff is in 9/8 time, with a tempo marking of quarter note = 142. It features a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 3-measure triplet. The lyrics are: "На гра_ най ня_ дзе_ лі на кры_ вой бя_ ро... (зе)." The second staff is in 12/8 time, with a treble clef, a key signature of one sharp, and a 7-measure triplet. The lyrics are: "Ой, ра_ на- ра_ не_ нька, на кры_ вой бя_ ро_ зе."

На гранай нядзелі на крывой бярозе.
Ой, рана-раненька, на крывой бярозе.

На крывой бярозе русалкі сядзелі.
Ой, рана-раненька, русалкі сядзелі.

Русалкі сядзелі, на дзевак глядзелі.
Ой, рана-раненька, на дзевак глядзелі.

— Дзевачкі-сястрыцы, падайце нам вадзіцы.
Ой, рана-раненька, падайце нам вадзіцы.

— Не дадом вадзіцы, дадом каланіцы.
Ой, рана-раненька, дадом каланіцы.

Дадом каланіцы, душу прамачыці.
Ой, рана-раненька, душу прамачыці.

КУПАЛЬСКІЯ

49. Ой, рана, на Йвана

♩ = 56

Ой, ра_на, на Йва_на! Про_ці

Йва_на ноч_ка ма_ла. Ой, ра_на, на Йва_на!

Ой, ра_на, на Йва_на!

Ой, рана, на Йвана!*

Проці Йвана ночка мала.

Ой, рана, на Йвана!

Ой, рана, на Йвана!

— Дзе, Купала, начавала?

Ой, рана, на Йвана!

Ой, рана, на Йвана!

— Начавала ў чыстым полі.

Ой, рана, на Йвана!

Ой, рана, на Йвана!

— Чым, Купала, вячэрала?

Ой, рана, на Йвана!

Ой, рана, на Йвана!

— Вячэрала белым сырам.

Ой, рана, на Йвана!

Ой, рана, на Йвана!

— Чым, Купала, запівала?

Ой, рана, на Йвана!

Ой, рана, на Йвана!

— Запівала гарэліцай.

Ой, рана, на Йвана!

50. Купалінка

♩ = 92

— Ку_ па_ лін_ ка, Ку_ па_ лін_ ка, цём_ на_ я_ ноч_ ка.

Цём_ на_ я_ ноч_ ка, дзе ж тва_ я_ доч_ ка?

The musical score is written on two staves in a single system. The first staff begins with a treble clef, a key signature of two flats (B-flat and E-flat), and a common time signature (C). A tempo marking of a quarter note equal to 92 (♩ = 92) is placed above the first few notes. The melody consists of quarter and eighth notes, with some beamed eighth notes. The second staff continues the melody with similar rhythmic patterns. Below the staves, the lyrics are written in a simple font, with horizontal lines under the words to indicate their alignment with the notes.

— Купалінка, Купалінка,
Цёмная ночка.
Цёмная ночка,
Дзе ж твая дочка?

— Мая дочка у садочку
Ружу, ружу поліць.
Ружу, ружу поліць,
Белы ручкі коліць.

Кветачкі рвець, кветачкі рвець,
Вяночки звіае.
Вяночки звіае,
Слэзкі пралівае.

51. Купалялё

$\text{♩} = 120$

Ку па ля лё! На се на жа ці мя ду нач ка. Ку па ля лё!

Купалялё! На сенажаці мядуначка. Купалялё!
Купалялё! Там кукавала зязюлечка. Купалялё!
Купалялё! Як кукавала — праўду казала. Купалялё!
Купалялё! А што казала — не ўсім то знаці. Купалялё!
Купалялё! Янка Марысю хоча узяці. Купалялё!
Купалялё! Не буду браці — не ўмее жаці. Купалялё!
Купалялё! Выйдзе на ніўку толькі ляжаці. Купалялё!
Купалялё! Сярпом махае — вышэй ад сябе. Купалялё!

52. Ой, пойдзем, сястрыцы

$\bullet = 100$

Ой, пой_ дзем, сяс_ тры_ цы, пад яс_ ну зар_ ні_ цу.

Ноч ма_ ла_ я ды ку_ паль_ на_ я!

Ой, пойдзем, сястрыцы,
Пад ясну зарніцу.
Ноч малая ды купальная!

Набярэм, сястрыцы,
Жоўтага пясочку.
Іграй, сонца, і з гарою!

Пасыплем, сястрыцы,
Ў таткі пад аконцам.
Ноч малая ды купальная!

Пасеем, сястрыцы,
Белага гарошку.
Іграй, сонца, і з гарою!

Гарошку не ўзысці,
Мне ў таткі не быці.
Ноч малая ды купальная!

53. А йшло Купала сялом, сялом

♩ = 60

А йшло Ку_ па_ ла ся_ лом, ся_ лом.

А йшло Ку_ па_ а_ ла ся_ лом, сям... (ом). У!

А йшло Купала сялом, сялом.*

Каго ні ўстрэніць — чалом, чалом.

Купала Ёвана на вулку зваў:

— Хадзі, Іванька, на вуліцу.

— Рад ба я выйсці на вуліцу,

Баюся ведзьмы-чароўніцы.

А йна па полю пабягыць,

Ў жыці заломы зыламыць,

Ў кароў малокі адбіраіць,

Мужа з жаною разлучаіць,

Родных дзяцей асірачаіць.

* Кожны радок паўтараецца двойчы.

54. А на Йвана Купала

$\bullet = 87$

А на Йва_ на Ку_ па_ ла хто што здзе_ лаў — пра_ па_ ла,

хто што здзе_ лаў — пра_ па_ ла.

А на Йвана Купала
Хто што здзелаў — прапала.*

А на Йвана Купала
Адна дзеўка прапала.

Пойдем, дзеўкі, траву рваць,
Брата з сястрой памінаць.

А дзе ж тая травіца,
Што брахнейка з сястрыцай?

А брахнейка — жоўты цвет,
А сястрыца — сіленька.

А сястрыца — сіленька,
Што плакала сільненька.

А брахнейка — жоўценькі,
Што з сястрыцай родненькі.

* Кожны другі радок паўтараецца двойчы.

55. А на Івана на Купала

А на Івана,
А на Івана на Купала.

Мар'я Івана,
Мар'я Івана ў поле звала:

— Хадзі, Ваня,
Хадзі, Ваня, ў чыста поле.

Ў чыста поле,
Ў чыста поле па міжам хадзіць.

Па міжам хадзіць,
Па міжам хадзіць, бога прасіць.

Радзі, божа,
Радзі, божа, жыта густа.

Жыта густа,
Жыта густа, ядраніста.

Колас — з бярно,
Колас — з бярно, зярно — з вядро.

56. То-то-то! Чаму, селязень

То- то- то! — Ча_ му, се_ ля_ зень, сму_ цён, не вя_ сёл? То-то-то!

То-то-то!
— Чаму, селязень,
Смуцён, не вясёл?
То-то-то!

То-то-то!
— А як жа мне быць,
Вясёламу жыць?
То-то-то!

То-то-то!
Ўчора звечара
Вутачка была.
То-то-то!

То-то-то!
Сягоння рана —
Застралёная.
То-то-то!

То-то-то!
— Чаму, кавалер,
Смуцён, не вясёл?
То-то-то!

То-то-то!
— А як жа мне быць,
Вясёламу жыць?
То-то-то!

То-то-то!
Ўчора звечара
З міленькай гуляў.
То-то-то!

То-то-то!
Сягоння рана —
Заручоная.
То-то-то!

ЖНІЎНЫЯ

57. Ах вы, мае жнеі

$\bullet = 54$

Ах вы, ма_е жне_і, жне_і да_ра_гі_і. Сла_ва Бо_гу!

Жне_і да_ра_гі_і, ся_рпы за_ла_ты_і. Сла_ва Бо_гу!

Ах вы, мае жнеі, жнеі дарагіі.
Слава Богу!*

Жнеі дарагіі, сярпы залатыі.
Нямножачка жалі, а многа нажалі.
Дзе лог — там стог, дзе гара — там капа.
— А мы жалі, радзелі, гарэлачкі хацелі.
А нам трём-чатырём — бутылачка з лапарём.
А нам трём-пятком — тарэлачка з мядком.
Наш хазяін-сілязень за гарэлкай паляцеў.
Нам гарэлку прывязець і кудзёркам патрясець.
А хазяйка-ціцера, ці гатова вічэра?
Кагда ні гатова — не сядзі ты дома.
Кагда гатовенька — сядзі вісяленька.

* Рэфрэн паўтараецца пасля кожнага радка.

58. А ці поўна арэхава чашка

♩ = 69

А ці поў_ на а_ рэ_ ха_ ва ча_ шка,
я_ дром на_ лі_ ва_ [на]? А ці поў_ на?

А ці поўна арэхава чашка,
Ядром налівана? А ці поўна?

А так поўна, што не скалыхнецца
І не паліецца. А так поўна.

А ці поўна старшынкава гумно,
Дабром навязёна. А ці поўна?

А так поўна, што не ўзысці, не ўз'ехаць,
Сакалом не ўзляецць. А так поўна.

Толькі сцежка яму пахадзіці,
Добра паглядзеці. Толькі сцежка.

59. Стаяў казёл на гарэ

$\text{♩} = 69$

Ста_ яў ка_ зёл на га_ рэ, дзі_ ву_ ваў_ ся ба_ ра_ дзе: — Дзі_ ва, дзі_ ва!

Стаяў казёл на гарэ,
Дзівуваўся барадзе:
— Дзіва, дзіва!

Чыя гэта барада,
Што ўся дзёгцем уліта?
Дзіва, дзіва!

РЕПОЗИТОРИЙ БГУКИ

60. Ой, пойду я дорогою

Ой, по_ йду я до_ ро_ го_ ю, ой, по_ йду я до_ ро_ го_ [ой].

Ой, пойду я дорогою,*
Пушчу голос дубровою.
Няхай моя маты чуче,
Мне вячэроньку готуе.
Шчуку-рыбоньку у пэрцы,
А белай сыр на талерцы,
А пырожонькі у маслі,
Бо мы жэнчыкі красны.
Мы жэнчыкі моладые,
Ў нас сэрпыкі золотые.

* Кожны радок паўтараецца двойчы.

61. Радзі, сонца, жыта і пшаніцу

♩ = 111

Pa_дзі, сон_ца, жы_та і пша_ні_цу, ра_дзі я_ры_ну ка_па_мі!

Радзі, сонца, жыта і пшаніцу,
Радзі ярыну капамі!

Радзі, сонца, жыта і пшаніцу,
Поўны гумны стагамі!

Радзі, сонца, жыта і пшаніцу,
Поўны гумны снапамі!

Радзі, сонца, жыта і пшаніцу,
Поўны клеці карабамі!

Радзі, сонца, жыта і пшаніцу,
Поўны печы пірагамі!

62. А мы ў полі жыта жалі

$\text{♩} = 82$

А мы ў по_лі жы_та жа_лі, а мы у по_лі жы_та жа...

І ў сна_по_чкі па_вя_за_лі, а і ў сна_по_чкі па_вя_за...

А мы у полі жыта жалі,*
І ў снапочкі павязалі,
І ў бабачкі пастаўлялі.
Ужо сонейка на скаце,
А пан грошыкаў не плаце.
А нам жаці надаела,
Сярэдзінка забалела.
Каб жа была кугакала,
Дык бы яно заплакала.
А я б пайшла, скалыхнула б,
Сярэдзінка аддыхнула.

* Кожны радок паўтараецца двойчы.

63. Відзіць маё вочка

♩ = 58

Ві_ дзіць ма_ ё во_ чка, што край не_ да_ лё_ чка.

Ві_ дзіць і дру_ го_ е, што йшчэ га_ ней тро_ е.

Відзіць маё вочка, што край недалёчка.
Відзіць і другое, што йшчэ ганей трое.

Сярпы зазвінелі, двору захацелі!
А звоньце не звоньце, пастаць перагоньце.

Чые ж гэта жнеі, жнеі маладыя,
Жнеі маладыя, сярпы залатыя?

Іванавы жнеі маладыя, ў іх сярпы залатыя.
Пархвінавы жнеі старыя, ў іх сярпы лубяныя.

64. Перапёлка

$\text{♩} = 92$

Пе_ ра_ пёл_ ка! Тры_ сця_ но_ гня_ здзеч_ ка,
за_ ла_ то_ я_ еч_ ка. Пе_ ра_ пёл_ ка!

Перапёлка!
Трысяно гняздэчка,
Залато ячка.
Перапёлка!

Перапёлка!
Не вй ты гняздэчка
Блізка пры дарожцы.
Перапёлка!

Перапёлка!
Пастушкі пагоноць,
Гняздэчка распорюць.
Перапёлка!

Перапёлка!
Гняздэчка распорюць,
Ячкі пабяруць.
Перапёлка!

Перапёлка!
А звй ты гняздэчка
На зялёным дубе.
Перапёлка!

Перапёлка!
Вецярок павеіць —
Дзетак пакальшыць.
Перапёлка!

Ой, дзеванька!
Не вй ты вяночка —
Восень недалёчка.
Ой, дзеванька!

Ой, дзеванька!
Сваточкі прыедуць,
Цябе з сабой возьмуць.
Ой, дзеванька!

65. Ой, пайду я дарогаю

$\text{♩} = 66$

The musical score is written in a single system with four staves. The key signature has two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is 4/4. The tempo is marked as quarter note = 66. The score consists of four distinct melodic lines, each with its own lyrics. The first line starts with a 16-measure phrase, followed by a 14-measure phrase, then another 16-measure phrase, and ends with a 14-measure phrase. The second line starts with a 14-measure phrase, followed by a 16-measure phrase, then another 14-measure phrase, and ends with a 16-measure phrase. The third line starts with a 14-measure phrase, followed by a 16-measure phrase, then another 14-measure phrase, and ends with a 16-measure phrase. The fourth line starts with a 14-measure phrase, followed by a 16-measure phrase, then another 14-measure phrase, and ends with a 16-measure phrase. There are some triplets and accents marked in the score.

1. (і) Ой, па_ йду я (і) да_ ро... (о)_ га_ ю,
 пу_ шчу (і) го_ лас ду_ бро (о)... (о)_ ва_ ю.

2. (і) Ня_ хай (і) ве_ цер да_ моў ду... эх, ду_ е,
 ня_ хай (і) ма_ я ма_ м(ы)_ ка го_ лас чу_ е.

3. (і) Ка_ лі гэ_ та дзі_ ця а (і) ма_ я,
 ня_ хай (і) я_ на і па_ гу... (у)_ ля_ е.

4. (і) Ка_ лі гэ_ та (і) на_ ве... эх, на_ вех_ нач_ ка,
 ня_ хай (і) я_ на пры_ вы... (ы)_ ка_ е.

66. Няхай будзе пагодачка

♩ = 112

Ня_ ха(й) бу_ дзе па_ го_ дач_ ка, ня_
хай бу дзе па_ го_ дач_ ка, хай
спо_ рыц_ ца ра_ бо_ тач_ ка.

The musical score consists of three staves of music in a single system. The first staff begins with a treble clef, a key signature of three flats (B-flat, E-flat, A-flat), and a tempo marking of ♩ = 112. The time signature changes from 4/4 to 3/4, then 5/4, 6/4, 4/4, and finally 3/4. The lyrics are written below the notes, with some words underlined. The second staff continues the melody with a triplet of eighth notes marked with a '3' above them. The third staff concludes the piece with a final cadence.

Няхай будзе пагодачка,*
Хай спорыцца работачка.

Пагодачка качаіцца,
Работачка спяшаіцца.

Палуднічкі загудзелі,
Жнейкі есці захацелі.

Жніця, жнейкі, не стаіця,
Не саджаўшы, не пойдзіця.

Жніця, жнейкі, ў мяжу, ў мяжу,
Там знойдзіця мёду дзяжу.

* Першы радок кожнай строфы паўтараецца двойчы.

67. Як на нашай ніўцы

♩ = 110

Як на на_шай ніў_цы ся_гон_ня да_жын_кі. Дзі_ва, дзі_ва!

Як на нашай ніўцы сягоння дажынкi.
Дзіва, дзіва!*

Відзіць маё вочка — краёк недалёчка.
Да краю дажнёмся, мёду мы нап'ёмся.
Наш хазяін Савасцей дасць гарэлкі берасцень.
Хазяйка-цяцера паставіць вячэру.
Наварыла буракоў — насыпала чарвякоў.
Наварыла кашы — насыпала сажы.

* Рэфрэн паўтараецца пасля кожнага радка.

68. Наш пан, баран

The image shows a musical score for the song 'Наш пан, баран'. It consists of two staves of music in 3/8 time, with a tempo marking of ♩ = 144. The melody is written in a single treble clef. The lyrics are written below the notes, with some words underlined to indicate syllable placement. The lyrics are: 'Наш пан, ба_ ран, ба_ ран, не пус_ ка_ е да_ моў за_ рань, не пус_ ка_ е да_ моў за_ рань.'

Наш пан, баран, баран,
Не пускае дамоў зарань.*

Наша пані, авечая,
Дзержыць жнеяк давечара.

Пусці, пані, дадому —
Старых бабак ручкі зябнуць.

Старых бабак ручкі зябнуць,
Малодачак дзеткі плачуць.

А мы з поля ідзём
Ды прыганятага клянём.

Мы пану ўчынілі славу
І выжалі жыта лаву.

Здароў, пане, жыта зжаўшы,
Каб ты здох не лепятаўшы,

Не хварэўшы, не балеўшы,
Нашай працы плёны еўшы.

* Кожны другі радок паўтараецца двойчы.

69. На балоце касец косіць

На ба_ ло_ це ка_ сец ко_ сіць, на ба_ ло_ це ка_

сец ко сіць, ён, пры_ лёг_ шы, га_ ло_ сіць.

На балоце касец косіць,*
Ён, прылёгшы, галосіць.

— Ці твая каса тупа,
Ці твая жонка глупа?

— Ні мая каса тупа,
Ні мая жонка глупа.

Я косачку наклапаю,
А на жонку паглядаю.

Ці нясець есці ці піці,
Ці будзе чым закусіці?

А ні солі дзюбіначкі,
А ні хлеба скарыначкі.

Вот мая каса тупа,
Вот мая жонка глупа!

* Першы радок кожнай страфы паўтараецца двойчы.

70. Касары косяць

$\text{♩} = 63$

Адна Разам

Ка_ са_ ры ко_ сяць, ка_ са_ ры ко_ сяць, ве_ трык па_ вя_ ва_ е.

Шо_ ўка_ ва тра_ ва, шо_ ўка_ ва тра_ ва на ко_ су на_ ля_ га_ е.

The musical score consists of two staves. The first staff is a vocal line in treble clef with a tempo marking of quarter note = 63. It is divided into two parts: 'Адна' (Solo) and 'Разам' (Duet). The second staff is a piano accompaniment in treble clef, featuring chords and a melodic line. The lyrics are written below the notes.

Касары косяць,*
Ветрык павявае.
Шоўкава трава
На косу налягае.

Шоўкава трава
На косу налягае.
А мой міленькай
На коню паязджае.

— Брасай, мілы мой,
На коня паяджаці.
Бяры грабелькі,
Йдзі сена саграбаці.

— Грабі, мілая,
Калі накасіла.
А ўчыра са мной
Другая гаварыла.

* Першы і трэці радкі кожнай страфы паўтараюцца двойчы.

71. Па гарохаўю, па ячанню

$\text{♩} = 120$

Па га_ро_хаў_ю, па я_чан_ню, па га_ро_хаў_ю, па я_чан_ню
хо_дзіць го_луб ды з га_лу_бач_ка_ю, хо_дзіць го_луб ды з га_лу_бач_ка_ю.

Па гарохаўю, па ячанню*
Ходзіць голуб ды з галубачкаю.

А ў галуба ды сіза галава,
А ў галубкі — пазалочаная.

Як завідзеў Васілёк з церама:
— Каб жана мая такая была.

Я ж бы ёй і палоў, і малоў,
Я ж бы ёй па вадзіцу пайшоў.

Я ж бы ёй і абед згатаваў,
Я ж бы ёй і дзіця калыхаў.

* Кожны радок паўтараецца двойчы.

72. Як пад гаем зеляненькім

Як пад га_ ем, як пад га_ ем зе_ ля_ нень_ кім, зе_ ля_ нень_ кім.

Як пад гаем, як пад гаем
Зеляненькім, зеляненькім.

Там ірвала, там ірвала
Дзяўчыненька лён драбненькі.

Ехаў казак, ехаў казак
Маладзенькі, маладзенькі.

— Бог у помач, бог у помач,
Дзяўчыненька, лянок рваці.

— Ай, спасіба, ай, спасіба,
Казачэнька маладзенькі.

— Ай, паедзем, ай, паедзем,
Дзяўчыненька, з намі, казакамі.

У нас рэкі, у нас рэкі
Мядовыя, мядовыя.

У нас горы, у нас горы
Залатыя, залатыя.

У нас травы, у нас травы
Шаўковыя, шаўковыя.

— Пайду ў таткі, пайду ў таткі
Запытаю, запытаю.

— Ай, спасіба, ай, спасіба,
Маё дзіця неглупое.

А каб былі, а каб былі
Рэкі мядовыя, мядовыя.

Усе паны, усе паны
Паз'язджалі, паз'язджалі б.

А каб былі, а каб былі
Горы залатыя, залатыя.

Усе людзі, усе людзі
Пасхадзілі, пасхадзілі б.

ВОСЕНЬСКІЯ

73. Ой, там у бору сасна шумела

$\text{♩} = 92$

Ой, там у бо_ ру сас_ на шу_ ме_ ла.

Ой, ра_ на- ра_ на, сас_ на шу_ ме_ ла.

Ой, там у бору сасна шумела.

Ой, рана-рана, сасна шумела.

Яна шумела аб нашай роллі.

Ой, рана-рана, аб нашай роллі.

Аб нашай роллі, аб нашай нядолі.

Ой, рана-рана, аб нашай нядолі.

74. Ай, восень, восень

Musical notation for the song "Ay, vosen, vosen". It consists of two staves of music in 3/8 time. The first staff is for the vocal line, and the second staff is for the piano accompaniment. The tempo is marked as quarter note = 152. The lyrics are written below the vocal staff.

1. Ай, во_ сень, во_ сень, к ка_ му па во_ сем, а ка мне ні_ во_ дна... [У!]

2. А ка мне ні_ во_ дна_ га, нет ні_ ко_ га ро_ дна... [У!]

Ай, восень, восень,
К каму па восем,
А ка мне ніводна...[га]. У!

А ка мне ніводнага,
Нет нікога родна...[га]. У!

Ай, вятох, вятох,
К каму напятох,
А ка мне ніводна...[га]. У!

А ка мне ніводнага,
Нет нікога родна...[га]. У!

Ай, месіц, месіц,
К каму па дзесіць,
А ка мне ніводнаг...[га]. У!

А ка мне ніводнага,
Нет нікога родна...[га]. У!

Ні таткі, ні мамкі,
Ні роднага брата,
Нет нікога роднаг...[га]. У!

75. На балоці чырацінка

♩ = 77

Адна

1. На ба_ ло_ ці чы_ ра_ ці_н(ы)_ ка,

Разам

ды за_ пла_ ка_ ла сі_ ра_ ці_ нка.

Адна

2. Да за_ пла_ кы_ ла сі_ ра_ ці_ нка,

Разам

да па ма_ гі_ ле я_ на хо_ дзя_ чы.

На балоці чырацінка,
Ды заплакала сірацінка.

Да заплакыла сірацінка,
Да па магіле яна ходзячы.

Да па магіле яна ходзячы,
Да ў сваёй мамкі яна просячы.

Да ў сваёй мамкі яна просячы:
— Да(й) устань, устань, мая мамачка.

Да(й) устань, устань, мая мамка,
Да памый міне ты белянька.

Да памый міне ты белянька,
Штоб я была усім светлінька.

Штоб я была усім(ы) светлінька,
Да(й) прычашы мяне гладзінька.

76. Ой, халодная восень

♩ = 73

Адна Разам

1. Ой, ха_ло_д(ы)_на_ я во_ сень... Да ні ха_дзі, мі_ лка,
па на_ дво_ р'я_ йку бо_ сай.

Адна Разам

2. Па на_ дво_ р(ы)_я_ йку бо_ сай... Ка_ лі та_ бе жа_ рка —
(й)да ку_ пі ча_ ра_ ві_ чкі.

Ой, халодная восень...
Да ні хадзі, мілка, па надвор'яйку босай.

Па надвор'яйку босай...
Калі табе жарка — (й)да купі чаравічкі.

(й)Да купі чаравічкі...
Вой куплю я, вой куплю я ды двоя.

Вой куплю я ды двоя...
Ой, насі, мілка, (й)насі, мілка, на здароўя.

Насі, мілка, ды на здароўя...
Тыя чаравічкі, чаравічкі да невялічкі(й).

Вой, халод(ы)ная восень...
Да ні хадзі, мілка, па надвор'яйку босай.

77. Да літала яравая пчолка

$\text{♩} = 58$

1. Да лі_ та_ ла я(і)_ ра_ ва_ я пчо_ лка

(і)па чы_ ста_ му по_ лю, да лі_ та_ ла.

The musical score is written on two staves. The first staff begins with a treble clef, a 4/4 time signature, and a tempo marking of quarter note = 58. The melody consists of eighth and sixteenth notes, with a 3-measure triplet in the second measure. The second staff continues the melody, also featuring a 3-measure triplet in the second measure. The lyrics are written below the notes, with syllables underlined.

Да літала яравая пчолка
Па чыстаму полю,
Да літала.

Да сачыла яравая пчолка
Мядовай расічкі,
Да сачыла.

Да хадзіла горкая сіротка
Па шчыраму бору,
Да хадзіла.

Да сачыла горкая сіротка
Радзіцёлку мамку,
Да сачыла.

СЯМЕЙНА-АБРАДАВЫ ЦЫКЛ

ВЯСЕЛЛЕ

78. Зборная субота настала

$\text{♩} = 100$

Збор_на_я су_бо_та на_ста_ла, Ган_нач_ка дзе_ва_чак збі_ра_ла.

Зборная субота настала,
Ганначка дзевачак збірала.

Ганначка дзевачак збірала,
Сабраўшы, ў радок саджала.

Сама села вышэй, вышэй ўсіх,
Скланіла галоўку ніжэй ўсіх.

Коскамі зямельку пакрыла,
Слёзачкамі лыжкі абмыла.

Ёсць яе радзімка на свеце,
Ўся яе галоўка у цвеце.

Ўся яе галоўка ў вяночку,
Ўся яе радзімка ў радочку.

79. Стукнула-грукнула на дварэ

$\text{♩} = 122$

Стук_ ну_ ла - грук_ ну_ ла на два_ рэ. — Ой, па_ гля_ дзі,

1. ма_ мань_ ка, ці ні па мя_ не? 4. — Па ця_ бе // ра.

Стукнула—грукнула на дварэ.

— Ой, паглядзі, маманька, ці ні па мяне?

— Па цябе, дачушка, па цябе.

— Схавай мяне, маманька, за сябе!

— Ня буду, дачушка, хаваці,

Трэба цябе сёлета аддаці.

Та-ра-ра, калёсачкі, та-ра-ра,

Ой, павезлі Вольгачку са двара.

80. Звінела каморачка

The musical score is written on two staves in G major (one sharp) and 2/4 time. The tempo is marked as quarter note = 108. The melody is simple and folk-like. The lyrics are written below the notes.

Зві_ не_ ла_ ка_ мо_ рач_ ка, зві_ не_ ла,
дзе мла_ да_ я_ Ган_ нач_ ка_ ся_ дзе_ ла.

Звінела каморачка, звінела,
Дзе младая Ганначка сядзела.

Прышоў яе ойчанька ў каморку,
Ўпала яна ойчаньку у ногі.

— Не аддавай, ойчанька, ты мяне,
Перабуду зіманьку у цябе.

— І як жа ж мне, дочанька, не даці,
Наехалі госці цябе ўзяці?

— Пусці іх конічанькі ў вішнёў сад,
Няхай маю рутаньку пабродзяць.

Зялёная рутанька, жоўты цвет,
Чаму цябе, міленькі, доўга нет?

Прыедзь, прыедзь, міленькі, з касою,
Скасі маю рутаньку з расою.

Прыедзь, прыедзь, міленькі, з граблямі,
Зграбі маю рутаньку з камямі.

Прыедзь, прыедзь, міленькі, з вазочкам,
Зберы маю рутаньку з пясочкам.

81. У варот вярба стаяла

У варот вярба стаяла,
Са двара дачка з'язджала.

Са двара дачка з'язджала,
Вярхушку з вярбы сарвала.

— Стой, мая вярба, без верха —
Жыві, мамачка, без мяне.

Без русай касы без мае,
Без шаўковага ўплётачку.

Павешу я ўплёт на прыплот,
Куды мамачка ў клець ходзя.

А ў клець ідучы — забача,
А з клеці ідучы — заплача.

Во мае дачкі уплёткі,
Павесіла мне на слёзкі.

82. Бувайця здаровы, бацькавы парогі

♩ = 80

Адна

Бу_ ва_ йця зда_ ро_ вы, ба_ цька_ вы па_ ро_ гі,

Разам

ой, дзе па_ ха_ джа_ лі ма_ е бе_ лы но... [гі].

Бувайця здаровы, бацькавы парогі,
Ой, дзе пахаджалі мае белы ногі.

Ой, дзе пахаджалі — хадзіці ня будут,
Ой, каго любіла — любіці ня буд...[у].

Ой, каго любіла — любі за плячыма,
Ой, каго ні знала — з тым у пары стала.

83. Ой, ляцелі гусанькі цераз сад

$\text{♩} = 124$

Ой, ля_це_лі гу_сань_кі це_раз сад:

— Час та_бе, Ган_ну_сень_ка, на па_сад.

Ой, ляцелі гусанькі цераз сад:

— Час табе, Ганнусенька, на пасад.

— Ой, ды што вам, гусанькі, да таго,
Ёсць у мяне татачка ля таго.

Ляцела зязюленька цераз сад,
Клікала Ганнусеньку на пасад.

— Што табе, зязюленька, да таго,
Ёсць у мяне мамачка ля таго.

Скажаць жа мне сесці — то я сяду,
Скажаць жа мне ўстаці — то я ўстану.

Скажаць мне скланіцца — скланюся,
Я сваёй матуленькі баюся.

84. Караваю, мой раю

Ка_ра_ва_ю, мой ра_ю, ко_ло ця_бе хо_ро_шэ і_граі... [ю].

Караваю, мой раю,
Коло цябе хорашэ іграі...[ю].

Караваю мой грэцкі,
Садзім цябе по-шляхецк...[і].

Караваю мой жытні,
Садзім цябе по-мужышк...[і].

РЕПОЗИТОРИЙ БГУКИ

85. Ай, святы Кузьма—Дзем'ян

$\bullet = 69$

Ай, свя_ ты Кузь_ ма— Дзе_ м'ян, ай, ты скуй нам сва_ дзі_ бку.

Ай, святы Кузьма-Дзем'ян,
Ай, ты скуй нам свадзібку.

Ай, ты скуй нам свадзібку
Крэпкаю, вясёлаю.

Жаніха харошага,
Жаніха харошага.

Нявесту прыгожаю,
Нявесту прыгожаю.

86. А зборна, зборна субота

$\bullet = 76$

А збо_ рна, збо_ рна су_ бо_ та, а збо_ рна, збо_ рна су_ бо_ та,

А зборна, зборна субота,*
А зборней тая нядзеля.
Любачка баярак збірала,
А ў кружок сабе садзіла,
А сама села вышы ўсіх.
Скланіла галоўку ніжы ўсіх.
Думала думаньку большэ ўсіх.
Раняла слёзанькі горшэ ўсіх.

* Кожны радок паўтараецца двойчы.

87. Брат сястру на пасад вядзець

(ы) Брат ся_стру на па_сад вя_дзець, брат ся_стру на па_сад вя_дзець.

Брат сястру на пасад вядзець.*
Сістра брату аж да ног падзець.

— Брацітка, ты мой родненькі,
Чым я табе надакучыла?

Ці я табе русай касой,
Ці я табе сваёй красой?

— Надаелі твае госцікі,
Штосуботку прыязджаючы,

Штосуботку прыязджаючы,
Штонядзельку адпраўляючы.

* Першы радок кожнай страфы паўтараецца двойчы.

88. А ў нашага свата

♩ = 84

А ў на_ ша_ га сва_ та, а ў на_ ша_ га сва_ та

кру_ гом ха_ ты мя_ та, кру_ гом ха_ ты мя_ та.

The image shows two staves of musical notation. The first staff is in G major (one sharp) and 5/4 time, with a tempo marking of quarter note = 84. It contains the melody for the first line of lyrics. The second staff is in the same key and time, containing the melody for the second line of lyrics. The lyrics are written below the notes, with hyphens under the syllables.

А ў нашага свата*
Кругом хаты мята.

Кругом хаты мята,
А ў хаце багата.

Кругом хаты рожа,
А ў хаце прыгожа.

Кругом хаты елля,
А ў хаце вяселля.

* Кожны радок паўтараецца двойчы.

89. А ў нашэга сваточка

♩ = 80

А ў на_ шэ_ га сва_ то_ чка, сва_ то_ чка, а ў на_ шэ_ га сва_ то_ чка, сва_ то_ чка.

А ў нашэга сваточка, сваточка.*
Нямыгья сарочка, сарочка.
Яго жонка Матрона, Матрона.
У карыта макнула, макнула.
Ны заборі сушыла, сушыла.
А йна ў свацці спяшыла, спяшыла.

* Кожны радок паўтараецца двойчы.

90. Прышоў на вяселле наш сваток

♩ = 124

Пры_шоў на вя_се_лле наш сва_ток, па_вя_заў_шы кры_жам руч_ні_чок.

Прышоў на вяселле наш сваток,
Павязаўшы крыжам ручнічок.

А, казалі, сват наш вельмі харош,
Аж у свата доўгі буслаў нос.

А ў свата лыса галава
Ды казліна рыжа барада.

Плавае па хаце, як таран,
Лыпае вачыма, як баран.

Калі, сват, гарэлкі нам не дасі,
Караваю трасцу ты з'ясі.

91. Аддалі мяне, забылі мяне

$\text{♩} = 106$

Ад да лі мя не, за бы лі мя не,
як жа вам не жаль бу дзіць? Ад да лі мя не,
за бы лі мя не, як жа вам не жаль бу дзіць?

Аддалі мяне, забылі мяне,
Як жа вам не жаль будзіць?*

Як жа я буду ў чужой старонцы
Цяжынька тужыці?

Як жа я буду ў чужой старонцы
Свякроўцы наравіці?

Будуць жа мяне раненька будзіць,
Познінька спаці класці.

А там вулачкі невядомыя,
Блудзіць жа я буду.

А там суседкі нізнаёмыя,
Судзіць мяне будуць.

Аддалі мяне, забылі мяне,
Як жа вам не жаль будзіць?

Прыедзь, мамачка, прыедзь, родная,
Мяне адведаці.

* Кожная страфа паўтараецца двойчы.

92. А Віцічка са двара з'ізджаіць

$\bullet = 80$

А Ві_ціч_ка са два_ра з'ізд_жа_іць, Ві_ціч_ка са два_ра з'ізд_жа_іць.

А Віцічка са двара з'ізджаіць,*
Сакала з рукава пушчаіць.
— Не ляці, мой сакол, дзе мёд п'юць,
А ляці, мой сакол, дзе нас ждуць.
Там нам Зосічку аддадуць.

* Кожны радок паўтараецца двойчы.

РАДЗІНЫ

93. У майго браціткі бяседачка

$\text{♩} = 120$

У ма_йго бра_ці_ткі бя_се_да_чка,

у ма_йго бра_ці_ткі вя_сё_ла_я.

У майго браціткі бяседачка,
У майго браціткі вясёлая.

У майго браціткі вясёлая,
А я й, молада, ня ведала.

А я й, молада, ня ведала,
Сабраўшы сямейку — паб'едала.

Сабраўшы сямейку — паб'едала,
К брату ў гасці паехала.

К брату ў гасці паехала,
А брат сястрыцы улякнуўся.

А брат сястрыцы улякнуўся
Ды с хлебам-соллю схамянуўся.

Ды с хлебам-соллю схамянуўся.
— Прымай, жонка, ты хлеб з стала.

Прымай, жонка, ты хлеб з стала,
А там ідзець нялюбая сястра.

А там ідзець нялюбая сястра,
Няхай яна сама ідзець.

Няхай яна сама ідзець,
А то сваіх дзетак вядзець.

— І ты, брацітка, не пужайся,
Ты, родненькі, не пужайся.

Ты, родненькі, не пужайся,
А з хлебам-соллю не хавайся.

А з хлебам—соллю не хавайся,
А я ж ўчора вячэрала.

А я ж ўчора вячэрала,
А сягоння паабедала!

А сягоння паабедала,
Я к табе, брацітка, не ў гасці йшла.

Я к табе, брацітка, не ў гасці йшла,
Цябе, брацітка, адведаці.

Цябе, брацітка, адведаці,
Сваіх дзецечак не маючы.

94. Ой, кумухно да голубухно

$\text{♩} = 132$

— Ой, ку_ му_ хно да го_ лу_ бу_ хно, на_ по_ іў
ты мя_ не, на_ по_ іў ты мя_ не.

The musical score is written on two staves in G major (one sharp) and 2/4 time. The tempo is marked as quarter note = 132. The melody is on the first staff, and the accompaniment is on the second staff. The lyrics are written below the notes, with some words underlined. There are fermatas over the words 'не,' and 'не.' in the second line, with the number 4 below the first and 9 below the second.

— Ой, кумухно да голубухно,
Напоіў ты мяне.*

Под грушкою зэлэнькою
Положыў ты мяне.

— Ох ты, грушка зэлэнькая,
Не шумі ты на мяне.

Ох ты, мілы, чарнабрывы,
Не сварыс на мяне.

Як ты ж будзеш сварыцца,
Я(й) недужа буду.

Як не будзеш сварыцца,
Я здорова буду.

* Кожны другі радок паўтараецца двойчы.

95. Кума мая, кумачка, дзе жывеш

$\text{♩} = 124$

— Ку_ ма ма_ я, ку_ мач_ ка, дзе жы_ веш?

Ча_ му мя_ не ў гос_ ці_ кі не за_ веш?

— Кума мая, кумачка, дзе жывеш?*

Чаму мяне ў госцікі не завеш?

— Ці ты, куму, розуму пытаеш?

Ці ты маёй хатачкі не знаеш?

А вунь мая хатачка ля вады

З высокага дзераўца, з лебяды.

Яшчэ к таму сенечкі прыпляту

З харошага дзераўца, з асоту.

Тады цябе ў госцейкі пазаву,

Як свежае рыбачкі навару.

А свежая рыбачка — акунёк,

А любенькі госцічак — мой кумок!

* Кожны радок паўтараецца двойчы.

96. Судава яблынька

$\text{♩} = 88$

Су_ да_ ва_ я я_ блы_ нька, су_ да_ ва_ я я_ блы_ нька
пры да_ ро_ жцы ста_ я_ ла, пры да_ ро_ жцы ста_ я_ ла.

Судава яблынька*
Пры дарожцы стаяла.

Пры дарожцы стаяла,
Адзін яблчак мела.

Маладая Аўгінька
Ды па сенцах хадзіла.

Ды па сенцах хадзіла,
Ды дачушку радзіла.

Хоць набралася мукі,
Дык прыяўміць ёй рукі.

Хоць нанылася душка,
Будзіць верная служка.

* Кожны першы радок паўтараецца двойчы.

97. Я ўчора, малада, п'яна была

$\text{♩} = 116$

Я ўчо_ ра, ма_ ла_ да, п'я_ на бы_ ла, п'я_ на бы_ ла, я
ўчо_ ра, ма_ ла_ да, п'я_ на бы_ ла, п'я_ на бы_ ла.

Я ўчора, малада,
П'яна была, п'яна была.*

Сягоння, малада,
Не буду піць, не буду піць.

Маіліся ў мяне
Госцікі быць, госцікі быць.

А ды што за госці —
Брат да сястра, брат да сястра.

Ой, любыя госці —
Кум ды кума, кум ды кума.

* Кожная страфа паўтараецца двойчы.

98. А ў цэркаўцы ва ўсе званы званілі

♩ = 80

А ў цэ_рка_ўцы ва ўсе зва_ны зва_ні_лі,
а ў цэ_рка_ўцы ва ўсе зва_ны зва_ні_лі.

А ў цэркаўцы ва ўсе званы званілі.*
А ўсе жонкі к абедзенцы хадзілі.
Адна наша ўсё Танічка ні была.
А йна сабе дачушачку радзіла.
А Бог ёй даў, Прячыстыя памагла,
Бабулечцы на ручанькі аддала.

* Кожны радок паўтараецца двойчы.

99. Над рякой явор зелянюсенькі

$\bullet = 60$

На_ д(ы) ря_ кой я_ вор зе_ ля_ ню_ се_ нькі,

над ря_ кой я_ вор зе_ ля_ ню_ се_ нькі.

Над(ы) рякой явор зелянюсенькі.*
За сталом кумок маладзюсенькі.
А на ём штаны — да(й) няма цаны.
Ныд рякой верба зеляненькыя.
Зы сталом кума маладзенькыя.
А на ёй кралі — сто рублей цаны.
Над(ы) рякой верба ўсё гырбатыя.
Зы сталом бабулька быгатыя.
А на ёй кыбак — тры капейкі, так.

* Кожны радок паўтараецца двойчы.

100. Кум куму пьдманіў

♩ = 100

Кум ку_ му пы_ дма_ ніў, пы_ дма_ ніў —

ку_ ме ме_ ду ні ку_ піў, ні ку_ піў.

Кум куму пьдманіў, пьдманіў* —
Куме ме́ду ні купіў, ні купіў.

Кума кума пьдвяла, пьдвяла —
Куму штаноў ні дыла, ні дыла.

Кум пайшоў у кыбак, у кыбак,
Сам выпіў — кума так, кума так.

* Кожны радок паўтараецца двойчы.

ГАЛАШЭННЕ

101. Ох, моя мамочка родна

$\text{♩} = 147$

Ту_ ман, ту_ ман пры да_ лі_ не, ту_ ман, ту_ ман пры да_

лі_ це_ шы_ вок_ піс_ піс_ на_ ка_ лі_ це_ шы_ вок_ піс_ піс_ на_ ка_ лі_ це_

Ох, моя мамочка родна,
Ох, моя мамочка міла,
Ох, моя зозулечка родна,
Як ты зараней ад нас убралас!

Ох, чаго ж ты на нас загнувалас?
Ох, чаго ж ты на нас абідзелас?
Ох, моя мамочка, советніцка родна,
Ох, моя порадаўніцка, ох, мая(й) указніцка.

КАРАГОДНА-ГУЛЬНЁВЫЯ

102. Туман, туман пры даліне

$\bullet = 147$

Ту_ ман, ту_ ман пры да_ лі_ не, ту_ ман, ту_ ман пры да_

лі_ не, шы_ рок ліс_ цік на ка_ лі_ не, шы_ рок ліс_ цік на ка_ лі_ не.

Туман, туман пры даліне,*
Шырок лісцік на каліне.

Яшчэ шыршы на дубочку,
Кліча хлопец дзяўчыночку.

Ён не сваю, ды чужую:
— Хадзі, дзеўка, пацалую.

— Нашто мяне цалаваці,
Сэрцу тугі дадаваці?

— Не задавай сэрцу тугі,
Не вазьму я — возьме другі.

* Кожны радок паўтараецца двойчы.

103. Ой, пушчу стралу

1. Ой, пу_шчу стра_лу па ся_лу, ся_лу, ай, ля_лё, ра_на, па ся_лу, ся_лу.

2. У_бі, стра_ла, до_бра_га мо_ла_дца, ай, ля_лё, ра_на, до_бра_га мо_ла_дца.

Ой, пушчу стралу па сялу, сялу.
Ай, лялё, рана, па сялу, сяр[у].*
Убі, страла, добрага моладца.
Па тым моладцу плакаць некаму.
Матка старая, сястра малая.
Жана малада з дзеўкамі пашла.
Ой, мамка плача, дак рэчкі цякуць.
Ой, сястра плача, дак калодзесі.
А жана плача, дык расы няма.

* Рэфрэн паўтараецца пасля кожнага радка.

104. Па рацэ, рацэ гаголушка пływёт

$\bullet = 88$

Па ра_цэ, ра_цэ га_го_луш_ка плы_вёт, па ра_цэ, ра_цэ га_го_луш_ка плы_вёт,
 вы_шэй бе_ра_га га_ло_вуш_ку ня_сёт, вы_шэй бе_ра_га га_ло_вуш_ку ня_сёт.

Па рацэ, рацэ гаголушка пływёт,*
 Вышэй берага галовушку нясёт.

Па рацэ, рацэ гаголушка пływёт,
 Вышэй берага галовушку нясёт.

Пра мяне, младу, бясславіца ідзёт,
 Быццам молада любіла каго.

Пра мяне, младу, бясславіца ідзёт,
 Быццам молада любіла каго.

А ўсяе ж маёй любосці было,
 Што я стараму пірог іспякла.

А ўсяе ж маёй любосці было,
 Што я роўнаму пірог іспякла.

Што я стараму пірог іспякла
 З аўсяной мукі нясееный.

Што я роўнаму пірог іспякла
 Са пшанічнай мукі сеяный.

Тры палонікі я дзёццю ўліла,
 Каланіцаю падмазвала.

Тры палонікі я мёду ўліла,
 А я масліцам падмазвала.

Каланіцаю падмазвала,
 Чымярыцаю падсыпвала.

А я масліцам падмазвала,
 А я сахарам падсыпвала.

Свайму стараму паднашывала,
 Свайго старага не ўпрашывала.

Свайму роўнаму паднашывала,
 Свайго роўнага ўпрашывала.

* Кожны радок паўтараецца двойчы.

105. А мы просу сеялі

♩ = 120 Рухава

А мы про_ су се_ я_ лі, се_ я_ лі,
 ой, дак ла_ ду се_ я_ лі, се_ я_ лі.

А мы про_ су вы_ та_ пчам, вы_ та_ пчам,
 ой, дак ла_ ду вы_ та_ пчам, вы_ та_ пчам.

- А мы просу сеялі, сеялі,
- Ой, дак ладу сеялі, сеялі.*
- А мы просу вытапчам, вытапчам.
- А чым жа вам вытаптаць, вытаптаць?
- А мы коні выпусцім, выпусцім.
- А мы коні ў хлеў вазьмём, ў хлеў вазьмём.
- А мы коні выкупім, выкупім.
- А чым жа вам выкупіць, выкупіць?
- А мы дадзём сто рублей, сто рублей.
- Нам не нада ста рублей, ста рублей.
- А мы дадзём тысячу, тысячу.
- Нам не нада тысяча, тысяча.
- А што жа вам надабна, надабна?
- А нам нада дзевіца, дзевіца.
- А ў дзевіцы імя ёсць, імя ёсць.
- А нам нада Аньцічка, Аньцічка.
- А Аньцічка — дурачка, дурачка.
- А мы яе выучым, выучым.
- А чым жа ж вам выучыць, выучыць?
- Шаўковінькай плётачкай, плётачкай.
- Яна будзіць плакаці, плакаці.
- А мы слёзы высушым, высушым.
- А чым жа вам высушыць, высушыць?
- А мы дадзім моладца, моладца.
- А якога моладца, моладца?
- А мы дадзім Ванічку, Ванічку.
- Адчынйця враты, враты.
- Выпускайця дзевіцу, дзевіцу.
- Ў нашым палку выбыла, выбыла.
- Ў нашым палку прыбыла, прыбыла.

* Рэфрэн паўтараецца пасля кожнага радка.

106. Як выведзем луку

$\text{♩} = 106$

1. Як вы ве дзем лу ку, як вы ве дзем лу ку

на зя лё ну ю траў ку.

2. Лу ка ма я шы ро ка я, лу ка ма я ды шы ро ка я,

тра ва ма я да шаў ко ва я.

Як выведзем луку*
На зялёную траўку.

Лука мая ды шырокая,
Трава мая да шаўковая.

— Трава мая да шаўковая,
Ці цябе гусі шчыплюць?

Ці цябе гусі шчыплюць,
Ці малыя гусяняткі?

— Мiane гусі не шчыплюць,
Ні малыя гусяняткі.

Мiane дзевачкі топчуць
Казловымі чаравічкамі.

* Першы радок паўтараецца двойчы.

БЕЛАРУСКІ ПАЗААБРАДАВЫ ФАЛЬКЛОР

БАЛАДЫ

НАЙГРЫШЫ

КАЛЫХАНКІ. ДЗІЦЯЧЫЯ

ПЕСНІ-ТАНЦЫ

ЛІРЫЧНЫЯ

ЖАРТОЎНЫЯ

САЦЫЯЛЬНА-БЫТАВАЯ ЛІРЫКА. КАНТЫ

ПЕСНІ САВЕЦКАГА ЧАСУ

БАЛАДЫ

107. Пасылала мяне маць

$\bullet = 176$

Па_ сы_ ла_ ла мя_ не маць ў по_ ле жы_ та жаць ад_ ну. Ой,
лю_ лі, па_ лю_ лі, ў по_ ле жы_ та жаць ад_ ну.

Пасылала мяне маць
Ў поле жыта жаць адну.
Ой, люлі, палюлі,*
Ў поле жыта жаць адну.

А я жала, малада,
Дзень давечара адна.

Снапы ў копы зносіла,
Дзіця адно бросіла.

— Ой ты дзе ж, маё дзіця,
Дзіця маленькае?

Як пайду я, малада,
Ды па сцежцы ў цёмны лес.

Як сустрэла я, малада,
Ды трох шэранькіх ваўкоў.

— Вы, ваўкі мае, ваўкі,
Ваўкі шэранькія.

Ці не бачылі, ваўкі,
Дзіця маленькае?

Адзін воўк ёй адказаў:
— Я дзіця не відаў.

Другі воўк ёй сказаў:
— Я дзіця калыхаў.

Трэці воўк ёй сказаў:
— Я дзіця разарваў.

* Рэфрэн паўтараецца з другім радком страфы.

108. Паехаў сынку да жаніціся

Па_ е_ хаў сын_ ку да жа_ ні_ ці_ ся,
за_ быў ма_ ту_ лі па_ кла_ ні_ ці_ ся.

Паехаў сынку да жаніціся,
Забыў матулі пакланіціся.*

Матка нявестку не спадабала,
Горкай атрутай пачаставала.

Для свайго сына — кубачак віна,
А для нявесткі — горкай атруты.

Сын віна не піў, пад каня выліў,
Горку атруту з малжонкай выпіў.

Памёр сыночак ў нядзелю рана,
А нявестухна — у панядзелак.

Везлі сыночка трыма канямі,
А нявестухну — на адной кабыле.

Схавалі сынку сярод касцёла,
А нявестухну — у бок касцёла.

Вырас на сынку зялёны явар,
А на нявестцы — бела бяроза.

Зялёны явар да(й) нахіліўся,
З белаі бярозай да(й) сашчапіўся.

Усе з іх людзі дзіваваліся,
Што на тым свеце пакахаліся.

Усе з іх людзі дзівіліся,
Што на тым свеце палюбіліся.

* Другі радок кожнай страфы паўтараецца двойчы.

109. Чаму не прышоў

$\bullet = 75$

— Ча_ му не пры_ шоў, як ме_ сяц ўзы_ шоў, як я ця_ бе жда_ ла?

Ці ка_ ня не маў, ці сцеж_ кі не знаў, ці маць не пу_ шча_ ла?

— Чаму не прышоў, як месяц ўзышоў,
Як я цябе ждала?
Ці каня не маў, ці сцежкі не знаў,
Ці маць не пушчала?

— І каня я маў, і сцежку я знаў,
Маці выпраўляла.
Младшая сястра, бадай не ўзрасла,
Сядзельца схавала.

Цячэ рэчачка, цячэ быстрая,
Скочу — пераскочу.
Аддай, мамачка, аддай, родная,
За каго я хочу.

Аддавала йна, йшчэ(й) прыказвала
Ў гасцях не бываці.
— А як будзеш ты ў горы ці бядзе,
То не йдзі дахаты.

Пражыла гадоў, пражыла другі,
Трэці засмуціла.
Апранулася шэрай зязюляй,
Ў гасці паляцела.

Прыляцела ў сад, стала кукаваць,
Села на каліну.
Стала кукаваць да(й) прычытываць
Гора на чужыне.

Сядзіць мамачка у вакошачка,
Рушнік вышывае,
А малодшы брат стаіць ля варот,
Ружжо заражае.

— Пазволь, мамачка, пазволь, родная,
Зязюлечку ўбіці,
Бо яна пая ды(й) прычытае
Гора на чужыне.

— Не пазволю, сын, не пазволю, мой,
Зязюлечку ўбіці,
Бо зязюлі тэй, як дачцэ маеі,
Гора на чужыне.

110. Быў у бацькі адзін сын

$\text{♩} = 120$

Быў у баць_ кі а_ дзін сын, быў у баць_ кі
а_ дзін сын, і той баць_ кі не слу_ хаў.

Быў у бацькі адзін сын,*
І той бацькі не слухаў.

І той бацькі не слухаў
Ды на вайну паехаў.

А там яму бог не памог —
Яго канёк гарой лёг.

А сядзельца — каменем,
Сам, малады, — яварам.

Праз той явар — сцежачка,
Тудой ішла дзевачка.

Тудой ішла дзевачка,
Русу касу часала.

Русу касу часала,
З яварам гаварыла.

— Ой, явару, явару,
Я з табою гавару.

Ты цяпер зялён, харош,
Прыйдзе к табе люты мароз.

Твае вецці памёрзнуць,
А лісточкі ападуць.

— Ой ты, дзеўка, дзевіца,
Праказала ж ты ка мне.

Праказала ж ты ка мне,
Адкажу і я табе.

Як ты ў мамкі хараша —
Руса каса да пояса.

Астанешся ў свякроўкі —
Тваіх косак падаткне.

— Ёсць у мяне два браты —
Скажу явар сеч-рубаць.

На дарожку выкідаць,
Патаптаць бушуючы.

Конікі гарцуючы,
Я, млада, танцуючы!

* Кожны першы радок паўтараецца двойчы.

111. Ажаніла маці маладога сына

♩ = 124

А_ жа_ ні_ ла_ ма_ ці_ ма_ ла_ до_ га_ сы_ на,
ма_ ла_ дой_ ня_ вест_ кі_ не_ па_ лю_ бі_ ла.

Ажаніла маці маладога сына,
Маладой нявесткі не палюбіла.*

Выправіла сына ў вяліку дарогу,
Маладу нявестку — ў поле лён палоць.

— Не аполеш лёну — не ідзі дадому,
Ідзі ў чыста поле стань калінаю.

Не спалола лёну, не пайшла дадому,
Стала ў чыстым полі да калінаю.

Як прыехаў Янка з вялікай дарогі,
Расказаў матулі свае навіны:

— Матуля, матуля, ўвесь свет звандраваў,
А такой каліначкі ў свеце не відаў.

Ад буйнага ветру — накланілася,
Ад дробнага дожджыку — распусцілася.

— Бяры хутчэй, сынку, вострую сякеру,
Ідзі ссячы, сынку, тую каліну.

Секануў ён раз — аказалася,
Секануў другі раз — адазвалася:

— Не сячы мяне, Ясю, я — твая жана.
— А хто разлучыў нас? — Матуля твая.

Ой, із нас жа людзі насмяяліся,
Што мы, маладзенькія, павянчаліся.

Ой, із нас жа людзі надзівіліся,
Што мы, маладзенькія, разлучыліся.

* Кожны другі радок паўтараецца двойчы.

112. Рабіна, рабіначка

$\bullet = 112$

— Ра бі на, ра бі нач ка, ра бі на ма я,
ча му ж ты, ра бі нач ка, ра на ад цві ла?

Рабіна, рабіначка, рабіна мая,
Чаму ж ты, рабіначка, рана адцвіла?

Дзяўчына, дзяўчыначка, дзяўчына мая,
Чаму ж ты, дзяўчыначка, засмуцілася?

— Ой, не ў тую пораньку на свет я прыйшла.
Маці, не падумаўшы, замуж аддала.

Ды у тую вёсачку — не ў вядомую,
У чужу сямеечку — не ў вясёлую.

Дальняя староначка без ветру сушыць,
Неродны татулечка без віны журыць.

Вось жыву гадочак я, жыву і другі,
А на трэцім годзіку занудзілася.

Ќ мамачкі у гасцікі захацелася,
Па родным татулечку затужылася.

113. Аддаў мяне татачка далёка замуж

♩ = 60

(i)Ад даў мя не та тач ка да лё ка за муж,
ад даў мя не та тач ка да лё ка за муж.

Аддаў мяне татачка далёка замуж.*
 Прыказаў мне татачка ў гасцях не бываць.
 А(й) жыла я гадочак, жыла і другі,
 А(й) на трэці гадочак хочацца ў гасці.
 Да скінуся, скінуся сіваю зязюляй,
 Да палячу, палячу і к татку ў гасці.
 Аж а мой жа татачка па саду ходзіць,
 Серадольны братачка стрэльбу наводзіць.
 Да(й) меціца(й)—цэліцца зязюлька біці.
 — Да(й) не страляй, сыночак, ці зязюлька, ці не?
 А(й) у цябе сястрыца ў чужой старане.
 Да(й) насып жа, сыночак, пшонку на дварэ,
 Палажы, сыночак, залаты пярсцёначак.
 Калі сіва зязюля пшонку паклюе,
 Калі твая сястрыца пярсцёнак вазьме.
 — Бадай табе, братачка, бог долі не даў,
 Як жа ты мяне, сястрыцу, з садзіка прагнаў.
 Да(й) палячу, палячу я(й) у шчыры бор,
 Ой, сяду ж я, паду на высокай сасне.
 Да(й) не скрыпі, сасонушка, да(й) мне(й) так тошна.
 Да як закукую — бары заглушу,
 Да сільненька заплачу — лугі патаплю.

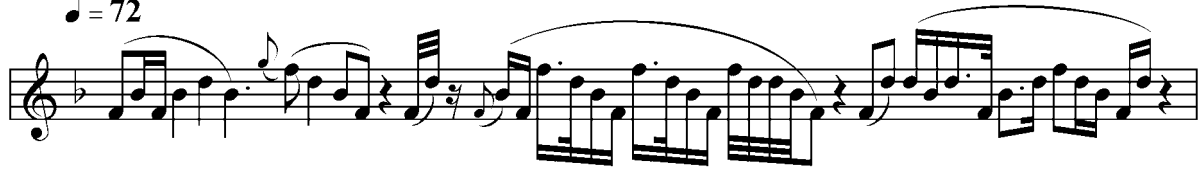
* Кожны радок паўтараецца двойчы.

НАЙГРЫШЫ

114. Як у поле выганяюць

Труба

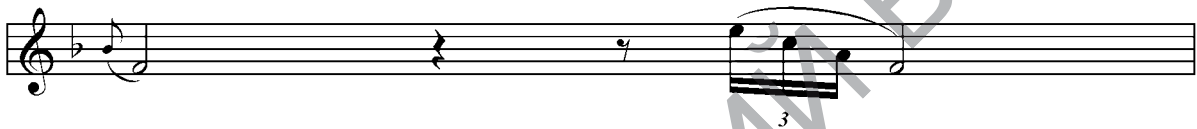
$\text{♩} = 72$

115. Калі карова згубіцца

Труба

$\text{♩} = 76$

116. Дадому

Труба

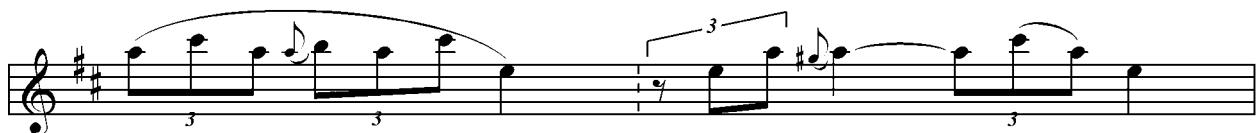
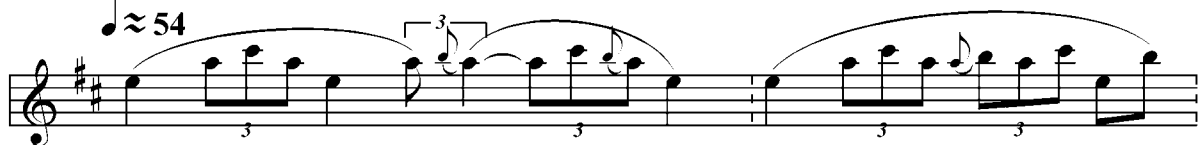
$\text{♩} = 98$

117. Калі жывёлу выганяюць

Парныя дудкі

$\text{♩} \approx 54$

118. Цярэшка

Скрыпка

$\text{♩} = 168$

Musical score for 'Цярэшка' (Skrыпка). The score consists of two staves of music in treble clef, key signature of two sharps (F# and C#), and 3/8 time signature. The tempo is marked as $\text{♩} = 168$. The first staff contains the main melody with various ornaments and dynamics. The second staff provides a harmonic accompaniment. A large watermark 'ДЕПОЗИТОРИЙ БГУКИ' is visible across the page.

119. Вясна

$\text{♩} = 122$

Musical score for 'Вясна'. The score consists of two staves of music in treble clef, key signature of two sharps (F# and C#), and 3/4 time signature. The tempo is marked as $\text{♩} = 122$. The first staff contains the main melody with various ornaments and dynamics. The second staff provides a harmonic accompaniment. A large watermark 'ДЕПОЗИТОРИЙ БГУКИ' is visible across the page.

120. Лета

Жалейка

$\text{♪} \approx 152$

Музыкальный фрагмент, состоящий из четырех стaves нотной записи. Ключевая подпись: один flat (B-flat). Темп: $\text{♪} \approx 152$. Стиль: быстрая мелодия с шестнадцатыми нотами, часто связанными шпуром.

121. Восень

Дудка

$\text{♪} = 69$

8va

Музыкальный фрагмент, состоящий из трех стaves нотной записи. Ключевая подпись: три sharps (F#, C#, G#). Темп: $\text{♪} = 69$. Стиль: умеренная мелодия с восьмыми и шестнадцатыми нотами.

122. Казачок беларускі

Цымбалы

♩ =

REПОЗИТОРИУМ БІЛКМ

123. Бычок

Жалейка

♩ = 138

1. 2.

REПОЗИТОРИУМ БІЛКМ

124. Кадрыль

♩ = 132

I калена

Гармонік

Бубен

125. Шастак

$\text{♩} = 140$

Скрыпка

Цымбалы

Бубен

Гармонік

The musical score is written in 2/4 time with a tempo of 140 beats per minute. It features four staves: Violin (Скрыпка), Cymbals (Цымбалы), Drums (Бубен), and Harmonica (Гармонік). The key signature is one sharp (F#). The Violin part includes a triplet of eighth notes. The Cymbals and Drums parts provide a rhythmic accompaniment. The Harmonica part includes a bass line with a prominent bass note 'Б' (B) in the first, second, and fourth measures of the first system, and a melodic line in the upper register. A large watermark 'PROMUSIC' is visible across the score.

126. Вясельны марш

$\text{♩} = 134$
8va

Карынка

Цымбалы I

Цымбалы II

(8va)^{1.}

2.

3

РЕПОЗИТОРИЙ БГКМ

КАЛЫХАНКІ. ДЗІЦЯЧЫЯ

127. Спі, сыночак міленькі

$\text{♩} = 84$

Аа... Аа... лю_ лі. Спі, сы_ но_ чак мі_ лень_ кі,
га_ лу_ бо_ чак сі_ зень_ кі. Мой сы_ но_ чак бу_ дзе спаць, а я бу_ ду ка_ лы_ хаць.

А-а-а, а-а-а, люлі.*
Спі, сыночак міленькі,
Галубочак сізенькі.
Мой сыночак будзе спаць,
А я буду калыхаць.

Нашто, вецер, ты гудзеш,
Спаць Міхаську не даеш?
Спі, сыночку міленькі,
Ой, да люлі, люленькі.

Ўспомніш матку ты сваю,
Як цябе люляла,
Як цябе у ноч не раз
Песню я спявала.

Для дачкі:

Спі, дачушка мілая,
Галубачка сізая.
Мая дочка будзе спаць,
А я буду калыхаць.

Нашто, вецер, ты гудзеш,
Спаць Марысі не даеш?
Спі, дачушка мілая,
А я цябе люляю.

* Рэфрэн паўтараецца перад кожнай страфой.

128. Ой, лю, люлі, котка, спаты

♪ ≈ 184

Ой, лю, лю_лі, ко_тка, спа_ты, то я ж бу_ду

ко_лы_ха_ты, а ты, мі_лы, за_сні, спа_ты.

Ой, лю, люлі, котка, спаты,
То я ж буду колыхаты,
А ты, мілы, засні, спаты.
За шчо, за шчо котка біты?
Пойдзе ў клуньку молоціты,
А лапкамі загрэбаты,
А хвосцікам заметаты,
А ты, сынку, засні, спаты.

129. Коці, коці лапки

$\bullet = 112$

Ко_ці, ко_ці лап_кі, па_е_дзім да баб_кі. Баб_ка дасць
пі_ра_жок, а дзя_ду_ня — ша_ня_жок і та_бач_кі ра_жок.

Коці, коці лапки,
Паедзім да бабкі.
Бабка дасць піражок,
А дзядуня — шаняжок
І табачкі ражок.

Коці, коці лапки,
Паедзім да бабкі.
Бабка дасць паясок,
А дзядуня — арашок
І цёпленькі кажушок.

130. Саўка ды Грышка ладзілі дуду

$\text{♩} = 116$

Саў_ ка ды Грыш_ ка ла_ дз_ ілі ду_ ду,
па_ ве_ ся_ ліц_ ца ды пра_ гнаць ну_ ду.

Ду_ ду — ду_ ду, ду_ ду — ду_ ду, ды пра_ гнаць ну_ ду.

Саўка ды Грышка ладзілі дуду,
Павесяліцца ды прагнаць нуду.
Дуду-дуду, дуду-дуду,
Ды прагнаць нуду.*

Як разышліся музыкі гуга,
Згінула гора, згінула туга.
Гу-га-га-га, гу-га-га-га,
Згінула туга.

Дзядок старэнькі, ёмкі ўзяўшы скрут,
Кіем на дзверы паказаў ім тут.
Ту-ту-ту-ту, ту-ту-ту-ту,
Паказаў ім тут.

— Вы сабе дуйце сваё «го-ца-ца»,
Толькі не страшце малога хлапца.
Го-ца-ца-ца, го-ца-ца-ца,
Малога хлапца.

* Апошнія два радкі кожнай страфы паўтараюцца двойчы.

ПЕСНІ-ТАНЦЫ

131. А Лявоніху Лявон палюбіў

♩ = 120–142

А Ля_ во_ ні_ ху Ля_ вон па_ лю_ біў, Ля_ во_ ні_ се ча_ ра_ віч_ кі ку_

піў. Ля_ во_ ні_ ха, ду_ ша лас_ ка_ ва_ я, ча_ ра_ віч_ ка_ мі па_ ляс_ кі_ ва_ ла.

А Лявоніху Лявон палюбіў,
Лявонісе чаравічкі купіў.
Лявоніха, душа ласкавая,
Чаравічкамі палясківала.

Як я, молада, ў матулькі была,
Як вішэніка у садочку цвіла.
Цвіла, цвіла ды пацвітывала
З малайцамі ды пагулівала.

Папалася злomu духу-мужыку,
Ссушыў мяне, як лісцінку у духу.
А чаму ж цябе пярун не забіў,
Як ты мяне, маладую, палюбіў?

Наехала повен двор казакоў,
Ўзялі, ўзялі майго мужа у палон.
Ой, не жаль мне, што яго узялі,
Толькі жалка, што немоцна звязалі.

Ой, не жаль мне, што яго узялі,
Толькі жалка, што немоцна звязалі.
Ён, паганец, уцячэць, уцячэць,
Мне галоўку натаўчэць, натаўчэць.

А Лявоніха не жонка была,
Немытую мне кашулю дала,
Немытую, некачаную,
У суседа пазычаную.

Ай, Лявоніха, Лявоніха мая,
Несалёную капусту дала.
А Лявона дык і чорт не бярэць:
Несалёную капусту жарэць.

132. А Мікіта жыта паша

$\text{♩} = 116$

А Мі_ кі_ та жы_ та па_ ша, а я ра_ да — по_ ле на_ ша!

Мі_ кі_ та, Мі_ кі_ та, так і гэ_ так Мі_ кі_ та.

А Мікіта жыта паша,
А я рада — поле наша!
Мікіта, Мікіта, так і гэтак Мікіта.*

А Мікіта жыта косіць,
А я рада — есць не просіць.

А Мікіта вее жыта,
А я рада, што аббіта.

А Мікіта жыта меле,
А я рада, што так веле.

А Мікіта муку сее,
А я рада, што умее.

А Мікіта ў печы паліць,
А я рада, што кухарыць.

А Мікіта хлеб саджае,
А я рада, што гуляю.

* Рэфрэн паўтараецца пасля кожнай страфы.

133. Эх ты, Юрачка

$\text{♩} = 132-140$

Эх ты, Ю_ ра_ чка, што не жэ_ ніш_ ся,
пры_ дзе зі_ ма_ чка, дзе па_ дзе_ неш_ ся?

Тва_ я ха_ та як сві_ рон, без пад_ ло_ гі, без ва_ кон.

Эх ты, Ю_ рач_ ка, што не жэ_ ніш_ ся?

Эх ты, Юрачка, што не жэнішся,
Прыйдзе зімачка, дзе падзенешся?
Твая хата як свірон,
Без падлогі, без вакон.
Эх ты, Юрачка, што не жэнішся?

Эх ты, Юрачка, што не жэнішся,
Прыйдзе зімачка, дзе пагрэешся?
Ні ў дзень белы на пячы,
Ні пад коўдрай у начы.
Эх ты, Юрачка, што не жэнішся?

Эх ты, Юрачка, час жаніціся,
Каб было к каму прытуліціся.
Калі будзеш ў шапку спаць,
Могуць дзевак разабраць.
Эх ты, Юрачка, час жаніціся.

134. Гарні, гарні бульбу з печы

$\bullet = 170$

Гар_ ні, гар_ ні буль_ бу з пе_ чы у тор_ бач_ ку ды за пле_ чы,
 у тор_ бач_ ку ды ня_ сі, — ска_ жаш "дзя_ куй", як з'я_ сі.
 Трам - там - там, та - ра - та - та - та - там, ска_ жаш "дзя_ куй", як з'я_ сі.
 Трам - там - там, та - ра - та - та - та - там, трам - там, ці- рам, та-ра-ра - рам.

Гарні, гарні бульбу з печы

У торбачку ды за плечы,

У торбачку ды нясі —

Скажаш «дзякуй», як з'ясі.

Трам-там-там, та-ра-та-та-та-там,

Скажаш «дзякуй», як з'ясі.

Трам-там-там, та-ра-та-та-та-там,

Трам-там, ці-рам, та-ра-ра-рам.

Бульбу пякуць, бульбу вараць,

Бульбу ядуць, бульбу хваляць.

З бульбы клёцкі, з бульбы каша —

Вот такая доля наша.

Трам-там-там, та-ра-та-та-та-там,

Вот такая доля наша.

Трам-там-там, та-ра-та-та-та-там,

Трам-там, ці-рам, та-ра-ра-рам.

Ай, да туры, растатуры,

Я шляхецак сам натуры,

Адзін лапаць, другі бот,

А я шляхціч далібог.

Трам-там-там, та-ра-та-та-та-там,

А я шляхціч далібог.

Трам-там-там, та-ра-та-та-та-там,

Трам-там, ці-рам, та-ра-ра-рам.

135. Янка стаіць на гары

$\text{♩} = 168$

Ян_ ка ста_ іць на га_ ры, а я ста_ ю у да_ лі_ не.
 Ян_ ка се_ е ка_ ву_ ны, а я — жу_ ра_ ві_ ны.
 Жу_ ра_ ві_ ны не ўзы_ шлі, ка_ ву_ ны па_ сох_ лі.
 Ка мне хлоп_ цы не прый_ шлі, каб я_ ны па_дох_ лі.

Янка стаіць на гары,
 А я стаю у даліне.
 Янка сее кавуны,
 А я — журавіны.
 Журавіны не ўзышлі,
 Кавуны пасохлі.
 Ка мне хлопцы не прыйшлі,
 Каб яны падохлі.

Я на рэчцы хусткі мыла
 Ды на плот павесіла.
 Дзесяцёх ўсяго любіла,
 Аднаго пацешыла.
 Чаго, Янка, ты галосіш?
 Я цябе пацешу,
 Ды пашыўшы зрэбну торбу,
 На шыю павешу.

Свеціць ясна з неба зорка,
 А дзе ж гэта мой Міколка?
 Каля рэчкі грэбелька,
 Дзе ж падзеўся Хведарка?
 Паміж лесу прыгарок,
 Дзе ж падзеўся Рыгарок?
 Адцураліся, не йдуць:
 Мусіць, мяне забудуць.

136. Ох, і сеяла Ульяніца лянок

$\text{♩} = 102$

Ох, і се_я_ла Уль_я_ні_ца ля_нок, ох, і се_я_ла І_ва_наў_на ля_нок, ох, сэр_ца, ля_нок, ма_я ра_дасць ты, ля_нок, ўсё бя_лю_сень_кі ку_жа_лёк!

Ох, і сеяла Ульяніца лянок,
Ох, і сеяла Іванаўна лянок.

*Прыпеў**: Ох, сэрца, лянок,
Мая радасць ты, лянок,
Ўсё бялюсенькі кужалёк!

Ох, палола Ульяніца лянок,
Ох, палола Іванаўна лянок.

Ох, ірвала Ульяніца лянок,
Ох, ірвала Іванаўна лянок.

А сарваўшы — ў снапочкі ставіла,
А сарваўшы — ў снапочкі ставіла.

Ох, і слала Ульяніца лянок,
Ох, і слала Іванаўна лянок.

Ох, і мяла Ульяніца лянок,
Ох, і мяла Іванаўна лянок.

Ох, і прала Ульяніца лянок,
Ох, і прала Іванаўна лянок.

Ох, і ткала Ульяніца лянок,
Ох, і ткала Іванаўна лянок.

А саткаўшы, ды сарочак нашыла,
А саткаўшы, ды бялёвых нашыла.

* Прыпеў паўтараецца пасля кожнай страфы.

ЛІРЫЧНЫЯ

137. Туман ярам

$\text{♩} = 80$

Ту_ ман я_ рам, я_ рам- да_ лі_ но_ ю, ту_ ман
я_ рам, я_ рам- да_ лі_ но_ ю.

Туман ярам, ярам-даліною.*
За туманам нічога не відна,
Толькі відна дуба зелянога.
Пад тым дубам крыніца стаяла,
Там дзяўчына воду набірала.
Ды ўтапіла залато вядзерца,
Засмуціла казакова сэрца.
А хто ж тое вядзерца дастане,
Той са мною на ручніку стане.
Хлопец тое вядзерца дастане,
Ён з табою на ручніку стане.

* Кожны радок паўтараецца двойчы.

138. Ой, рэчанька, рэчанька

$\text{♩} = 104$

Ой, рэ_чань_ка, рэ_чань_ка, ча_му ж ты не поў_на_я? Лю_лі, лю_лі, лю_лі, ча_му ж ты не поў_на_я? // _ла.

— Ой, рэчанька, рэчанька,
 Чаму ж ты не поўная?
 Люлі, люлі, люлі,
 Чаму ж ты не поўная?

Чаму ж ты не поўная,
 З беражком не роўная?
 Люлі, люлі, люлі,
 З беражком не роўная?

— А як жа мне поўнай быць,
 З беражкамі роўнай пляць?
 Люлі, люлі, люлі,
 З беражкамі роўнай пляць?

Янка коніка паіў,
 Маня воду чэрпала.
 Люлі, люлі, люлі,
 Маня воду чэрпала.

139. Пайшоў Ясь наш на лужок

$\bullet = 120$

Пай_ шоў Ясь наш на лу_ жок, пай_ шоў Ясь наш на лу_ жок,
на_ ка_ сіў а_ та_ вач_ кі ён ста_ жок, на_ ка_ сіў а_ та_ вач_ кі ён ста_ жок.

Пайшоў Ясь наш на лужок,*
Накасіў атавачкі ён стажок.

Пайшоў Ясь наш спачываць
І сваю Настулечку стаў чакаць.

А Настулька не прыйшла,
Маці дома ёй работачку знайшла.

— Чакай, Яська, да пары,
Аж да самай ночанькі, да зары.

* Кожны радок паўтараецца двойчы.

140. Павей, ветру

♩ = 72

Па_ вей, вет_ ру, ды па_ вей, вет_ ру, з вы_ со_ ка_ га
га_ ю, пры_ едзь, пры_ едзь, да мой мі_ лень_ кі,
з да_ лё_ ка_ га кра_ ю. з да_ лё_ ка_ га кра_ ю.

Павей, ветру, ды павей, ветру,
З високага гаю.
Прыедзь, прыедзь, да мой міленькі,
З далёкага краю.*

Ой, рад бы я(й) павеяці,
Калі гай высокі.
Ой, рад бы я да(й) прыехаці,
Калі край далёкі.

Валы равуць — дамоў бягуць
Ў полі за ракою,
А за імі ды мой міленькі
Маша мне рукою.

Ой, сёння ды суботанька,
А заўтра нядзеля.
Чаму ж ў цябе, ды мой міленькі,
Кашуля не бела?

Ой, ці бела, ці не бела —
Сёмая нядзеля:
Маці стара, сястра мала,
Некаму памьці.

Пераплыла дзеўка рэчку,
Села на пясочку
Ды(й) памыла, ды(й) пакачала
Міламу сарочку.

* Кожныя два апошнія радкі паўтараюцца двойчы.

141. Ой, сівы конь бяжыць

$\text{♩} = 120$

1. Ой, сі_ вы конь бя_ жыць, на ім бе_ ла гры_ ва. Ой, спа_ на_

ра ві_ лась, ой, спа_ на_ ра_ ві_ лась мне та_ я

1. дзяў_ чы_ на, ой, спа_ на_ // 2. дзяў_ чы_ на.

The musical score is written on three staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of two flats (B-flat and E-flat), and a 3/8 time signature. The tempo is marked as quarter note = 120. The melody consists of eighth and quarter notes. The second staff continues the melody with a repeat sign. The third staff provides two endings: the first ending leads back to the beginning of the second staff, and the second ending concludes the piece with a fermata over the final note.

Ой, сівы конь бяжыць,
 На ім бела грыва.
 Ой, спанаравілась, ой, спанаравілась
 Мне тая дзяўчына.*

Не так та дзяўчына,
 Як яе лічанька.
 Ой, падай, дзяўчына, ой, падай, дзяўчына,
 На каня ручаньку.

Рукі не падала,
 Тры словы сказала:
 — Няхай бы я была, няхай бы я была,
 Кахання не знала.

Бо тое каханне —
 З вечара да рання.
 Як сонейка ўзыдзе, як сонейка ўзыдзе,
 Каханне разыдзе.

* Два апошнія радкі кожнай страфы паўтараюцца двойчы.

142. Ой, за гаєм, за Дунаєм

$\text{♩} = 98$

I. Ой, за га_ ем, за Ду_ на_ ем там дзяў_ чы_ на лён збі_

ра (а)_ ла, там дзяў_ чы_ на лён збі_ ра_ ла.

Ой, за гаєм, за Дунаєм
Там дзяўчына лён збіра(а)ла.*

Там дзяўчына лён збірала,
К сырой зямлі прыпада(а)ла.

— Роля мая сырэнская,
Якая ж ты міленька(а)я.

Ўзяла бацьку і матулю —
Вазьмі мяне, маладу(у)ю.

Вазьмі мяне, маладую,
Як вішаньку садаву(у)ю.

А вішанька ў саду цвіце,
А мой мілы з вайны е(э)дзе.

* Кожны другі радок паўтараецца двойчы.

143. Кацілася чорна галка

$\text{♩} = 120$

Ка_ці_ла_ся чор_на гал_ка па ба_ру, па ба_ру,
а за ё_ю яс_ны со_кал па_блі_зу, па_блі_зу.

— Па_стой, чор_на гал_ка, ты — ма_я, ты — ма_я.

Я_на я_му шча_бя_та_ла: "Не тва_я, не тва_я."

Кацілася чорна галка па бару, па бару,
А за ёю ясны сокал паблізу, паблізу.
— Пастой, чорна галка, ты — мая, ты — мая.
Яна яму шчабятала: «Не твая, не твая».

Я — убога сірацінка, а ты пан, а ты пан.
Пашукай сабе дзяўчынку, як ты сам, як ты сам».
— Пастой, чорна галка, ты — мая, ты — мая.
Яна яму шчабятала: «Не твая, не твая».

— Праляцеў я ўсе апушкі, яшчэ(й) лес, яшчэ(й) лес,
Не знайшоў такое птушкі, як ты есць, як ты есць.
Пастой, чорна галка, ты — мая, ты — мая.
Яна яму шчабятала: «Не твая, не твая».

144. А ў полі вярба

$\text{♩} = 107$

А ў по_ лі вяр_ ба, пад вяр_ бой — ва_ да.

Там ха_ дзі_ ла, там гу_ ля_ ла дзеў_ ка ма_ ла_ да. // да.

А ў полі вярба, пад вярбой — вада.

Там хадзіла, там гуляла дзеўка малада.*

Дзеўка — ад вады, хлопец — да вады.

— Пастой, пастой, дзяўчыначка, дай каню вады.

— Рада б пастаяць, каню вады даць,

Мае босенькія ножкі — сцюдзёна стаяць.

— Я зніму парчу, ножкі абвярчу,

А назад як павярнуся, боцікі куплю.

— Не купляй ты мне, а купі сабе,

Ёсць у мяне татка, мамка, яны купяць мне.

* Кожны другі радок паўтараецца двойчы.

145. А ў полі вярба нахілёная

$\text{♩} = 120$

А ў по_лі вяр_ба на_хі_лё_на_я,
ма_ла_да_я дзяў_чы_нонь_ка за_ру_чо_на_я.

А ў полі вярба нахілёная,
Маладая дзяўчынонька заручоная,*

Заручоная і запітая.
Тады яе запівалі, як сад зацвітаў,

Як сад зацвітаў, як зара ўзышла.
Маладая дзяўчыначка па ваду ішла.

Кася — ад вады, Яся — да вады.
— Пастой, пастой, мая Кася, дай каню вады.

— Як буду твая — напаю каня
З зімненькае крынічэнькі, з поўнага вядра.

* Кожны другі радок паўгараецца двойчы.

146. Дубочак зялёненькі

$\text{♩} = 108$

Ду_ бо_ чак_ зя_ лё_ нень_ кі, І_ вань_ ка_ ма_ ло_ дзень_ кі. Ой,

лі- лю_ лі, ой, лі, ой, лю_ лі, І_ вань_ ка_ ма_ ло_ дзень_ кі.

Дубочак зялёненькі,
Іванька малодзенькі.
Ой, лі-люлі, ой, лі, ой, люлі,*
Іванька малодзенькі.

Іванька малодзенькі
Ідзе невясёленькі.

— Чаго, Ваня, журышся,
Чаго ты нахмурыўся?

— Ой, як мне вясёлым быць,
Ой, як жа мне не тужыць?

Ўсе мае таварышы
Даўно пажаніліся,

А я, маладзюсенькі,
Хаджу халасцюсенькі.

Хаджу каля Дунаю,
Тапіціся думаю.

—Іванька, ідзі дамой,
Душы не губі сваёй.

Адна ў цябе ўлюблена,
Яшчэ не зашлюблена.

Бяры ты нясмелую
За ручаньку белую.

Вядзі ў сваю хатчку,
Пацеш мамку, татчку.

* Рэфрэн паўтараецца з другім радком кожнай страфы.

147. Ты, чырвоная каліна

$\bullet = 58$

— Ты, чыр_ во_ на_ я ка_ лі_ на, ах, і што ця_ бе зла_ мі_ ла?

— Зла_ мі_ лі мя_ не буй_ ны_ я вет_ ры са лю_ ты_ мі ма_ ра_ за_ мі.

— Ты, чырвоная каліна, ах, і што цябе зламіла?

— Зламлі мяне буйныя ветры са лютымі маразамі.*

— Ой ты, беленькі малойчык, ах, і што цябе ссушыла?

— Ссушыла мяне дзяўчына тая, што із чорнымі брывамі.

Стаю я пад канвою, хаджу я за табою,

Выйдзі, дзяўчына, выйдзі, рыбчына, пагаворым мы з табою.

— Ах, і рада б выхадзіці ды з табою гаварыці.

Ляжыць нялюбы на правай ручцы, я баюся разбудзіці.

— Дзяўчыначка мая любя, адкаціся ад нялюба.

Буду страляці, буду лучаці з-за зялёнага дуба.

Буду, буду я лучаці з-за зялёнага дуба,

Заб'ю нялюба з туюга лука, як сізога галуба.

— А ці ўлучыш, ці не ўлучыш, ўжо з нялюбым не разлучыш.

Сядлай жа каня, з'езджай са двара, ты не мой, а я не твая.

* Кожны другі радок паўтараецца двойчы.

148. Ой, рабіначка, ты зялёная

$\bullet = 100$

— Ой, ра_ бі_ на_ ч(ы)_ ка, ты зя_ лё_ на_ я, ой, ка_ лі_ ж_ ты_ ўзы_ шла, ка_ лі_

вы_ рас_ ла? — Я_ вяс_ но_ ю_ ўзы_ шла, ле_ там_ вы_ рас_

ла, на_ вы_ со_ кі_ ця_ рэм_ па_ хі_ лі_ ла_ ся.

— Ой, рабіначка, ты зялёная,
Ой, калі ж ты ўзышла, калі вырасла?

— Я вясною ўзышла, летам вырасла,
На высокі цярэм пахілілася.

— Ой, дзяўчыначка, ты прыгожая,
Дзе ты, красна, расла, гадалася?

— Я у мамкі расла, гадалася,
Як вішэнька ў саду красавалася.

— Ты, дзяўчына, скажы, не утоівай,
Скажы праўданьку ўсю, дзе ўзяла красу?

— Я спаткала красу у зялёным лясу,
У зялёным лясу пад рабіначкай.

А дзявочу красу не знайсці у лясу,
Не знайсці, не купіць, ды прыгожай быць!

149. Што за месяц, што за ясны

$\text{♩} = 92$

Што за ме_ сяц, што за яс_ ны, — ўно_ чы све_ щіць, а ўдзень не. Што за
мі_ лень_ кі дру_ жо_ чак — ка_ лі прый_ дзе, ка_ лі не.

Што за месяц, што за ясны —
Ўночы свеціць, а ўдзень не.
Што за міленькі дружочак —
Калі прыйдзе, калі не.

Усе людзі, людзі кажуць,
Усе людзі гавораць:
— Сорам, дзеўка, сорам, красна,
Позна звечара гуляць.

Дзяўчыначцы кепска стала,
Стала плакаць ды ўздыхаць.
Хлапчыноньку шкода стала,
Стаў дзяўчынку суцяшаць.

— Не плач, дзеўка, не плач, красна,
Прыйду ў гасці да цябе.
Разгарыцца кроў гарача —
Вазьму замуж за сябе.

ЖАРТОЎНЫЯ

150. А мой мілы захварэў

$\text{♩} = 124$

А мой мі_ лы за_ хва_ рэў, кі_ се_ лі_ ку за_ ха_ цеў.

Ох, ну, ды, ох, ну! Кі_ се_ лі_ ку за_ ха_ цеў.

А мой мілы захварэў,
Кіселіку захацеў.
Ох, ну, ды, ох, ну!*

Ой, цыц, мілы, не ўмірай,
Кіселіку дажыдай.

Пайшла баба па сялу
Дастваці кісялю.

Не дастала кісялю,
Ды дастала аўса.

Намачыла кісель
На дванаццаць нядзель.

На баране усадзіла,
А на лёдзе варыла.

Ды пакуль кісель паспеў,
Мой міленькі адубеў.

Як на покуці ляжаў,
Яшчэ было трошкі жаль.

Цераз сяло як вяла,
Яшчэ трошкі загула.

Як вывезла за сяло,
Ужо стала весяло.

* Рэфрэн паўтараецца з другім радком кожнай страфы.

151. Пасылала баба дзеда

$\bullet = 124$

Па_ сы_ ла_ ла ба_ ба дзе_ да у луг па ка_ лі_ ну:

"Не на_ ло_ міш ка_ лі_ нань_ кі, да_ лі_ бог па_ кі_ ну".

Пай_ шоў дзед праз ва_ ду у луг па ка_ лі_ ну.

У_ жо дзе_ ду ва_ дзі_ чань_ ка за_ лі_ ва_ е спі_ ну.

Пасылала баба дзеда у луг па каліну:

«Не наломіш калінанькі, далібог, пакіну».

Пайшоў дзед праз ваду у луг па каліну.

Ужо дзеду вадзічанька залівае спіну.

А ўжо дзеду вадзічанька па пояс займае,

Сядзіць баба на беражку, далей пасылае.

«Ідзі, дзед, ідзі, дзед, у луг па каліну,

Не наломіш чырвонае, далібог, пакіну».

Ужо дзеду вадзічанька па шыю займае,

Сядзіць баба на беражку, далей пасылае:

«Ідзі, дзед, ідзі, дзед, у луг па каліну,

Не наломіш чырвонае, далібог, пакіну».

Ужо дзеду вадзічанька у сам рот ліецца,

Сядзіць баба на беражку і з дзеда смяецца.

Хі-хі-хі, ха-ха-ха, баба ўсё смяецца,

Бо вада, бо вада дзеду ў рот ліецца.

«Дзякуй богу, дзякуй мне, што няма старога,

Заўтра пайду на рыначак, куплю маладога.

Ля-ля-ля, ля-ля-ля, ўжо няма старога,

Заўтра пайду на рыначак, куплю маладога».

Маладога на рыночку баба не купіла,

Прыйшла, села на беражку ды загаласіла:

«Устань, дзед, устань, дзед, з цёмнае магілы.

Ой, дурная галава, што ж я нарабіла?»

152. Касіў Ясь канюшыну

♩ = 112

Ка_сіў Ясь ка_ню_шы_ну, ка_сіў Ясь ка_ню_шы_ну,
ка_сіў Ясь ка_ню_шы_ну, па_гля_даў на_дзяў_чы_ну.

Касіў Ясь канюшыну,*
Паглядаў на дзяўчыну.

А дзяўчына жыта жала
Ды на Яся паглядала.

— Ідзі, Ясь, да мяне,
Спадабаўся ты мне.

Кінуў Яська касіць,
Стаў ён мамку прасіць:

— Ці ты мамка, ці не,
Ажані ж ты мяне.

Усе людзі жонак маюць,
Абдымаюць і кахаюць.

Каб я жоначку меў,
То б не пў і не еў.

— Дык бяры Станіславу,
Што, як сядзе — на ўсю лаву.

— Станіславы не хачу,
Бо на лаву не ўсаджу.

— Дык бяры сабе Яніну,
Працавітую дзяўчыну,

Што у полі жыта жала,
На цябе паглядала.

* Кожны першы радок паўтараецца тройчы.

153. У месяцы верасні

♩ = 108

У ме_ ся_ цы ве_ ра_ сні вы_ па_ ла па_ ро_ ша.

Дзед ба_ бу па_ лю_ біў, што ба_ ба ха_ ро_ ша. // ро_ ша.

У месяцы верасні выпала пароша.
Дзед бабу палюбіў, што баба хароша.*

І крывая, і сляпая, яшчэ к таму злая,
І крычыць, і бурчыць, проці дзеда не змаўчыць.

— Убірайся, бабка, у новае белля,
Я ж цябе павяду з сабой на вяселле.

Узяў жа дзед бабку за белую ручку
І спіхнуў дзед бабку з моста ў рэчку.

— Цяпер, бабка, кайся, трошкі пакупайся,
А як бабка узнырне, то дзед кіем папіхне.

Прыйшоў дзед дадому і пачаў бажыцца:
— Ох-ох, далібог, не буду жаніцца.

Раздумаўся дзедка, у ладонькі плешча:
— Калі буду жыў—здароў, ажанюся ешча.

* Кожны другі радок паўтараецца двойчы.

154. А ў цёмным лесе сава кугіча

$\text{♩} = 64$

А ў цём_ным ле_ се са_ ва ку_ гі_ ча, а ў чы_стым по_ лі
 муж жон_ ку клі_ ча. Ра_ на, ра_ на муж жон_ ку клі_ ча.

А ў цёмным лесе сава кугіча,
 А ў чыстым полі муж жонку кліча.
 Рана, рана муж жонку кліча.

— Ты, жонка Ганна, хлопцам падмана,
 Хоць мужа маеш, а ўсім маргаеш.
 Мужа маеш, а ўсім маргаеш.

— Ці, мой міленькі, я ў тым павінна,
 Што за мной хлопцы, як за дзяўчынай?
 Люлі, люлі, як за дзяўчынай.

— Ой, жонка, жонка, досыць ілгаці,
 Бо я застаўлю праўду сказаці.
 Бо застаўлю праўду сказаці.

— Калі, міленькі, ты мне не верыш,
 Павесь званочак на падалочак.
 Люлі, люлі, на падалочак.

Як хто затроніць, званок зазвоніць,
 А ты пачуеш — мяне ўратуеш.
 Ты пачуеш — мяне ўратуеш.

Званочык звоніць ў садзе ля хаты,
 А муж не чуе — ён глухаваты.
 Муж не чуе — ён глухаваты.

155. Ажаниўся стары дзед

♩ = 96

А_ жа_ ніў_ ся ста_ ры дзед, у_ зяў_ жон_ ку — два_ цаць лет,
 ой— да, ой— да, о— ха— ха!

А_ жа_ ніў_ ся ста_ ры дзед, у_ зяў_ жон_ ку — два_ цаць лет,
 ой— да, ой— да, о— ха— ха!

Ажаниўся стары дзед,
 Узяў жонку — дваццаць лет,
 Ой-да, ой-да, о-ха-ха!*

Жонка спаці думая,
 А тут дзеда німа(я),
 Ой-да, ой-да, о-ха-ха!

Адзываецца на печы:
 — Я пагрэю спіну, плечы,
 Ой-да, ой-да, о-ха-ха!

— Грэй ты плечы, грэй ты спіну,
 А я выйду на хвіліну,
 Ой-да, ой-да, о-ха-ха!

Толькі дзверы адчыніла —
 Тут чакае ўжо Гаўрыла,
 Ой-да, ой-да, о-ха-ха!

Цэлаваліся на ганку,
 Дзед на печы спаў даранку,
 Ой-да, ой-да, о-ха-ха!

* Кожная страфа паўтараецца двойчы.

САЦЫЯЛЬНА-БЫТАВАЯ ЛІРЫКА. КАНТЫ

156. Не шум, не шум, дубровачка

$\text{♩} = 176$

— Не шум, не шум, ду_ бро_ вач_ ка,

не шум, не шум, ды(й) зя_ лё_ на_ я.

— Не шум, не шум, дубровачка,
Не шум, не шум, ды(й) зялёная.
Не плач, не плач, удовачка,
Не плач, не плач, ды маладая.
— Ой, як жа мне не плакаці,
Ой, як жа мне не тужыці?
Усе малойцы з вайны ідуць,
Шабелькі ды галлейка тнуць.
А мой мілы ўбіты ляжыць,
У правай ручцы ды каня дзяржыць,
А леваю ды расу бярэ.
— Раса ж мая крапушчая.
Душа ж мая ды жывушчая.
Ой вы, хлопцы, вы, таварышы,
Накажыце вы маёй жонцы:
Няхай яна ды замуж ідзе.
А калі ж ёй ды лепш будзе,
Будзе мяне праклінаці.
А калі ж ёй ды горш будзе,
Будзе мяне ўспамянаці.

157. Ой, служыў чумак

$\text{♩} = 84$

Ой, слу_ жыў чу_ мак ча_ ты_ ры га_ ды,
не меў жа ён пры_ го_ дань_ кі — ні_ я_ кай бя_ ды.

Ой, служыў чумак чатыры гады,
Не меў жа ён прыгоданькі — ніякай бяды.

На пятым гаду зрабіў ён бяду:
Захварэў наш чумачэнька ў новым гараду.

Захварэў чумак — без духу ляжыць.
Ніхто яго не спытае, што яму баліць.

— Ой вы, чумакі, вы, мае браткі,
Вы бярыце мае грошы, пішэце лісты.

Пішэце лісты да радні мае,
Ой, бог знае, бог ведае, ці быць мне ў яе.

Ой вы, чумакі, вы, браткі мае,
Выкапайце дол глыбокі за труды мае.

Выкапалі дол за гадзінаньку,
Вязуць, вязуць чумачэньку на магіланьку.

— Аставайсь, кажух і чорны жупан,
Валы ж мае палявыя, ўжо я не ваш пан.

158. Чуець, чуець мая доля

Чуець, чуець мая доля:*
Не быць молайцу у доме.
Быць малайцу у няволі,
У салдацкім наборы,
У някруцкім жа прыёме.
Бел малойчык дагадаўся,
Ў нову гораньку схваўся.
Злыя людзі увідалі,
Камандзершчыку казалі.
Кругом гаранкі аступілі,
Кругом дзверы праламілі,
Бел малойчыка злавілі.
Бодры ножанькі скавалі,
Назад ручанькі звязалі,
Пасадзілі у вазочак
Ды(й) на саменькі задочак.
Па рыначку павазілі,
Сладкай водкай напілі,
Калачамі накармілі,
З краснай дзеўкай палажылі.
Мне здаецца, што з дзявіцай,
Ажно ранец ды(й) муніца.
Мне здаецца, што жартуюць,
Ажно ружжыкі шаруюць.

* Кожны радок паўтараецца двойчы.

159. Прывыкайце, чорны вочы

$\text{♩} = 88$

Пры_ вы_ кай_ це, чор_ ны во_ чы, а_ дны на_ ча_ ва_ ці:

ня_ ма май_ го мі_ ле_ нька_ га — не з кім ра_ змаў_ ля_ ці.

Прывыкайце, чорны вочы, адны начаваці:
Няма майго міленькага — не з кім размаўляці.

Няма майго міленькага, няма гаспадара,
Каму бы я пасцелечку пухаву заслала.

Даўно свайго міленькага ў паход выпраўляла.
З тых пор свае чорны вочы слязмі выцірала.

Пасляпіла свае вочы горкімі слязамі,
Няма жысці, няма рады ўсё за ворагамі.

Паны дзяруць, паны скубуць, а багач за імі.
Паследнія манатачкі мы паізнасілі.

Выхадзіла на дарогу, выхадзіла ў поле,
Нідзе следу не відала тут свайго мілога.

— Навярніся, мой міленькі, да с таварышамі,
Калатніце міраедаў, каб яны не ўсталі.

160. Вішанька-чарэшанька

♩ = 116

Ві_ шань_ ка- ча_ рэ_ шань_ ка, што я_ гад не ма_ е,
а хто ў пры_ мах не бы_ ваў, той го_ ра не зна_ е.

Вішанька-чарэшанька, што ягад не мае,
А хто ў прымах не бываў, той гора не знае.*

А я ў прымах бываў і ўсё гора знаю:
Кулачыну пад бачыну — так спаці лягаю.

Ой, пайшоў наш прымачэнька у поле араці,
Заказаў ён сваёй жонцы абед гатаваці.

Арэ прымак, арэ прымак, на свет паглядае:
Усе жонкі абед нясуць — прымак галадае.

А як жонка прынясла лебяды без солі,
Нахлябаўся, насярбаўся ды сказаў: «Даволі!»

— Як не хочаш лебяды, то еж хлеб з вадою.
Як не хочаш ты араці, то ідзі дадому.

Як прыйшоў прымак дадому, ды не ўспеў ён сесці,
Яму жонка заказала: «Нясі свінням есці».

— Бадай свінні паздыхалі, а хата згарэла,
Як мне гэта прымацкае жыццё надаела.

Сабраліся дзве суседкі, сталі гаварыці:
— І твой прымак, і мой прымак не хочуць рабіці.

А наш прымак гэта слухаў ў сенях за дзвярыма,
Зайшоў ў новую святліцу, заліўся слязіма.

* Кожны другі радок паўтараецца двойчы.

161. Зазвінелі новы ключы

The image shows a musical score for the song 'Зазвінелі новы ключы'. It consists of two staves of music in G major (one sharp) and 3/4 time. The tempo is marked as quarter note = 90. The lyrics are written below the notes, with some words underlined to indicate syllable placement.

♩ = 90

За_ зві_ не_ лі_ но_ вы_ клю_ чы, у_ мо_ ра_ плы_ ву_ чы.

За_ пла_ ка_ лі_ ма_ лой_ чы_ кі, на_ вай_ ну_ і_ ду_ чы.

Зазвінелі новы ключы, у мора плавучы.
Заплакалі малойчыкі, на вайну ідучы.

Заплакалі маладыя, а потым старыя,
Пакідаюць жонкі дома і дзеці малыя.

Зляталіся чорны галкі ды ўсё поле ўскрылі,
Заплакалі малойчыкі, жалю нарабілі.

— Злятайцеся, чорны галкі, злятайцеся ўгору,
А вы, млоды малойчыкі, ступайця дадому.

— Рады былі б мы ступаці, туман наступае,
Рады былі б вярнуціся, нас цар не пускае.

162. Павей, ветрык, павей

$\text{♩} = 92$

Музыкальная партитура в нотном стане с украинскими текстами. Темп обозначен как 92 удара в минуту. Музыка написана в тональности ми-бемоль мажор (два бемоля) и 4/4 такта. В конце песни есть две альтернативные концовки, обозначенные цифрами 1. и 2.

Па_ вей, вет_ рык, па_ вей з вы_ со_ ка_ га га_ ю, пры_
едзь, мой мі лень_ кі, з да_ лё_ ка_ га кра_ ю, пры_ // кра_ ю.

Павей, ветрык, павей з високага гаю,
Прыедзь, мой міленькі, з далёкага краю.*

Ой, цяжка павеяць, калі гай высокі,
Ой, цяжка прыехаць, калі край далёкі.

Баліць мне галоўка, няма чым звязаці,
Далёка мой мілы, каго ж мне паслаці?

Звяжу я галоўку шаўковым платочкам,
Пашлю я мілога сівым галубочкам.

Ляці, голуб сівы, зірні на мілога,
Назад вараціся з ласкавенькім словам.

Ляцеў голуб сівы з високага гаю,
Прынёс мне лісточак з далёкага краю.

— Жывы я, галубка мая дарагая,
За слёзы і гора знішчу ворага я.

* Кожны другі радок паўтараецца двойчы.

163. А ў бары, ў бары

$\bullet = 120$

А ў ба_ ры, ў ба_ ры тры да_ ро_ жань_ кі.

Гэй! Гэй! Гэй! Тры да_ ро_ жань_ кі.

The image shows a musical score for the song 'А ў бары, ў бары'. It consists of two staves of music in a 2/4 time signature with a key signature of three flats (B-flat, E-flat, A-flat). The tempo is marked as quarter note = 120. The first staff contains the main melody with lyrics: 'А ў ба_ ры, ў ба_ ры тры да_ ро_ жань_ кі.' The second staff contains a chorus melody with lyrics: 'Гэй! Гэй! Гэй! Тры да_ ро_ жань_ кі.'

А ў бары, ў бары тры дарожанькі.
Гэй! Гэй! Гэй!
Тры дарожанькі.

Тудою ішлі тры салдацікі.
Гэй! Гэй! Гэй!
Тры салдацікі.

Што к мамцы ідзе — песеньку пяе.
Гэй! Гэй! Гэй!
Песеньку пяе.

Што к татку ідзе — ў скрыпачку йграе.
Гэй! Гэй! Гэй!
Ў скрыпачку йграе.

К мачысе ідзе — моцненька плача.
Гэй! Гэй! Гэй!
Моцненька плача.

164. Ой, садома, пане-браце

$\bullet = 110$

Ой, са_ до_ ма, па_ не- бра_ це, са_ до_ ма, са_ до_ ма.

Ня_ ма хле_ ба, па_ не- бра_ це, ні ў по_ лі, ні до_ ма.

Ой, садома, пане-браце,
Садома, садома.
Няма хлеба, пане-браце,
Ні ў полі, ні дома.*

Была ў мяне паляначка
Зялёна, зялёна.
Ды паны яе пажалі
Без мяне, без мяне.

Як пайшоў я, пане-браце,
К пану на заплату,
А ён мяне выбіў, выбіў
Ды(й) выгнаў із хаты.

Ой, ждом жа мы нядзелянькі,
Як самога бога.
Ды штоб наша аддыхала
Малая нябога.

Ой, ў нядзельку параненьку
Ва ўсе званы звоняць.
Асаул жа з казакамі
На паншчыну гоняць.

Мужчын ў гумно — малаціці,
А баб — валоў пасці,
Малых дзяцей — да цюцюну,
У папушы класці.

Ой, бадай жа вам, паночкі,
Важка ў свеце жыці,
Як вы нашы памучылі
Маленькія дзеці.

* Апошнія два радкі паўтараюцца двойчы.

165. Ой, закурэла, ой, ды задымела

♩ = 90

Ой, за_ ку_ рэ_ ла, ой, ды за_ ды_ ме_ ла ды сы_ ры_ мі дры_ ва_ мі.

Ой, ня_ ма як вый_ сці ды на свет бе_ лы нам за во_ ра_ га_ мі.

Ой, закурэла, ой, ды задымела
 Ды сырымі дрывамі.
 Ой, няма як выйсці ды на свет белы
 Нам за ворагамі.

Сонейка ўзідзе, сонейка зайдзе
 Ды за лесам дубовым,
 А ты сееш, не прысядзеш
 На поле скарбовым.

Ой, вяльможныя спаць палягуць,
 А ты йдзі араці.
 І ў нядзелю маеш дзела,
 Некалі згуляці.

Сабе ж сееш жыта жменю,
 Ячменю — другую.
 Спадзявайся панскай ласкі,
 Пан табе ўслугуе.

Зарадзіла ў пана жыта,
 Павілося ў трубы -
 Толькі ты ці будзеш сыты
 На сваім атрубе?

Наклоціш, намалоціш —
 Возам не павезці,
 А прыйдзеца за каляды —
 Няма чаго есці.

Зноў у хаце закурыцца
 Асінай-дрывамі.
 Годзе, братцы, трэба біцца
 За зямлю с панамі.

166. Чаму ж мне не пець

$\text{♩} = 118$

Ча_ му ж мне не пець, ча_ му ж не гу_ дзець,

ка_ лі ў ма_ ёй ха_ тань_ цы па_ ра_ дак і_ дзець? // _жэць? Дык // _дзець?

Чаму ж мне не пець,
Чаму ж не гудзець,
Калі ў маёй хатаньцы
Парадак ідзець?

Чаму ж мне не пець,
Чаму ж не гудзець,
Мушка на вакенцы
У цымбалкі б'ець?

Чаму ж мне не пець,
Чаму ж не гудзець,
Павучок на сценцы
Кросенцы снуець?

Чаму ж мне не пець,
Чаму ж не гудзець,
Мой сыноч ў калысцы,
Як бычок, равець?

Чаму ж мне не пець,
Чаму ж не гудзець,
Парсючок пад лаўкаю
Бульбачку грызець?

Чаму ж мне не пець,
Чаму ж не гудзець,
Петушок на сметнічку
Зерняткі дзяўбець?

Чаму ж мне не пець,
Чаму ж не гудзець,
Сучачка на лычку
Хатку сцеражэць?

Чаму ж мне не пець,
Чаму ж не гудзець,
Калі ў маёй хатаньцы
Парадак ідзець?

167. Ой, палын мой, палыночак

$\text{♩} = 172$

Ой, па_ лын мой, па_ лы_ но_ чак,

$\text{♩} = 86$

па_ лын — гор_ ка_ я тра_ ва. Гар_ чэй ця_ бе,

па_ лы_ но_ чак, ва ўсім све_ це ды ня_ ма. //ды ня_ ма.

Ой, палын мой, палыночак,
Палын — горкая трава.
Гарчэй цябе, палыночак,
Ва ўсім свеце ды няма.

Ой ты, доля, мая доля,
Доля горкая мая,
Гарчэй цябе, мая доля,
Ва ўсім свеце ды няма.

168. Я табун сцерагу

$\text{♩} = 120$

Я та_ бун сце_ ра_ гу, а ўсе лю_ дзі спяць.

Я а_ дзін на ра_ се аб_ мак_ рэў, а_ ка_

леў, пе_ ра_ мёрз, а_ ду_ беў. Ой!

Я табун сцерагу,
А ўсе людзі спяць.
Я адзін на расе
Абмакрэў, акалеў,
Перамёрз, адубеў. Ой!

Вы, кароўкі старыя,
Вы, цяляткі малыя,
Вы хадзіце па траве,
Не мычыце, не бадайце
Да у шкоду не ўпадайце. Ой!

Эх вы, коні мае,
Коні быстрыя,
Вы хадзіце па траве,
Не іржыце, не брыкайце
Да у шкоду не ўпадайце. Ой!

169. Як памёрла матулька

$\text{♩} = 82$

Як па_ мёр_ ла ма_ туль_ ка, а_ жа_ ніў_ ся та_ туль_ ка
ды па_ сла_ лі сі_ ра_ цін_ ку у сыр- бор па ма_ лін_ ку.

Як памёрла матулька,
Ажаніўся татулька
Ды паслалі сірацінку
У сыр-бор па малінку.

Ужо сонца заходзіць,
Сірата не прыходзіць.
Ідзі, братка, шукаці
Свайго ты дзіцяці.

Ды стаяла каліна,
А пад ёю магіла,
Там сіротка хадзіла,
Сваю матку будзіла.

— Ой, устань, устань, мамка,
Цябе кліча дзіцятка,
Пашкадуй ты сіротку,
Расчашы мне галоўку.

170. Даруй покой

$\text{♩} = 60$

Да_ руй по_ кой церк_ ви сво_ ей, Хри_ сте Бо_ же.
Тер_ пе_ ти болш не вем, ес_ ли кто з нас змо_ же;
Дай по_ мощь от пе_ ча_ ли а_ бы_ смы в це_ ли зо_ ста_ ли.

Даруй покой церкви своей,
Христе Боже,
Терпети болш не вем, если
Кто з нас зможе;
Дай помощ от печали
Абысмы в цели зостали.

171. Нова радість стала

Сопрано

Но_ ва ра_ дость ста_ ла, я_ ка не бы_ ва_ ла,

Басы

С.

над вер_ те_ пом звез_ да яс_ на, свет_ ло воз_ си_ я_ ла.

Б.

С.

Над вер_ те_ пом звез_ да яс_ на, свет_ ло воз_ си_ я_ ла.

Б.

Нова радість стала,
Яка не бывала,
Над вертепом звезда ясна,
Світло возсіяла.*

Нова радість стала,
Яка в небе хвала,
Над вертепом звезда ясна
Миру возсіяла.**

Нова радість стала,
Яка не бывала,
Над вертепом звезда ясна,
Світло возсіяла.*

Где Христос родися,
З Девы воплотися,
Як человек пеленами
Убого повися.

Ангелы певают,
«Слава!» восклицают,
На небеси и на земли
Мир провозглашают.

* Два апошніа радкі паўтараюцца двойчы.

** Уся страфа паўтараецца двойчы.

172. Скиния золотая

Сопрано

Басы

Ски_ ни_ я зла_ та_ я, ков_ че_ же за_ ве_ та,

ви_ дя_ ши днесь мла_ ден_ ца Сы_ на по_ ви_ та.

Припев: Ра_ дуй_ ся, Ма_ ри_ е,

ра_ дуй_ ся, прис_ но Де_ во, во не_ тлен_ ном рож_ де_ стве Тво_ ем.

Скиния золотая, ковчеже завета,
Видящи днесь младенца Сына повита.

Припев: Радуйся, Марие, радуйся, присно Дево,
Во нетленном рождестве Твоем.

Пастырием со ангели тайна явися,
В Вифлиеме, во вертепе Христос родися.

Припев.

Вол и осёл ту суще Творца познают,
Рожденному днесь Младенцу хвалу воздают.

Припев.

Звезда ясна сияет, ему служаще,
Трие цари приходят, дары носяще.

Припев.

О Марие Богомати! Молися за нас,
Да возможем тя хвалити мы на всякий час.

Припев.

173. Дзяўчынанька, галубанька

Сапрама

Басы

С.

Б.

С.

Б.

The musical score is written for voice and piano. It consists of three systems. The first system is for the Soprano (Сапрама) and Bass (Басы) parts. The second system is for the Soprano (С.) and Bass (Б.) parts. The third system is also for the Soprano (С.) and Bass (Б.) parts. The music is in a minor key and features a variety of time signatures: 2/2, 4/2, and 3/2. The lyrics are written below the vocal lines.

— Дзяўчынанька, галубанька, белалічка маеш,
адно жамне, маладому, адно жамне,
маладому, тугу задаваеш.

— Дзяўчынанька, галубанька, белалічка маеш,
Адно жамне, маладому, тугу задаваеш.
Дзяўчынанька, галубанька, чорны вочы маеш,
Адно жамне, маладому, тугу задаваеш.
Дзяўчынанька, галубанька, упала мі ў мыслі,
Ой, што ж я меў іншых — і вышлі мі з мыслі.
Ой, не хадзі каля воды — набярэшся пуду,
Няхай цябе казак любіць, я цябе не буду.
Ой, не хадзі каля воды і да маея хаты,
Куплю табе гарнец мёду і гарэлкі кварту.
Гуляй, гуляй, дзяўчынонька, не дайся звадзіці,
Казак дума, зведзе з ума, не будзе любіці.
— Ой, калі я тобе та нелюба была,
Было ж мяне не любіці.

174. Сидит сова на печи

Сапрана I

Сапрана II

Басы

Си_ дит со_ ва на пе_ чи, кры_ лыш_ ка_ ми тре_ пу_ чи,

С. I

С. II

Б.

о_ чен_ ца_ ми хлоп-хлоп- хлоп, но_ жен_ ца_ ми топ-топ- топ. Бил ме_ ня муж,

С. I

С. II

Б.

мой муж- му_ жи_ чек: на_ вя_ зал ни_ точ_ ку на со_ ло_ ми_ ноч_ ку,

C. I
кость пе_ ре_ бил, пе_ ре_ бил, пе_ ре_ бил.

C. II

Б.

Сидит сова на печи, крыльшками трепучи,
 Оченцами хлоп-хлоп-хлоп, ноженцами топ-топ-топ.
 Бил меня муж, мой муж-мужичек:
 Навязал ниточку на соломиночку,
 Кость перебил, перебил, перебил.
 Сидит сова на печи, крыльшками трепучи,
 Оченцами хлоп-хлоп-хлоп, ноженцами топ-топ-топ.
 Бил меня муж два разика
 Тоненьким прутиком, с веничка хлыстиком,
 Чик, чик, чик, чик, чик, чик, чик, чик, чик, чик.
 Сидит сова на печи, крыльшками трепучи,
 Оченцами хлоп-хлоп-хлоп, ноженцами топ-топ-топ.
 Я с тово зла, млада, спать легла,
 Встала я раненько, умылась беленько,
 Поснедала, и пожаловала, и позавтракала.
 Сидит сова на печи, крыльшками трепучи,
 Оченцами хлоп-хлоп-хлоп, ноженцами топ-топ-топ.
 Съела я вола и два барана,
 Семьдесят поросят, осьмеро гусят,
 Три горшка каши — ещё голодна, ещё голодна, ещё голодна.

ПЕСНІ САВЕЦКАГА ЧАСУ

175. Гэй, байцы, вайна настала

$\bullet = 100$

Гэй, бай_ цы, вай_ на на_ ста_ ла,
са_ бі_ рай_ це_ ся ў па_ ход.
Гэй, бай_ цы, вай_ на на_ ста_ ла, на_
ста_ ла, са_ бі_ рай_ це_ ся ў па_ ход. // _ход.

Гэй, байцы, вайна настала,
Сабірайцеся ў паход.
Гэй, байцы, вайна настала, настала,
Сабірайцеся ў паход.*

Руж'і, пашкі, шчэ(й) кінжалы
Састаўляйце напярод.
Руж'і, пашкі, шчэ(й) кінжалы, кінжалы
Састаўляйце напярод.

Красавіца маладая,
Пацалуй ў паследні раз.
Красавіца маладая, маладая,
Пацалуй ў паследні раз.

* Два апошнія радкі паўтараюцца двойчы.

176. На пасту стаяў таварыш

♩ = 80

На па_сту ста_яў та_ва_рыш, наш за_шчыт_нік ба_я_вой.

На па_сту ста_яў та_ва..., наш за_шчыт_нік ба_я_вой.

На пасту стаяў таварыш,
Наш зашчытнік баявой.*

Доктар здзелаў перавязку
І сказаў: «Не будзе жыў».

Первай ноччу ўраг падкраўся
Шчэ(й) асенню парой.

Адно слова ён прамовіў,
І зашчытнік наш умёр.

Первы выстрал даў ён ў грудзі,
І зашчытнік наш упаў.

Схаранілі возле рошчы,
Возле рошчанькі густой.

Падб'яжалі двое дзетак,
Піянеры-малайцы,

Дзеці спросяць у мамашы:
— Дзе наш папенька радной?

Падхапілі на насілкі
І ў бальніцу адняслі.

— Наш папаша пуляй ўбіты
На гражданскай на вайне.

* Кожная страфа паўтараецца двойчы.

177. Люд наш беларускі

$\text{♩} = 84$

Люд наш бе_ ла_ рус_ кі, шмаг ты зве_ даў го_ ра,
на за_ го_ нах вуз_ кіх по_ ту вы_ ліў мо_ ра. // мо_ ра.

Люд наш беларускі,
Шмаг ты звездаў гора,
На загонах вузкіх
Поту выліў мора.*

На лютага пана
Музіў працаваці,
А дзеці без хлеба
Сядзелі у хаце.

Ты цяпер свабодны,
Ты цяпер шчаслівы —
Твой лес, тваё поле,
Твае рэкі, нівы.

Ты цяпер свабодны,
Табе дана воля,
Дзеці мове роднай
Вучацца у школе.

Раннем светлым, ясным
Ты ідзеш к перамозе
Па шляху калгасным,
Па вернай дарозе.

* Два апошнія радкі паўтараюцца двойчы.

178. Як крыніца цячэ

$\bullet = 116$

Як кры_ ні_ ца ця_ чэ, на_ ша ўла_ да рас_ це — ўла_ да

на_ ша_ я ды са_ ве_ цка_ я, ўла_ да // я.

Як крыніца цячэ, наша ўлада расце —
Ўлада нашая ды савецкая.*

І расце, і цвіце, і жыцця нам дае —
Ды вясёлае, ды шчаслівае.

А хто шчасце нам даў, хто жыццё збудаваў?
Ўлада нашая ды савецкая.

* Кожны другі радок паўтараецца двойчы.

179. Калгасныя прыпеўкі

$\text{♩} = 120$

Як на мя_ не, ма_ ла_ ду_ ю, сло_ вы лей да пе_ ра_ лей,

а я вый_ ду на ву_ лі_ цу, за_ пя_ ю як са_ ла_ вей.

Як на мяне, маладую,
Словы лей да пералей,
А я выйду на вуліцу,
Запяю як салавей.

У калгасе я радзілась,
Стала добра працаваць.
У калгасе навучылась
Кнігі Леніна чытаць.

Ля маліначкі стаяла,
Не магла накушацца.
Пра калгасы гаварылі —
Не магла наслушацца.

Зазвінелі, загрымелі
Жалезныя трактары.
Узаралі ўсю зямельку —
Цяпер новыя правы.

Цяпер новыя законы,
Цяпер новыя права,
Светлае жыццё народам
Канстытуцыя дала.

180. Песня пра Заслонава

$\text{♩} = 96$

На ма_гі_ ле ру_ жы рас_ цві_ та_ юць,
 шэп_ ча бэз над квет_ ка_ мі вяр_ гінь, а ў ма_
 гі_ ле спіць ге_ рой са_ вец_ кі_ пар_ ты_
 зан Зас_ ло_ наў Кан_ стан_ цін. А ў ма_ // _цін.

На магіле ружы расцвітаюць,
 Шэпчача бэз над кветкамі вяргінь,
 А ў магіле спіць герой савецкі —
 Партызан Заслонаў Канстанцін.*

Не салоўка голасам п'явучым
 Над ракой калыша ціхі гай,
 Гэта мы яму спяваем песню
 Пра любімы, родны, вольны край.

У дрымучых у лясках аршанскіх
 Гэтай песні ён не даспяваў,
 Ад смяротнай кулі ад фашысцкай
 За радзіму вольную ён паў.

Беларусь! Ты — бацькаўшчына наша,
 Ўдаль і ўшыр прасторам ты лягла.
 Кветкай яркай, кветкаю прыгожай
 Між рэспублік вольных расцвіла.

Ой, з-за лесу-бору, па-над хатай
 Ясна свеціць сонца цераз тын.
 Мы табе пяём сягоння славу,
 Наш герой — Заслонаў Канстанцін.

* Два апошнія радкі паўтараюцца двойчы.

181. Пінская партызанская

$\text{♩} = 92-104$

Ка_ ля ле_ су з-пад ра_ кі, па па_ лях га_ рыс_ тых йшли да
на_ ша_ га_ ся_ ла во_ ра_ гі- фа_ шы_ сты. Йшли да //_ сты.

Каля лесу з-пад ракі,
Па палях гарыстых
Йшли да нашага сяла
Ворагі-фашысты.*

Захацелася у нас
Хлебам накарміцца,
Захацелася дабром
Нашым пажывіцца.

І фашысты не дайшлі
Да лясной паляны,
Там сустрэлі іх агнём
Нашы партызаны.

Не далі мы у жыцці
Збыцца іх надзеям,
Па савецкай па зямлі
Не хадзіць зладзеям.

* Два апошнія радкі паўтараюцца двойчы.

182. Нам прыслала Масква падкрапленіе

♩ = 138

Нам пры_ сла_ ла Ма_ сква пад_ крап_ ле_ ні_ е, у_ сім
фрон_ там пай_ шлі ў на_ сту_ пле_ ні_ е. У_ сім // _е.

Нам прыслала Масква падкрапленіе,
Усім фронтам пайшлі ў наступленіе.*

Красны пушачкі як заухалі,
Ўсе фашысты у акопах ператрухнулі.

Як касіць пачалі кулямётамі,
То фашыстаў палкі сталі ротамі.

З перапугу ўрагі разбяжаліся,
Недалёка бяглі — ў плен папаліся.

* Кожны другі радок паўтараецца двойчы.

183. Балада аб партызанцы Галіне

$\text{♩} = 102$

Адна Разам

Над ра_ ко_ ю ў спа_ ко_ ю рас_ цві_ та_ ла ка_ лі_ на, а ў ся_

ле за ра_ ко_ ю вы_ рас_ та_ ла дзяў_ чы_ на, а ў ся_ // чы_ на.

Над ракою ў спакою расцвітала каліна,
А ў сяле за ракою выростала дзяўчына.*

На каліну-маліну прылятала зязюля,
Да дзяўчыны Галіны прыглядаўся Януля.

За ракой, дзе Галіна, сенажаці касілі,
А ў сяле, дзе Януля, у паход затрубілі.

Перастала каліна у цвяточкі ўбірацца,
Перастала Галіна з сваім мілым відацца.

Бедавала каліна, што цвяточкаў не стала,
Бедавала матуля, што дзяўчына прапала.

Падняла восень хвалі у рацэ пад калінай,
Пайшлі ў бой партызаны — там была і Галіна.

* Кожны другі радок паўтараецца двойчы.

184. Из далёких из краёў

$\text{♩} = 96$

Из да_лё_ких із кра_ёў шлі сал_да_ці_кі да_моў.
Эй, шлі сал_да_ці_кі да_моў!

The image shows a musical score for a song. It consists of two staves of music in a treble clef, with a key signature of one sharp (F#) and a time signature of 2/4. The tempo is marked as quarter note = 96. The lyrics are written below the notes. The first line of music corresponds to the first line of lyrics, and the second line of music corresponds to the second line of lyrics. The lyrics are: 'Из да_лё_ких із кра_ёў шлі сал_да_ці_кі да_моў.' and 'Эй, шлі сал_да_ці_кі да_моў!'.

Из далёких из краёў
Шлі салдацікі дамоў.
Эй, шлі салдацікі дамоў!

На вузенькай дарожцы
Запыліла вочы ім.
Эй, запыліла вочы ім!

То пясочак, то не дым,
То Радзіма — не Берлін.
Эй, то Радзіма — не Берлін!

Вот і роднае сяло
На прыгорачку відно.
Эй, на прыгорачку відно!

Выхадзіця, сёстры, брацця,
Пераможцаў сустракаці.
Эй, пераможцаў сустракаці!

185. Ой, рэчанька, рэчанька

Musical score for the song 'Ой, рэчанька, рэчанька'. It consists of two staves of music in G major and 4/8 time. The tempo is marked as quarter note = 204. The lyrics are written below the notes.

♩ = 204

"Ой, рэ_чань_ка, рэ_чань_ка", — за_спя_ва_ла дзе_вань_ка.

Ай, лю_лі, лю_лі, лю_лі, за_спя_ва_ла дзе_вань_ка.

«Ой, рэчанька, рэчанька», —
Заспявала дзеванька.
Ай, люлі, люлі, люлі,
Заспявала дзеванька.*

А таму, што малада,
Вішняй расцвіла ў садах.
Ай, люлі, люлі, люлі,
Вішняй расцвіла ў садах.

А таму, што ўсюды май,
Адказаў ёй рэхам гай.
Ай, люлі, люлі, люлі,
Адказаў ёй рэхам гай.

А таму, што вочы сіні,
Пакахаў яе хлапчына.
Ай, люлі, люлі, люлі,
Пакахаў яе хлапчына.

Чарнабровы і прыгожы,
Плытагон на сінім Сожы.
Ай, люлі, люлі, люлі,
Плытагон на сінім Сожы.

* Два апошнія радкі паўтараюцца двойчы.

186. Любы зоры залацістыя

$\bullet = 72$

The musical score consists of three staves. The first staff is in 3/4 time, marked *p* (piano), with a tempo of 72. The second staff is in 4/4 time, marked *mf* (mezzo-forte). The third staff includes first and second endings. The lyrics are written below the notes.

Лю_ бы зо_ ры за_ ла_ ціс_ ты_ я, лю_ бы нам лу_ гі квя_ ціс_ ты_ я.

Эх, ста_ рон_ ка, до_ льяй шча_ сна_ я,

на_ ша воль_ на_ я, кал_ гас_ на_ я! // гас_ на_ я!

Любы зоры залацістыя,
 Любы нам лугі квяцістыя.
 Эх, старонка, доляй шчасная,
 Наша вольная, калгасная!*

Сонцам колас наліваецца,
 Морам жыта калыхаецца.
 І працуем мы з ахвотаю —
 Добра ў полі за работаю!

Няма краю прыгажэйшага,
 Ураджаем багацейшага,
 Слаўнай працаю свабоднаю,
 Звонкай песняю народнаю!

Любы зоры залацістыя,
 Любы нам лугі квяцістыя.
 Эх, старонка, доляй шчасная,
 Наша вольная, калгасная!

* Два апошнія радкі паўтараюцца двойчы.

187. Нашае сяло

$\text{♩} = 66$

Шча_ сцем рас_ квіт_ не_ ла_ ся, ўспых_ ну_ ла свят_ лом,
сла_ віц_ ца кал_ гас_ на_ е на_ ша_ е ся_ ло.

The image shows a musical score for the song 'Нашае сяло'. It consists of two staves of music in a treble clef, with a key signature of two flats (B-flat and E-flat) and a common time signature (C). The tempo is marked as quarter note = 66. The lyrics are written below the notes, with syllables aligned under the corresponding notes. The first line of music corresponds to the first line of lyrics, and the second line of music corresponds to the second line of lyrics. The second line of music ends with a double bar line and repeat dots.

Шчасцем расквітнелася, ўспыхнула святлом,
Славіцца калгаснае нашае сяло.*

Мы пазналі норавы роднае зямлі —
Кнігі, аграэхніка нам дапамаглі.

І прырода поўнасю пакарылася нам,
Простым, гаспадарлівым савецкім людзям.

Нам за працу шчырую дар нясуць палі,
Нашы справы ведае урад у Крамлі.

Над краінай роднаю ў променях вясны
Слова ўсенароднае партыі гучыць.

* Кожны другі радок паўтараецца двойчы.

КАМЕНТАРЫЙ

1. ДОБРЫ ВЕЧОР ТОМУ

Зап. З. Мажэйка ў в. Гольцы Столінскага р-на Брэсцкай вобл. // З. Я. Можейко. Песні беларускага Полесья. Вып. 1. М., 1983. № 33. Колядка.

2. НА НОВА ЛЕТА

Зап. Р. Шырма ў 1928 г. у г. Пружаны Брэсцкай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 2. Шчадроўка.

3. ОЙ, РАНА-РАНА КУРЫ ЗАПЕЛІ

Зап. Р. Шырма ў 1928 г. у в. Шакуны Пружанскага р-на Брэсцкай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 6. Калядная.

4. БЕГЛА СТАРОЖА

Зап. Л. Мухарынская ў 1951 г. у в. Азёршчына Рэчыцкага р-на Гомельскай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 5. Калядная.

5. ГО-ГО-ГО, КАЗА

Зап. М. Грынблат у 1938 г. у в. Заполле Пухавіцкага р-на Мінскай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 8. Калядная.

6. ОЙ, А КРАСНА-КРАСНА ДЫ КАЛІНКА Ў ЛУЗЯХ

Зап. Л. Зыкава ў 1989 г. у в. Старае Сяло Глускага р-на Магілёўскай вобл. // Л. Зыкава. Песні Магілёўшчыны. Магілёў, 1995. № 3. Калядная.

7. АЙ, КАЛЯДАЧКІ, БЛІНЫ-ЛАДАЧКІ

Зап. З. Мажэйка ў 1973 г. у в. Ганчароўка Сененскага р-на Віцебскай вобл. // З. Я. Мажэйка. Песні беларускага Паазер'я. Мінск, 1981. № 17. Калядная.

8. ШЛА-ПАЙШЛА СІВАЯ СВІННЯ

Зап. Раманаў у Дзіснанскім р-не Віленскай губ. // М. Чуркін. Беларускія народныя песні і танцы. Мінск, 1949. № 1. Калядная.

9. АНТОН МАЛАДЗЕНЬКІ

Зап. М. Чуркін у в. Дукора Рудзенскага р-на Мінскай вобл. // М. Чуркін. Беларускія народныя песні і танцы. Мінск, 1949. № 169. Цярэшка.

10. ЦЯРЭШКА, БЯДА, БЯДА

Зап. Р. Шырма ў 1940 г. у в. Пераброддзе Міёрскага р-на Віцебскай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 10. Цярэшка.

11. ШЛА КАЛЯДА ДА З ВЕЧАРА

Зап. З. Мажэйка ў 1974 г. у г/п Асвея Верхнядзвінскага р-на Віцебскай вобл. // З. Я. Мажэйка. Песні беларускага Паазер'я. Мінск, 1981. № 6. Коліда.

12. ДОБРЫ ВЕЧАР ТАМУ

Зап. З. Мажэйка ў 1968 г. у в. Казялужжа Хойніцкага р-на Гомельскай вобл. // Зімовыя песні (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР). Мінск, 1975. № 227. Калядная.

13. ДЗЕ ХАДЗІЛІ, ДЗЕ ГУЛЯЛІ, КАЛЯДОЎШЧЫКІ

Зап. Л. Салавей у 1972 г. у в. Заполле Расонскага р-на Віцебскай вобл. // Зімовыя песні (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР). Мінск, 1975. № 203. Калядная.

14. ЎЗЫШЛО, ЎЗЫШЛО ТРЫ МЕСЯЦЫ

Зап. Р. Шырма ў 1935 г. на хутары Высокі Груд Пружанскага павета // Зімовыя песні (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР). Мінск, 1975. № 685. Калядная.

15. АХ, І ДАЙ, БОЖА, НАМ КЫЛЯД ДАЖДАЦЬ

Зап. М. Гарэцкі ў 1926 г. у в. Багацькаўка Мсціслаўскага р-на Магілёўскай вобл. // Зімовыя песні (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР). Мінск, 1975. № 99. Калядная.

16. НА ГАРЭ БАБЫ СЯДЗЕЛІ

Зап. Л. Касцюкавец у 1984 г. у в. Засожжа Мсціслаўскага р-на Магілёўскай вобл. // Л. Зыкава. Песні Магілёўшчыны. Магілёў, 1995. № 24. Маслянка.

17. ПОЙДЗІМ МЫ, ДЗЕВАЧКІ

Зап. З. Мажэйка ў 1973 г. у в. Аношкі Лепельскага р-на Віцебскай вобл. // З. Я. Мажэйка. Песні беларускага Паазер'я. Мінск, 1981. № 34. Масленка.

18. А НА ГАРЭ СОНЦА

Зап. З. Мажэйка ў 1973 г. у в. Замошша Чашніцкага р-на Віцебскай вобл. // З. Я. Мажэйка. Песні беларускага Паазер'я. Мінск, 1981. № 33. Масленка.

19. МЫ МАСЛІНКУ ДАЖЫДАЛІ

Зап. Т. Якіменка ў 1975 г. у в. Хмелік Гарadoцкага р-на Віцебскай вобл. // Л. С. Мухарынская, Т. С. Якіменка. Беларуская народная музычная творчасць. Мінск, 1993. Нотны прыклад № 17. С. 41. Маслінка.

20. НА МАСЛЕНАЙ НЯДЗЕЛІ

Зап. Т. Якіменка ў 1977 г. у в. Макоўе Барысаўскага р-на Мінскай вобл. // Л. С. Мухарынская, Т. С. Якіменка. Беларуская народная музычная творчасць. Мінск, 1993. Нотны прыклад № 12. С. 38. Масленка.

21. ПУМАЖЫ, БОЖА, НАМ ВЯСНУ ГУКАЦІ

Зап. Л. Касцюкавец у 1979 г. у в. Перавалочня Клімавіцкага р-на Магілёўскай вобл. // Л. Зыкава. Песні Магілёўшчыны. Магілёў, 1995. № 22. Веснавая.

22. ВІСНА, ДЗЕ БУВАЛА

Зап. Л. Касцюкавец у 1979 г. у в. Міхеевічы Крычаўскага р-на Магілёўскай вобл. // Л. Зыкава. Песні Магілёўшчыны. Магілёў, 1995. № 16. Веснавая.

23. ВОЛ БУШУЕ

Зап. І. Сэрбаў у 1911 г. у в. Жыцік Слуцкага р-на Мінскай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 12. Веснавая.

24. ЖАВАРОНАЧКІ, ПРЫЛЯЦІЦЕ

Зап. Г. Цітовіч у 1948 г. у в. Лонская Маларыцкага р-на Брэсцкай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 24. Веснавая.

25. ДЗЯКУЙ БОГУ, ШТО ВЯСНА ПРЫЙШЛА

Зап. М. Чуркін у 1949 г. у Дзісенскім павеце Віленскай губ. // Веснавыя песні (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР). Мінск, 1979. № 151. Гуканне вясны.

26. ПАСЕЯЛІ ДЗЕЎКІ ЛЁН

Зап. В. Кушнарэнка ў в. Баркалабава Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл. // Веснавыя песні (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР). Мінск, 1979. № 364. Веснавы карагод.

27. А ЙШОЎ ГАСПОДЗЬ ЖАБРУЮЧЫ

Зап. Л. Зыкава ў 2008 г. у в. Асавец Бялыніцкага р-на Магілёўскай вобл. ад Надзеі Кубаравай, 1925 г. н. Святая ў пост.

28. Ў ПРАВАСЛАЎНЫМ ГОРАДЗІ РУСАЛІМІ

Зап. Л. Зыкава ў 2008 г. у в. Асавец Бялыніцкага р-на Магілёўскай вобл. ад Надзеі Кубаравай, 1925 г. н. Святая ў пост.

29. А У ЛЕСЕ, ЛЕСЕ, ДЫ НА ВЕРАСЕ

Зап. Ул. Тэраўскі ў 1919 г. у Чэрвеньскім р-не Мінскай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 15. Валачобная.

30. А З-ПАД ЛЕСУ, ЛЕСУ ЦЁМНАГА

Зап. Г. Цітовіч у 1958 г. у в. Забалоцце Бялыніцкага р-на Магілёўскай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 14. Валачобная.

31. ІДЗЁМ-ПАЙДЗЁМ ЎДОЛЬ ВУЛІЦЫ

Зап. Р. Шырма ў 1930 г. у в. Барані Пастаўскага р-на Віцебскай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 17. Валачобная.

32. ХОДЗІЦЬ ПАВА ПА ВУЛІЦЫ

Зап. Р. Шырма ў 1929 г. у в. Драгалі на Беласточчыне // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 19. Валачобная.

33. А ЦІ ДОМА, ДОМА ПАНЕ ГАСПАДАРУ

Зап. З. Мажэйка ў 1980 г. у Лоеўскім р-не Віцебскай вобл. // З. Я. Мажэйка. Песні беларускага Паазер'я. Мінск, 1981. № 26. Валачобная.

34. ВАЛАЧОБНЫЯ ЛЮДЗІ ДОБРЫЯ

Зап. З. Мажэйка ў 1973 г. у в. Шалашына Дубровенскага р-на Віцебскай вобл. // З. Я. Мажэйка. Песні беларускага Паазер'я. Мінск, 1981. № 24. Валачобная.

35. А ТАПУ-ТАПУ, НА ЖОЎТАМ ПЯСКУ

Зап. З. Мажэйка ў 1974 г. у в. Прыазёрнае Шумілінскага р-на Віцебскай вобл. // З. Я. Мажэйка. Песні беларускага Паазер'я. Мінск, 1981. № 27. Валачобная.

36. ПОДАЙ, ЮР'Ю, ДА КЛЮЧЫ З НЕБА

Зап. З. Мажэйка ў в. Корсунь Драгічынскага р-на Брэсцкай вобл. // З. Я. Можейко. Песні беларускага Полесья. Вып. 1. М., 1983. № 43. Юр'еўская.

37. ЮР'Я, УСТАНЬ РАНА

Зап. Г. Барташэвіч у в. Закор'е Браслаўскага р-на Віцебскай вобл. // Веснавыя песні (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР). Мінск, 1979. № 163. Юр'еўская.

38. ЮР'Я, УСТАНЬ РАНА

Зап. З. Мажэйка ў 1974 г. у в. Дуброва Пастаўскага р-на Віцебскай вобл. // З. Я. Мажэйка. Песні беларускага Паазер'я. Мінск, 1981. № 37. Юр'еўская.

39. ДАЎНО, ДАЎНО ТОЕ БЫЛО

Зап. Р. Шырма ў 1929 г. у в. Харкі Пружанскага р-на Брэсцкай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 21. Юраўская.

40. ЮР'ЕВА МАТКА ПАГНАЛА ЦЯЛЯТКА

Зап. Р. Шырма ў в. Пяшчанікі каля Гарадка Беластоцкага павета // Веснавыя песні (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР). Мінск, 1979. № 175. Юр'еўская.

41. Ў ЧЫСТЫМ ПОЛІ ПАД ЯВАРОМ

Зап. З. Мажэйка ў 1973 г. у в. Аношкі Лепельскага р-на Віцебскай вобл. // З. Я. Мажэйка. Песні беларускага Паазер'я. Мінск, 1981. № 36. Юраўская.

42. ПАМАЖЫ НАМ, БОЖЭ

Зап. З. Мажэйка ў в. Краснае возера Салігорскага р-на Мінскай вобл. // З. Я. Можейко. Песні белорусского Полесья. Вып. 1. М., 1983. № 44. Троіца.

43. ПРАВЕДУ РУСАЛОЧКУ ДА БОРУ

Зап. З. Мажэйка ў в. Вялікі бор Хойніцкага р-на Гомельскай вобл. // З. Я. Можейко. Песні белорусского Полесья. Вып. 1. М., 1983. № 51. Русальная.

44. ІЗ ВЭЛЫКО СТАДА

Зап. З. Мажэйка ў в. Спорава Бярозаўскага р-на Брэсцкай вобл. // З. Я. Можейко. Песні белорусского Полесья. Вып. 1. М., 1983. № 50. Кустава.

45. ВЯСЁЛЫЯ БЯСЕДУШКА

Зап. Л. Зыкава ў 1990 г. у в. Сенькава Горацкага р-на Магілёўскай вобл. // Л. Зыкава. Песні Магілёўшчыны. Магілёў, 1995. № 77. Траецкая балада.

46. ПОВЭДЭМО КУСТА ДА ДО НОВОГО ДЫВОРА

Зап. І. Багданец у 1978 г. у в. Камень Пінскага р-на Брэсцкай вобл. // І. А. Багданец. Рукапісны зборнік. Кустава.

47. ОЙ ТЫ, ТРОЙЦА

Зап. Г. Цітовіч у г. Лунінец Брэсцкай вобл. // Веснавыя песні (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР). Мінск, 1979. № 251. Траецкая.

48. НА ГРАНАЙ НЯДЗЕЛІ

Зап. Г. Барташэвіч у в. Рудня Чачэрскага р-на Гомельскай вобл. // Веснавыя песні (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР). Мінск, 1979. № 279. Русальная.

49. ОЙ, РАНА, НА ІВАНА

Зап. Г. Цітовіч у 1947 г. у в. Палуж Краснапольскага р-на Магілёўскай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 35. Купальская.

50. КУПАЛІНКА

Зап. Ул. Тэраўскі ў Чэрвеньскім р-не Мінскай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 39. Купальская.

51. КУПАЛЯЛЁ

Зап. Р. Шырма ў 1934 г. у в. Навасёлкі Мядзельскага р-на Мінскай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 37. Купальская.

52. ОЙ, ПОЙДЗЕМ, СЯСТРЫЦЫ

Зап. Р. Шырма ў 1929 г. у г. Вільня // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 36. Купальская.

53. А ЙШЛО КУПАЛА СЯЛОМ, СЯЛОМ

Зап. Л. Зыкава ў 1989 г. у в. Паршына Горацкага р-на Магілёўскай вобл. // Л. Зыкава. Песні Магілёўшчыны. Магілёў, 1995. № 61. Купалаўская.

54. А НА ЁВАНА КУПАЛА
Зап. Л. Зыкава ў 1989 г. у в. Горы Горацкага р-на Магілёўскай вобл. // Л. Зыкава. Песні Магілёўшчыны. Магілёў, 1995. № 63. Купалаўская.
55. А НА ЁВАНА НА КУПАЛА
Зап. З. Мажэйка ў 1973 г. у в. Шалашына Дубровенскага р-на Віцебскай вобл. // З. Я. Мажэйка. Песні беларускага Паазер'я. Мінск, 1981. № 49. Купальская.
56. ТО-ТО-ТО! ЧАМУ, СЕЛЯЗЕНЬ
Зап. А. Грыневіч у пач. XX ст. у Ашмянскім р-не Гродзенскай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 41. Лета.
57. АХ ВЫ, МАЕ ЖНЕІ
Зап. З. Мажэйка ў 1974 г. у в. Гуркі Азярышчанскага р-на Віцебскай вобл. // З. Я. Мажэйка. Песні беларускага Паазер'я. Мінск, 1981. № 101. Абжынкi і жытняя.
58. А ЦІ ПОЎНА АРЭХАВА ЧАШКА
Зап. З. Мажэйка ў 1973 г. у в. Аношкі Лепельскага р-на Віцебскай вобл. // З. Я. Мажэйка. Песні беларускага Паазер'я. Мінск, 1981. № 114. Дажынкi.
59. СТАЯЎ КАЗЁЛ НА ГАРЭ
Зап. З. Мажэйка ў 1973 г. у г. Шуміліна Віцебскай вобл. // З. Я. Мажэйка. Песні беларускага Паазер'я. Мінск, 1981. № 98. Абжынкi, як прыбіраюць бараду.
60. ОЙ, ПОЙДУ ДОРОГОЮ
Зап. З. Мажэйка ў в. Спорава Бярозаўскага р-на Брэсцкай вобл. // З. Я. Можейко. Песні беларускага Полесья. Вып. 1. М., 1983. № 95. Жніўная.
61. РАДЗІ, СОНЦА, ЖЫТА І ПШАНІЦУ
Зап. у в. Пасечнае Магілёўскага р-на Магілёўскай вобл. // Жніўныя песні (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР). Мінск, 1974. № 1. Зажынкi.
62. А МЫ Ў ПОЛІ ЖЫТА ЖАЛІ
Зап. І. Назіна ў в. Грабянец Чэрвеньскага р-на Мінскай вобл. // Жніўныя песні (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР). Мінск, 1974. № 48. Жніво.
63. ВІДЗІЦЬ МАЁ ВОЧКА
Зап. М. Гарэцкі, А. Ягораў у в. Малая Багацькаўка Мсціслаўскага р-на Магілёўскай вобл. // Жніўныя песні (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР). Мінск, 1974. № 53. Жніўная.
64. ПЕРАПЕЉКА
Зап. Грыневіч на Дзісеншчыне (Віцебская вобл.) // Жніўныя песні (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР). Мінск, 1974. № 104. Жніўная.
65. ОЙ, ПАЙДУ Я ДАРОГАЮ
Зап. у в. Лявонавічы Нясвіжскага р-на Мінскай вобл. // Жніўныя песні (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР). Мінск, 1974. № 95. Жніўная.
66. НЯХАЙ БУДЗЕ ПАГОДАЧКА
Зап. Г. Цітовіч у 1970 г. у в. Сямюны Ашмянскага р-на Гродзенскай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 49. Жніўная.
67. ЯК НА НАШАЙ НІЎЦЫ
Зап. у г. Гарадок Віцебскай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 51. Жніўная.

68. НАШ ПАН, БАРАН

Зап. М. Янчук у 1886 г. у в. Языль Старадарожскага р-на Мінскай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 48. Жніўная.

69. НА БАЛОЦЕ КАСЕЦ КОСПЬ

Зап. Р. Шырма ў 1932 г. у в. Яцкава Валожынскага р-на Мінскай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 44. Касарская.

70. КАСАРЫ КОСЯЦЬ

Зап. Л. Зыкава ў 1990 г. у в. Заполле Глускага р-на Магілёўскай вобл. // Л. Зыкава. Песні Магілёўшчыны. Магілёў, 1995. № 78. Касарская.

71. ПА ГАРОХАЎЮ, ПА ЯЧАННЮ

Зап. М. Аладаў у 1926 г. у в. Малая Багацькаўка Мсціслаўскага р-на Магілёўскай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 53. Талочная.

72. ЯК ПАД ГАЕМ ЗЕЛЯНЕНЬКІМ

Зап. Л. Мухарынская ў 1947 г. у в. Пальзіна Верхнядзвінскага р-на Віцебскай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 54. Як лён рвуць.

73. ОЙ, ТАМ У БОРУ САСНА ШУМЕЛА

Зап. Ст. Казура ў 20-х гг. XX ст. у Пастаўскім р-не Віцебскай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 61. Восеньская.

74. АЙ, ВОСЕНЬ, ВОСЕНЬ

Зап. З. Мажэйка ў 1974 г. у в. Лясковічы Шумілінскага р-на Віцебскай вобл. ад ансамбля спявачак // З. Я. Мажэйка. Песні беларускага Паазер'я. Мінск, 1981. № 128. Восеньская.

75. НА БАЛОЦІ ЧЫРАЦІНКА

Зап. Л. Зыкава ў 1989 г. у в. Старае Сяло Глускага р-на Магілёўскай вобл. ад фальклорнага ансамбля // Л. В. Зыкава. Песні Магілёўшчыны. Магілёў, 1995. № 73. Восеньская.

76. ОЙ, ХАЛОДНАЯ ВОСЕНЬ

Зап. Л. Зыкава ў 1989 г. у в. Старае Сяло Глускага р-на Магілёўскай вобл. ад фальклорнага ансамбля // Л. В. Зыкава. Песні Магілёўшчыны. Магілёў, 1995. № 74. Восеньская.

77. ДА ЛІТАЛА ЯРАВАЯ ПЧОЛКА

Зап. З. Мажэйка ў 1972 г. у в. Бухава Расонскага р-на Віцебскай вобл. ад Наталлі Казловай, 1900 г. н. // З. Я. Мажэйка. Песні беларускага Паазер'я. Мінск, 1981. № 110. Ягадная.

78. ЗБОРНАЯ СУБОТА НАСТАЛА

Зап. Бр. Руткоўскі ў 1930 г. у в. Камаі Пастаўскага р-на Віцебскай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 67. Вясельная.

79. СТУКНУЛА-ГРУКНУЛА НА ДВАРЭ

Зап. С. Пратапопаў у наваколлі Магілёва // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 70. Вясельная.

80. ЗВІНЕЛА КАМОРАЧКА

Зап. Р. Шырма ў 1928 г. у в. Вялікія Бераставічаны Бераставіцкага р-на Гродзенскай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 71. Вясельная.

81. У ВАРОТ ВЯРБА СТАЯЛА

Зап. Т. Дзядюля ў 1972 г. у в. Відуйцы Касцюковіцкага р-на Магілёўскай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 72. Вясельная.

82. БУВАЙЦЯ ЗДАРОВЫ, БАЦЬКАВЫ ПАРОГІ

Зап. Л. Зыкава ў 1990 г. у в. Падлужжа Глускага р-на Магілёўскай вобл. // Л. Зыкава. Песні Магілёўшчыны. Магілёў, 1995. № 36. Вясельная (як маладая ад'язджае з бацькоўскага дому).

83. ОЙ, ЛЯЦЕЛІ ГУСАНЬКІ ЦЕРАЗ САД

Зап. Л. Рагоўскі // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 74. Пасадная.

84. КАРАВАЮ, МОЙ РАЮ

Зап. З. Мажэйка ў в. Краснае возера Салігорскага р-на Мінскай вобл. // З. Я. Мажэйка. Песні беларускага Полесься. Вып. 1. М., 1983. № 145. Каравайная.

85. АЙ, СВЯТЫ КУЗЬМА-ДЗЕМ'ЯН

Зап. З. Мажэйка ў в. Емяльянава Лёзненскага р-на Віцебскай вобл. // З. Я. Мажэйка. Песні беларускага Паазер'я. Мінск, 1981. № 166. Свадзёбная зачынальная песня.

86. А ЗБОРНА, ЗБОРНА СУБОТА

Зап. З. Мажэйка ў 1974 г. у в. Дабея Шумілінскага р-на Віцебскай вобл. // З. Я. Мажэйка. Песні беларускага Паазер'я. Мінск, 1981. № 141. Вясельная (як толькі баяркі садзяцца).

87. БРАТ СЯСТРУ НА ПАСАД ВЯДЗЕЦЬ

Зап. З. Мажэйка ў 1974 г. у в. Дуброва Пастаўскага р-на Віцебскай вобл. // З. Я. Мажэйка. Песні беларускага Паазер'я. Мінск, 1981. № 164. Свадзёбная, як на пасад вядуць.

88. А Ў НАШАГА СВАТА

Зап. З. Мажэйка ў 1973 г. у в. Шалашына Дубровенскага р-на Віцебскай вобл. // З. Я. Мажэйка. Песні беларускага Паазер'я. Мінск, 1981. № 156. Свадзёбная.

89. А Ў НАШЭГА СВАТОЧКА

Зап. Л. Зыкава ў 1989 г. у в. Сенькава Горацкага р-на Магілёўскай вобл. // Л. Зыкава. Песні Магілёўшчыны. Магілёў, 1995. № 40. Свадзёбная.

90. ПРЫШОЎ НА ВЯСЕЛЛЕ НАШ СВАТОК

Зап. Ул. Тэраўскі // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 84. Вясельная.

91. АДДАЛІ МЯНЕ, ЗАБЫЛІ МЯНЕ

Зап. М. Чуркін у Дзісенскім р-не Віленскай губ. // М. Чуркін. Беларускія народныя песні і танцы. Н., 1949. № 44. Вясельная (пры ад'ездзе з дому).

92. А ВІЦІЧКА СА ДВАРА З'ІЗДЖАЦЬ

Зап. З. Мажэйка ў 1973 г. у в. Сталюгі Лепельскага р-на Віцебскай вобл. // З. Я. Мажэйка. Песні беларускага Паазер'я. Мінск, 1981. № 143. Вясельная (як за маладухай едуць).

93. У МАЙГО БРАЦІТКІ БЯСЕДАЧКА

Зап. М. Чуркін // М. Чуркін. Беларускія народныя песні і танцы. Н., 1949. № 33. Хрэсьбінская.

94. ОЙ, КУМУХНО ДА ГОЛУБУХНО

Зап. М. Чуркін у в. Клятная Пінскага р-на Брэсцкай вобл. // М. Чуркін. Беларускія народныя песні і танцы. Н., 1949. № 166. Родзінная.

95. КУМА МАЯ, КУМАЧКА, ДЗЕ ЖЫВЕШ

Зап. А. Ягораў у 1926 г. у в. Багацькаўка Мсціслаўскага р-на Магілёўскай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 95. Радзінная.

96. СУДАВАЯ ЯБЛЫНЬКА

Зап. З. Мажэйка ў 1973 г. у в. Аношкі Лепельскага р-на Віцебскай вобл. // З. Я. Мажэйка. Песні беларускага Паазер'я. Мінск, 1981. № 203. Хрэсьбінская.

97. Я ўЧОРА, МАЛАДА, П'ЯНА БЫЛА

Зап. М. Чуркін // М. Чуркін. Беларускія народныя песні і танцы. Н., 1949. № 32. Радзінная.

98. А ў ЦЭРКАЎЦЫ ВА ўСЕ ЗВАНЫ ЗВАНІЛІ

Зап. Л. Зыкава ў 1989 г. у в. Сенькава Горацкага р-на Магілёўскай вобл. // Л. Зыкава. Песні Магілёўшчыны. Магілёў, 1995. № 52. Ксціны.

99. НАД РЯКОЙ ЯВОР ЗЕЛЯНЮСЕНЬКІ

Зап. Л. Зыкава ў 1989 г. у в. Сенькава Горацкага р-на Магілёўскай вобл. // Л. Зыкава. Песні Магілёўшчыны. Магілёў, 1995. № 55. Ксціны.

100. КУМ КУМУ ПЫДМАНІЎ

Зап. Л. Зыкава ў 1989 г. у в. Сенькава Горацкага р-на Магілёўскай вобл. // Л. Зыкава. Песні Магілёўшчыны. Магілёў, 1995. № 56. Ксціны.

101. ОХ, МОЯ МАМОЧКА РОДНА

Зап. З. Мажэйка ў в. Тонеж Лельчыцкага р-на Гомельскай вобл. // З. Я. Можейко. Песни белорусского Полесья. Вып. 1. М., 1983. № 125. Галашэнне па маці.

102. ТУМАН, ТУМАН ПРЫ ДАЛІНЕ

Зап. Г. Цітовіч у 1936 г. у в. Мурашкі Міёрскага р-на Віцебскай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 350. Карагодна-гульнёвая.

103. ОЙ, ПУШЧУ СТРАЛУ

Зап. З. Мажэйка ў 1967 г. у в. Лазараўка Рэчыцкага р-на Гомельскай вобл. // З. Я. Можейко. Песни белорусского Полесья. Вып. 1. М., 1983. № 55. Карагодна-гульнёвая.

104. ПА РАЦЭ, РАЦЭ ГАГОЛУШКА ПЛЫВЁТ

Зап. З. Мажэйка ў 1973 г. у в. Усполле Мсціслаўскага р-на Магілёўскай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 337. Карагодна-гульнёвая.

105. А МЫ ПРОСУ СЕЯЛІ, СЕЯЛІ

Зап. З. Мажэйка ў 1973 г. у в. Аношкі Лепельскага р-на Віцебскай вобл. // З. Я. Мажэйка. Песні беларускага Паазер'я. Мінск, 1981. № 203. Карагодна-гульнёвая.

106. ЯК ВЫВЕДЗЕМ ЛУКУ

Зап. З. Мажэйка ў 1963 г. у в. Шаламы—1 Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл. // З. Я. Мажэйка, Т. Б. Варфаламеева. Песні беларускага Падняпроўя. Мінск, 1999. № 77. Карагодная (на Пасху).

107. ПАСЫЛАЛА МЯНЕ МАЦЬ

Зап. У. Ялатаў // Балады (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР), кн. 1. Мінск, 1977. № 444. Жніўная балада «Ваўкі—нянькі».

108. ПАЕХАЎ СЫНКУ ДА ЖАНИЦІСЯ

Зап. Л. Салавей у 1970 г. у в. Гарвяты Астравецкага р-на Гродзенскай вобл. // Балады (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР), кн. 1. Мінск, 1977. № 333. Балада.

109. ЧАМУ НЕ ПРЫШОЎ

Зап. Н. Маркава ў 1973 г. у в. Уюн Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл. // Балады (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР), кн. 1. Мінск, 1977. № 64. Балада ў любви час.

110. БЫЎ У БАЦЬКІ АДЗІН СЫН

Зап. Р. Шырма ў 1928 г. у в. Гаішча Радашковіцкага р-на Мінскай вобл. // Балады (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР), кн. 1. Мінск, 1977. № 247. Балада веснавая.

111. АЖАНІЛА МАЦІ МАЛАДОГА СЫНА

Зап. Р. Шырма ў 1940 г. у в. Валеўка Навагародскага р-на Гродзенскай вобл. // Балады (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР), кн. 1. Мінск, 1977. № 161. Балада.

112. РАБІНА, РАБІНАЧКА

Зап. А. Грыневіч // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 225. Баладная.

113. АДДАЎ МЯНЕ ТАТАЧКА ДАЛЁКА ЗАМУЖ

Зап. Л. Салавей у 1973 г. у в. Зарэчча Клічаўскага р-на Магілёўскай вобл. // Балады (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР), кн. 1. Мінск, 1977. № 8. Балада бяседная.

114. ЯК У ПОЛЕ ВЫГАНЯЮЦЬ

Зап. І. Назіна ў 1984 г. у в. Калесы Сененскага р-на Віцебскай вобл. // Беларуская народная інструментальная музыка (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР). Мінск, 1989. № 1.

115. КАЛІ КАРОВА ЗГУБІЦА

Зап. І. Назіна ў 1980 г. у в. Новая ніва Чэрвеньскага р-на Мінскай вобл. // Беларуская народная інструментальная музыка (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР). Мінск, 1989. № 18.

116. ДАДОМУ

Зап. І. Назіна ў 1980 г. у в. Новая ніва Чэрвеньскага р-на Мінскай вобл. // Беларуская народная інструментальная музыка (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР). Мінск, 1989. № 19а.

117. КАЛІ ЖЫВЁЛУ ВЫГАНЯЮЦЬ

Зап. І. Назіна ў 1977 г. у в. Лясані Чэрыкаўскага р-на Магілёўскай вобл. // Беларуская народная інструментальная музыка (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР). Мінск, 1989. № 34.

118. ЦЯРЭШКА

Зап. І. Назіна ў 1973 г. у в. Будачы Докшыцкага р-на Віцебскай вобл. // Беларуская народная інструментальная музыка (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР). Мінск, 1989. № 57.

119. ВЯСНА

Зап. І. Назіна ў 1976 г. у в. Суткі Драгічынскага р-на Брэсцкай вобл. // Беларуская народная інструментальная музыка (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР). Мінск, 1989. № 69.

120. ЛЕТА

Зап. І. Назіна ў 1976 г. у в. Сіманавічы Драгічынскага р-на Брэсцкай вобл. // Беларуская народная інструментальная музыка (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР). Мінск, 1989. № 89.

121. ВОСЕНЬ

Зап. І. Назіна ў 1976 г. у в. Моладава Іванаўскага р-на Брэсцкай вобл. // Беларуская народная інструментальная музыка (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР). Мінск, 1989. № 92.

122. КАЗАЧОК БЕЛАРУСКІ

Зап. І. Назіна ў 1972 г. у г. Чэрвень Мінскай вобл. // Беларуская народная інструментальная музыка (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР). Мінск, 1989. № 211.

123. БЫЧОК

Зап. І. Назіна ў 1972 г. у г. Чэрвень Мінскай вобл. // Беларуская народная інструментальная музыка (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР). Мінск, 1989. № 115.

124. КАДРЫЛЬ

Зап. І. Назіна ў 1975 г. у в. Краснае Мсціслаўскага р-на Магілёўскай вобл. // Беларуская народная інструментальная музыка (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР). Мінск, 1989. № 247.

125. ШАСТАК

Зап. І. Назіна ў 1977 г. у в. Цітава Пухавіцкага р-на Мінскай вобл. // Беларуская народная інструментальная музыка (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР). Мінск, 1989. № 201.

126. ВЯСЕЛЬНЫ МАРШ

Зап. І. Назіна ў 1977 г. у в. Дзягільна Дзяржынскага р-на Мінскай вобл. // Беларуская народная інструментальная музыка (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР). Мінск, 1989. № 162.

127. СПІ, СЫНОЧАК МІЛЕНЬКІ

Зап. Ул. Тэраўскі // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 100. Калыханка.

128. ОЙ, ЛЮ, ЛЮЦІ, КОТКА, СПАТЫ

Зап. З. Мажэйка ў в. Тонеж Лельчыцкага р-на Гомельскай вобл. // З. Я. Можейко. Песні беларускага Полесья. Вып. 1. М., 1983. № 121. Калыханка.

129. КОЦІ, КОЦІ ЛАПКІ

Зап. Я. Трачык у к. XIX ст. каля с. Сухаволя Сакоўскага павета на Беласточчыне // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 102. Забаўлянка.

130. САЎКА ДЫ ГРЫШКА ЛАДЗІЛІ ДУДУ

Зап. у 1910 г. на Гродзеншчыне // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 107. Калядка, якая пераўтварылася ў дзіцячую гульніваю.

131. А ЛЯВОНІХУ ЛЯВОН ПАЛЮБІЎ

Зап. Ул. Тэраўскі // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 327.

132. А МІКІТА ЖЫТА ПАША

Зап. Г. Цітовіч у 1935 г. у в. Рабекі Пастаўскага р-на Віцебскай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 328.

133. ЭХ ТЫ, ЮРАЧКА

Зап. Г. Цітовіч у 1935 г. у в. Лужкі Шаркоўшчынскага р-на Віцебскай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 330.

134. ГАРНІ, ГАРНІ БУЛЬБУ З ПЕЧЫ

Зап. К. Пуроўскі ў 1918 г. у г/п Смілавічы Чэрыкаўскага р-на Мінскай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 332.

135. ЯНКА СТАПЦЬ НА ГАРЫ

Зап. Ул. Тэраўскі // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 333.

136. ОХ, І СЕЯЛА УЛЬЯНІЦА ЛЯНОК

Зап. Г. Цітовіч у 1935 г. у в. Палуж Краснапольскага р-на Віцебскай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 336.

137. ТУМАН ЯРАМ

Зап. А. Бальцэвіч у 1949 г. у в. Краснае Карэліцкага р-на Гродзенскай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 126. Лірычная.

138. ОЙ, РЭЧАНЬКА, РЭЧАНЬКА

Зап. Г. Цітовіч у 1936 г. у в. Палонка Свіслацкага р-на Гродзенскай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 138.

139. ПАЙШОЎ ЯСЬ НАШ НА ЛУЖОК

Зап. М. Чуркін у 1909 г. на Лідчыне (Гродзенская вобл.) // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 139.

140. ПАВЕЙ, ВЕТРУ

Зап. Г. Цітовіч у 1947 г. у в. Палуж Краснапольскага р-на Магілёўскай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 142. Лірычная.

141. ОЙ, СІВЫ КОНЬ БЯЖЫЦЬ

Зап. А. Лукомскі ў 1956 г. на Мазыршчыне (Гомельская вобл.) // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 149.

142. ОЙ, ЗА ГАЕМ, ЗА ДУНАЕМ

Зап. Я. Трачык у к. XIX ст. на Гродзеншчыне // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 165.

143. КАЦІЛАСЯ ЧОРНА ГАЛКА

Зап. Р. Шырма ў 1934 г. у с. Ярэмчы Карэліцкага р-на Гродзенскай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 175.

144. А Ў ПОЛІ ВЯРБА

Зап. Ул. Тэраўскі // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 183.

145. А Ў ПОЛІ ВЯРБА НАХІЛЁНАЯ

Зап. Р. Шырма ў 1928 г. у в. Страшава Ваўкавыскага р-на Гродзенскай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 185.

146. ДУБОЧАК ЗЯЛЁНЕНЬКІ

Зап. Р. Шырма ў 1934 г. у в. Новыя Зімодры Вілейскага р-на Мінскай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 177.

147. ТЫ, ЧЫРВОНАЯ КАЛІНА

Зап. А. Ягораў у 1926 г. у в. Багацькаўка Мсціслаўскага р-на Магілёўскай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 180.

148. ОЙ, РАБІНАЧКА, ТЫ ЗЯЛЁНАЯ

Зап. Г. Цітовіч у 1948 г. у в. Вялікае Падлессе Ляхавіцкага р-на Брэсцкай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 118. Лірычная.

149. ШТО ЗА МЕСЯЦ, ШТО ЗА ЯСНЫ

Зап. Н. Сакалоўскі ў 30-х гг. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 123.

150. А МОЙ МІЛЫ ЗАХВАРЭЎ

Зап. А. Туранкоў на Міншчыне // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 299. Жартоўная.

151. ПАСЫЛАЛА БАБА ДЗЕДА

Зап. Э. Ледаховіч у 1958 г. у с. Казлоўшчына Слонімскага р-на Гродзенскай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 298. Жартоўная.

152. КАСІЎ ЯСЬ КАНЮШЫНУ

Зап. В. Журовіч у 1965 г. у г. Лельчыцы Гомельскай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 307. Жартоўная.

153. У МЕСЯЦЫ ВЕРАСНІ

Зап. В. Журовіч у 1965 г. у г. Лельчыцы Гомельскай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 310. Жартоўная.

154. А Ў ЦЁМНЫМ ЛЕСЕ САВА КУТІЧА

Зап. Г. Цітовіч у 1962 г. на Вушаччыне (Віцебская вобл.) // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 309. Жартоўная.

155. АЖАНІЎСЯ СТАРЫ ДЗЕД

Зап. Л. Зыкава ў 1990 г. у в. Зубарэвічы Глускага р-на Магілёўскай вобл. // Л. Зыкава. Песні Магілёўшчыны. Магілёў, 1995. № 75. Жартоўная.

156. НЕ ШУМ, НЕ ШУМ, ДУБРОВАЧКА

Зап. у 1925 г. у в. Нача Слуцкага р-на Мінскай вобл. // Сацыяльна-бытавыя песні (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР). Мінск, 1987. № 299.

157. ОЙ, СЛУЖЫЎ ЧУМАК

Зап. Р. Шырма ў 1930 г. у в. Чарналішкі Віленска-Трокскага павета // Сацыяльна-бытавыя песні (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР). Мінск, 1987. № 437.

158. ЧУЕЦЬ, ЧУЕЦЬ МАЯ ДОЛЯ

Зап. П. Шэйн у в. Святошыцы Горацкага павета // Сацыяльна-бытавыя песні (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР). Мінск, 1987. № 28.

159. ПРЫВЫКАЙЦЕ, ЧОРНЫ ВОЧЫ

Зап. А. Сербаў і М. Чуркін у 1936 г. у в. Новае Лядцо Пухавіцкага р-на Мінскай вобл. // Сацыяльна-бытавыя песні (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР). Мінск, 1987. № 395. Батрацкая.

160. ВІШАНЬКА-ЧАРЭШАНЬКА

Зап. Р. Шырма ў 1946 г. у г. Гродна // Сацыяльна-бытавыя песні (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР). Мінск, 1987. № 407. Прымацкая.

161. ЗАЗВІНЕЛІ НОВЫ КЛЮЧЫ

Зап. Э. Шульц у 1890 г. у в. Гарачкі на Беласточчыне // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 253. Рэкруцкая.

162. ПАВЕЙ, ВЕТРЫК, ПАВЕЙ
Зап. Р. Шырма ў 1945 г. у в. Мінкі Смаргонскага р-на Гродзенскай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 266.
163. А Ў БАРЫ, БАРЫ
Зап. Ул. Тэраўскі // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 272.
164. ОЙ, САДОМА, ПАНЕ-БРАЦЕ
Зап. Г. Калужынскі ў 1869 г. на Міншчыне // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 273.
165. ОЙ, ЗАКУРЭЛА, ОЙ, ДЫ ЗАДЫМЕЛА
Зап. Р. Шырма ў 1946 г. у в. Малінаўка Мінскага р-на Мінскай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 274.
166. ЧАМУ Ж МНЕ НЕ ПЕЦЬ
Зап. Д. Славянскі // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 285.
167. ОЙ, ПАЛЫН МОЙ, ПАЛЫНОЧАК
Зап. І. Любан // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 279.
168. Я ТАБУН СЦЕРАГУ
Зап. Ул. Тэраўскі // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 114. Пастуш'я.
169. ЯК ПАМЁРЛА МАТУЛЬКА
Зап. Ул. Тэраўскі // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 111. Сіроцкая.
170. ДАРУЙ ПОКОЙ
Зап. А. Филиппович // Л. П. Костюковец. Кантовая культура в Белоруссии. Минск, 1975. Нотн. прим. № 5. С. 38. Кант-гимн.
171. НОВА РАДОСТЬ СТАЛА
Л. П. Касцюкавец. Беларускія канты. Мінск, 1992. С. 11. Псальма-колядка.
172. СКИНИЯ ЗЛАТАЯ
Л. П. Касцюкавец. Беларускія канты. Мінск, 1992. С. 18. Псальма-колядка.
173. ДЗЯЎЧЫНАНЬКА, ГАЛУБАНЬКА
Л. П. Касцюкавец. Беларускія канты. Мінск, 1992. С. 72—73. Лірычны кант.
174. СИДИТ СОВА НА ПЕЧИ
Л. П. Касцюкавец. Беларускія канты. Мінск, 1992. С. 126—127. Жартоўны кант.
175. ГЭЙ, БАЙЦЫ, ВАЙНА НАСТАЛА
Зап. М. Грынблат у 1935 г. ад дзяўчат на параходзе па рацэ Сож // Песні савецкага часу (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР). Мінск, 1970. С. 67.
176. НА ПАСТУ СТАЯЎ ТАВАРЫШ
Зап. М. Грынблат у в. Раманішча Парыцкага р-на Валынскай вобл. // Песні савецкага часу (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР). Мінск, 1970. С. 86.
177. ЛЮД НАШ БЕЛАРУСКІ
Зап. Г. Цітовіч у в. Апечкі Стаўбцоўскага р-на Мінскай вобл. // Песні савецкага часу (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР). Мінск, 1970. С. 100.
178. ЯК КРЫНІЦА ЦЯЧЭ
Зап. Н. Сакалоўскі ў 1937 г. у в. Старое Сяло Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 365.

179. КАЛГАСНЫЯ ПРЫПЕЎКІ

Зап. А. Палонскі // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 377.

180. ПЕСНЯ ПРА ЗАСЛОНАВА

Зап. Г. Цітовіч у г/п Бягомль Докшыцкага р-на Мінскай вобл. // Песні савецкага часу (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР). Мінск, 1970. С. 218.

181. ПІНСКАЯ ПАРТЫЗАНСКАЯ

Зап. Г. Цітовіч у в. Лунін Лунінецкага р-на Брэсцкай вобл. // Песні савецкага часу (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР). Мінск, 1970. С. 212.

182. НАМ ПРЫСЛАЛА МАСКВА ПАДКРАПЛЕНІЕ

Зап. Г. Цітовіч у в. Вялікае Падлесе Ляхавіцкага р-на Брэсцкай вобл. // Песні савецкага часу (серыя «Беларуская народная творчасць» АН БССР). Мінск, 1970. С. 284.
На напеў рускай быліны «Высота ли высота...»

183. БАЛАДА АБ ПАРТЫЗАНЦЫ ГАЛІНЕ

Зап. Г. Цітовіч у 1948 г. у в. Блізная Пружанскага р-на Брэсцкай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 393.

184. ІЗ ДАЛЁКІХ ІЗ КРАЁЎ

Зап. Г. Цітовіч у 1948 г. у в. Блізная Пружанскага р-на Брэсцкай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 402.

185. ОЙ, РЭЧАНЬКА, РЭЧАНЬКА

Зап. М. Чуркін у 1955 г. у г. Магілёве // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 414.

186. ЛЮБЫ ЗОРЫ ЗАЛАЦІСТЫЯ

Зап. Г. Цітовіч у 1949 г. у г. Баранавічы Брэсцкай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 406.

187. НАШАЕ СЯЛО

Складзена ў Азёршчынскім хоры Гомельскай вобл. // Анталогія беларускай народнай песні. Мінск, 1975. № 407.

ЗМЕСТ

Ад укладальніка	3
-----------------------	---

БЕЛАРУСКІЯ АБРАДАВЫЯ ПЕСНІ

КАЛЯНДАРНА-АБРАДАВЫ ЦЫКЛ

КАЛЯДКІ

1. Добры вечор тому	6
2. На нова лета	7
3. Ой, рана-рана куры запелі	8
4. Бегла старожа	9
5. Го-го-го, каза	10
6. Ой, а красна-красна ды калінка ў лузях	11
7. Ай, калядачкі, бліны-ладачкі	12
8. Ішла-пайшла сівая свіння	13
9. Антон маладзенькі	14
10. Цярэшка, бяда, бяда	15
11. Ішла каляда да з вечара	16
12. Добры вечар таму	17
13. Дзе хадзілі, дзе гулялі, калядоўшчыкі	18
14. Ўзышло, ўзышло тры месяцы	19
15. Ах, і дай, Божа, нам кылад даждаць	20

МАСЛЯНКІ

16. На гарэ бабы сядзелі	21
17. Пойдзім мы, дзевачкі	22
18. А на гарэ сонца	23
19. Мы маслінку дажыдалі	24
20. На масленай нядзелі	25

ВЯСНЯНКІ

21. Пумажы, Божа, нам вясну гукаці	26
22. Вісна, дзе бувала	27
23. Вол бушуе	28
24. Жавароначкі, прыляціце	29
25. Дзякуй Богу, што вясна прыйшла	30
26. Пасеялі дзеўкі лён	31

ПОСТАВЫЯ

27. А йшоў Гасподзь жабруючы	32
28. Ў праваслаўным горадзі Русалімі	33

ВАЛАЧОБНЫЯ

29. А у лесе, лесе, ды на верасе	35
30. А з-пад лесу, лесу цёмнага	36
31. Ідзем-пайдзем ўдоль вуліцы	37
32. Ходзіць пава па вуліцы	38
33. А ці дома, дома пане гаспадару	39

34. Валачобныя людзі добрыя	40
35. А тапу-тапу, на жоўтам пяску	41
ЮР'ЕЎСКІЯ	
36. Подай, Юр'ю, да ключы з неба	42
37. Юр'я, устань рана	43
38. Юр'я, устань рана	44
39. Даўно, даўно тое было	45
40. Юр'ева матка пагнала цялятка	46
41. Ё чыстым полі пад яваром	47
ТРАЕЦКІЯ	
42. Памажы нам, Божэ	48
43. Праведу русалочку да бору	49
44. Із вэлыко стада	50
45. Вясэлыя бяседушка	51
46. Повэдэмо куста да до новаго дывора	52
47. Ой ты, тройца	53
48. На гранай нядзелі	54
КУПАЛЬСКІЯ	
49. Ой, рана, на Ёвана	55
50. Купалінка	56
51. Купалялё	57
52. Ой, пойдзем, сястрыцы	58
53. А йшло Купала сялом, сялом	59
54. А на Ёвана Купала	60
55. А на Ёвана на Купала	61
56. То-то-то! Чаму, селязень	62
ЖНІЎНЫЯ	
57. Ах вы, мае жнеі	63
58. А ці поўна арэхава чашка	64
59. Стаяў казёл на гарэ	65
60. Ой, пойдзі я дорогою	66
61. Радзі, сонца, жыта і пшаніцу	67
62. А мы ў полі жыта жалі	68
63. Відзіць маё вочка	69
64. Перапёлка	70
65. Ой, пайду я дарогаю	71
66. Няхай будзе пагодачка	72
67. Як на нашай ніўцы	73
68. Наш пан, баран	74
69. На балоце касец косіць	75
70. Касары косяць	76
71. Па гарохаўю, па ячанню	77
72. Як пад гаем зеляненькім	78
ВОСЕНЬСКІЯ	
73. Ой, там у бору сасна шумела	79

74. Ай, восень, восень	80
75. На балоці чырацінка	81
76. Ой, халодная восень	82
77. Да літала яравая пчолка	83

СЯМЕЙНА-АБРАДАВЫ ЦЫКЛ

ВЯСЕЛЛЕ

78. Зборная субота настала	84
79. Стукнула-грукнула на дварэ	85
80. Звінела каморачка	86
81. У варот вярба стаяла	87
82. Бувайця здаровы, бацькавы парогі	88
83. Ой, ляцелі гусанькі цераз сад	89
84. Караваю, мой раю	90
85. Ай, святы Кузьма—Дзем'ян	91
86. А зборна, зборна субота	92
87. Брат сястру на пасады вядзець	93
88. А ў нашага свата	94
89. А ў нашэга сваточка	95
90. Прышоў на вяселле наш сваток	96
91. Аддалі мяне, забылі мяне	97
92. А Віцічка са двара з'ізджаіць	98

РАДЗІНЫ

93. У майго браціткі бяседачка	99
94. Ой, кумухно да голубухно	100
95. Кума мая, кумачка, дзе жывеш	101
96. Судавая яблынька	102
97. Я ўчора, малада, п'яна была	103
98. А ў цэркаўцы ва ўсе званы званілі	104
99. Над р'якой явор зелянюсенькі	105
100. Кум куму п'йдманіў	106

ГАЛАШЭННЕ

101. Ох, мая мамочка родна	107
----------------------------------	-----

КАРАГОДНА-ГУЛЬНЁВЫЯ

102. Туман, туман пры даліне	108
103. Ой, пушчу стралу	109
104. Па рацэ, рацэ гаголушка пльвёт	110
105. А мы просу сеялі	111
106. Як выведзем луку	112

БЕЛАРУСКІ ПАЗААБРАДАВЫ ФАЛЬКЛОР

БАЛАДЫ

107. Пасылала мяне маць	114
108. Паехаў сынку да жаніціся	115

109. Чаму не прышоў	116
110. Быў у бацькі адзін сын	117
111. Ажаніла маці маладога сына	118
112. Рабіна, рабіначка	119
113. Аддаў мяне татачка далёка замуж	120

НАЙГРЫШЫ

114. Як у поле выганяюць	120
115. Калі карова згубіцца	120
116. Дадому	120
117. Калі жывёлу выганяюць	121
118. Цярэшка	122
119. Вясна	122
120. Лета	123
121. Восень	123
122. Казачок беларускі	124
123. Бычок	124
124. Кадрыль	125
125. Шастак	126
126. Вясельны марш	127

КАЛЫХАНКІ. ДЗІЦЯЧЫЯ

127. Спі, сыночак міленькі	128
128. Ой, лю, люлі, котка, спаты	129
129. Коці, коці лапкі	130
130. Саўка ды Грышка ладзілі дуду	131

ПЕСНІ-ТАНЦЫ

131. А Лявоніху Лявон палюбіў	132
132. А Мікіта жыта паша	133
133. Эх ты, Юрачка	134
134. Гарні, гарні бульбу з пачы	135
135. Янка стаіць на гары	136
136. Ох, і сеяла Ульяніца лянок	137

ЛІРЫЧНЫЯ

137. Туман ярам	138
138. Ой, рэчанька, рэчанька	139
139. Пайшоў Ясь наш на лужок	140
140. Павей, ветру	141
141. Ой, сівы конь бяжыць	142
142. Ой, за гаем, за Дунаем	143
143. Кацілася чорна галка	144
144. А ў полі вярба	145
145. А ў полі вярба нахілёная	146
146. Дубочак зялёненькі	147
147. Ты, чырвоная каліна	148
148. Ой, рабіначка, ты зялёная	149
149. Што за месяц, што за ясны	150

ЖАРТОЎНЫЯ

150. А мой мілы захварэў	151
151. Пасылала баба дзеда	152
152. Касіў Ясь канюшыну	153
153. У месяцы верасні	154
154. А ў цёмным лесе сава кугіча	155
155. Ажانیўся стары дзед	156

САЦЫЯЛЬНА-БЫТАВАЯ ЛІРЫКА. КАНТЫ

156. Не шум, не шум, дубровачка	157
157. Ой, служыў чумак	158
158. Чуець, чуець мая доля	159
159. Прывыкайце, чорны вочы	160
160. Вішанька-чарэшанька	161
161. Зазвінелі новы ключы	162
162. Павей, ветрык, павей	163
163. А ў бары, ў бары	164
164. Ой, садома, пане-браце	165
165. Ой, закурэла, ой, ды задымела	166
166. Чаму ж мне не пець	167
167. Ой, палын мой, палыночак	168
168. Я табун сцерагу	169
169. Як памёрла матулька	170
170. Даруй покой	171
171. Нова радость стала	172
172. Скинция золата	173
173. Дзяўчынанька, галубанька	174
174. Сидит сова на печи	175

ПЕСНІ САВЕЦКАГА ЧАСУ

175. Гэй, байцы, вайна настала	177
176. На пасту стаяў таварыш	178
177. Люд наш беларускі	179
178. Як крыніца цячэ	180
179. Калгасныя прыпеўкі	181
180. Песня пра Заслонава	182
181. Пінская партызанская	183
182. Нам прыслала Масква падкрапленіе	184
183. Балада аб партызанцы Галіне	185
184. Из далёкіх із краёў	186
185. Ой, рэчанька, рэчанька	187
186. Любы зоры залацістыя	188
187. Наше сяло	189

КАМЕНТАРЫЙ	190
------------------	-----

Вучэбнае выданне

ХРЭСТАМАТЫЯ
па беларускай народнай
музычнай творчасці

для ўстаноў адукацыі сферы культуры

Аўтар-укладальнік
Зыкава Ларыса Вітал'еўна

Адказны за выпуск
С. М. Рыбарава

Рэдактары *В. І. Гаўрыленка, Т. С. Васільева*
Нотаграфіка *Т. С. Васільевай*
Макет і вёрстка *Ю. В. Шабан*

Падпісана ў друк 15.11.2012. Фармат 60x84^{1/8}.
Папера афсетная. Афсетны друк.
Ул.-выд. арк. 14,5. Ум. друк. арк. 24,3. Тыраж 350 экз. Зак.

ДУА «Інстытут культуры Беларусі».
ЛІ № 02330/0131818 ад 02.08.2011.
220086, г. Мінск, вул. Каліноўскага, 12.

Друкарня ТАА «Прамдрук».
ЛП № 02330/0494112 ад 11.03.2009.
220047, г. Мінск, вул. Чарняхоўскага, 3.